

U S T A W A

z dnia <data wydania aktu> r.

o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym^{1), 2), 3)}

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady podejmowania i wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża częściowo:

- 1) dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.09.1991), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 08.07.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015)

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505 oraz 2016 r. poz. 1948 i 1954), ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283), ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541), ustawę z dnia 29 listopada 2002 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050), ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60), ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60 i 202), ustawę z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. 932 oraz z 2016 r. poz. 2260) i ustawę z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 614, 1202, 1789, 2003 i 2260) oraz uchyla ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290).

amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli tej działalności.

Art. 2. 1. Wytwarzaniem w rozumieniu niniejszej ustawy jest działalność wytwórcza dotycząca materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także wszelkie czynności mające na celu przywracanie lub polepszanie ich pierwotnych właściwości, w tym działalność rusznikarska polegająca w szczególności na przerabianiu, naprawianiu albo remontowaniu strzeleckiej broni palnej oraz wytwarzaniu istotnych komponentów niezbędnych do przerobienia, naprawy lub remontu tej broni, a także odzysk albo unieszkodliwianie w rozumieniu przepisów o odpadach.

2. Obrotem w rozumieniu niniejszej ustawy jest działalność handlowa dotycząca materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w tym pośrednictwo polegające na negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. 1. W rozumieniu ustawy:

- 1) amunicja – oznacza:
 - a) nabój scalony do strzeleckiej broni palnej,
 - b) naboje inne niż do strzeleckiej broni palnej, pociski kierowane, pociski raketowe, miny, bomby, granaty, torpedy, głowice, zapalniki, ładunki, lonty i środki pozoracji pola walki,
 - c) inne środki, służące do niszczenia lub obezwładniania osób lub obiektów, a także do celów pozoracyjnych, ćwiczebnych, szkolno-treningowych, badań lub sportowych,
 - d) komponenty amunicji zawierające materiały wybuchowe, chemiczne środki obezwładniające lub zapalające albo inne substancje, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, a także materiał wybuchowy miotający w postaci prochu;
- 2) broń – jest to broń palna oraz inne rodzaje broni w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2-4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.⁴⁾), oraz inne urządzenia i narzędzia służące do niszczenia lub obezwładniania celów;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 1948 i 1954.

- 3) broń palna – jest to broń, w której do miotania śrutu, kuli, pocisku lub substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub naboju pirotechnicznych lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych, wykorzystywana jest energia produktów rozkładu ładunku miotającego;
- 4) istotne komponenty – oznaczają lufę, szkielet, komorę zamkową, w tym górną i dolną komorę zamkową, bębenek lub zamek strzeleckiej broni palnej;
- 5) istotne komponenty artyleryjskiej broni palnej – oznaczają lufę, komorę zamkową lub nasadę zamkową, zamek i przyrządy celownicze przeznaczone do broni palnej wyposażonej w lufę o kalibrze od 20 mm;
- 6) kaliber – jest to parametr broni określony wyrażoną w milimetrach, calach albo wagomiarowo wartością zawartą w oznaczeniu naboju scalonego przeznaczonego dla danej broni, a w przypadku broni rozdzielnego ładowania – wyrażona w milimetrach najmniejsza średnica przewodu lufy;
- 7) ładunek miotający – jest to określona dla danego naboju scalonego lub naboju rozdzielnego ładowania ilość materiału wybuchowego lub kombinacji materiałów wybuchowych, które w wyniku reakcji chemicznej wytwarzają produkty gazowe zdolne do miotania pocisku lub chemicznego środka obezwładniającego lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych;
- 8) materiały wybuchowe – są to:
 - a) substancje chemiczne stałe lub ciekłe albo mieszaniny tych substancji, które pod wpływem bodźców zewnętrznych są zdolne do gwałtownej reakcji chemicznej, której towarzyszy wydzielanie produktów gazowych o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otaczającym środowisku, a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, z wyłączeniem amunicji, o której mowa w pkt 1,
 - b) materiały pirotechniczne – materiały lub mieszaniny materiałów przewidzianych do wytwarzania efektów cieplnych, świetlnych, dźwiękowych, gazu, dymu lub kombinacji tych efektów, w wyniku bezdetonacyjnej, samopodtrzymującej się reakcji chemicznej, a także wyroby wypełnione materiałem pirotechnicznym,
 - c) plastyczne materiały wybuchowe – materiały wybuchowe w giętkiej lub elastycznej prasowanej postaci, których opis jest przedstawiony w części 1 ust. I „Opis materiałów wybuchowych” załącznika technicznego do Konwencji w sprawie

znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. (Dz. U. z 2007 r. poz. 948);

- 9) reprodukcja broni czarnoprochowej – jest to strzelecka broń palna rozdzielnego ładowania, przystosowana do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, odwzorowująca broń wytworzona przed 1885 rokiem, z zachowaniem jej funkcjonalności;
- 10) strzelecka broń palna – jest to przenośna broń palna wyposażona w lufę o kalibrze mniejszym niż 20 mm, która jest przeznaczona do miotania śrutu, kuli lub pocisku lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk;
- 11) technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – są to informacje niezbędne do rozwoju, produkcji lub użytkowania danego wyrobu o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, mające postać danych technologicznych lub pomocy technicznej;
- 12) wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – są to wyroby zaprojektowane dla celów wojskowych lub policyjnych;
- 13) zniszczenie – jest to odzysk albo unieszkodliwianie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954).

2. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do istotnych komponentów stosuje się przepisy dotyczące strzeleckiej broni palnej, a do istotnych komponentów artyleryjskiej broni palnej stosuje się przepisy dotyczące broni palnej innej niż strzelecka broń palna.

Art. 4. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) broni palnej rozdzielnego ładowania, przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzonej przed 1885 rokiem;
- 2) replik broni niezdolnych do miotania pocisków z wykorzystaniem energii produktów rozkładu ładunku miotającego albo przekrojów broni służących do prezentacji sposobu działania mechanizmów broni – jeżeli nie zawierają istotnych komponentów, które można wykorzystać zgodnie z ich przeznaczeniem w broni palnej.

Art. 5. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w ustawie.

Art. 6. Działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym

lub policyjnym prowadzi się w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego.

DZIAŁ II

Zasady koncesjonowania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 7. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - 2) obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym
- wymaga uzyskania koncesji.

2. Nie wymaga uzyskania koncesji obrót:

- 1) wyrobami pirotechnicznymi, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283);
- 2) bronią palną pozbawioną cech użytkowych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, pozbawionymi cech użytkowych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, klasyfikację rodzajów materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja, uwzględniając aktualną wiedzę techniczną z zakresu wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz konieczność ich wyczerpującego sklasyfikowania.

Art. 8. 1. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1, udziela, odmawia udzielenia, zmienia lub cofa, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem koncesyjnym”.

2. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 5 lat i nie dłuższy niż 50 lat.

Art. 9. 1. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny zasięga, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 – może zasięgnąć, opinii ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

2. W przypadku uzyskania informacji, które mogą mieć wpływ na zmianę wydanej opinii, organy opiniujące niezwłocznie przekazują uzyskane informacje organowi koncesyjnemu.

3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie albo cofnięciu Głównego Inspektora Pracy, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwych ze względu na siedzibę przedsiębiorcy oraz miejsce wykonywania działalności gospodarczej wojewodę, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendanta wojewódzkiego Policji.

4. Organ koncesyjny zawiadamia o odmowie udzielenia koncesji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

Art. 10. 1. Koncesji udziela się:

- 1) przedsiębiorcy, będącemu osobą fizyczną, który:
 - a) posiada obywatelstwo:
 - polskie,
 - innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - innego państwa, jeżeli otrzymała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,
 - b) ukończył 25 lat, a w przypadku rusznikarzy oraz osób ubiegających się o udzielenie koncesji w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami broni czarnoprochowej – 21 lat,
 - c) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe,
 - d) posiada przygotowanie zawodowe do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - e) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
 - f) nie wykazuje zaburzeń psychicznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 882) oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego,

- g) nie był skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe,
 - h) nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie w sprawach o umyślne przestępstwo, umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe;
- 2) przedsiębiorcy innemu niż osoba fizyczna, jeżeli co najmniej dwie osoby będące członkami organu zarządzającego przedsiębiorstwa albo członek organu zarządzającego przedsiębiorstwa i ustanowiony przez ten organ do kierowania działalnością określoną w koncesji prokurent lub pełnomocnik, spełniają warunki określone w pkt 1, z tym że warunki, o których mowa w pkt 1 lit. g i h, dotyczą także wspólników spółki, członków organu zarządzającego, prokurentów oraz udziałowców lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji;
- 3) przedsiębiorcy, który:
- a) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym,
 - b) spełnia warunki techniczne i organizacyjne, zapewniające prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną i istotnymi komponentami, udziela się przedsiębiorcy, który ponadto spełnia wymagania techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie ewidencji w Systemie Rejestracji Broni, o którym mowa w Dziale IV, zwanym dalej „SRB”.

3. Wymóg, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 lit. c – nie dotyczy rusznikarzy oraz przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami broni czarnoprochowej;
- 2) ust. 1 pkt 3 lit. b – nie dotyczy przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu bez prawa magazynowania oraz mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami broni czarnoprochowej.

Art. 11. 1. Za spełniającą przesłankę, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. d, uznaje się osobę, która odbyła i ukończyła z wynikiem pozytywnym szkolenie w upoważnionej instytucji, potwierdzające posiadanie przez nią przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami

wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej zagadnienia dotyczące:

- 1) zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją i wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) zasad bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z tą działalnością gospodarczą;
- 3) zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi, mienia, środowiska naturalnego i bezpieczeństwa publicznego, związanych z działalnością gospodarczą oraz sposobów ograniczania lub eliminacji tych zagrożeń;
- 4) zewnętrznych zagrożeń dla prowadzonej działalności gospodarczej;
- 5) systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji – w przypadku działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatne. Opłata za szkolenie nie może przekraczać dwukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania i dokumentowania szkolenia, instytucje upoważnione do prowadzenia szkolenia, a także wysokość opłat za szkolenie, uwzględniając różnicowanie zakresu szkolenia w zależności od charakteru i rodzaju planowanej działalności gospodarczej, możliwość dokonania sprawdzenia wiedzy nabytej przez uczestników szkolenia oraz adekwatność opłaty do kosztów organizacji szkolenia.

Art. 12. 1. Do stwierdzania spełniania przesłanki, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące stwierdzenia spełniania wymagań dla osób ubiegających się o wydanie pozwolenia na broń, o których mowa w art. 15a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, w zakresie zaburzeń psychicznych oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

2. Zakres badań lekarskich i psychologicznych, warunki i tryb odwoływania się od orzeczeń lekarskich i psychologicznych, opłatę za badania, sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami oraz zasady prowadzenia kontroli wykonywania i dokumentowania badań lekarskich i psychologicznych oraz wydawanych orzeczeń lekarskich i psychologicznych określają przepisy ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

3. Spełnienie przesłanki, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f, potwierdza:

- 1) w zakresie stwierdzenia braku zaburzeń psychicznych – lekarz posiadający drugi stopień specjalizacji w zakresie psychiatrii lub tytuł specjalisty w dziedzinie psychiatrii, który:
 - a) posiada prawo wykonywania zawodu,
 - b) nie został pozbawiony praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 2) w zakresie stwierdzenia braku zaburzeń funkcjonowania psychologicznego – psycholog upoważniony, o którym mowa w art. 15c ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

4. O wydaniu orzeczenia, że osoba nie spełnia przesłanek, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f, zawiadomienie w trybie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji przesyła się:

- 1) w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 i osób uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji – organowi koncesyjnemu;
- 2) w przypadku osób, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 32 – pracodawcy tych osób.

5. Do badań lekarskich nie stosuje się art. 15a ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji w zakresie obligatoryjnego skierowania na badania okulistyczne.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory kart badania oraz orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitości stosowanych wzorów, rozróżnienie ich od orzeczeń wydawanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na broń oraz określenie wzorów dla orzeczeń wydanych w trybie odwoławczym.

Art. 13. 1. Za spełniającą przesłankę, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. b, uznaje się przedsiębiorcę, który uzyskał pozytywną opinię dotyczącą spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją w miejscu lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, wydaną przez upoważnioną instytucję.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać przewidywany rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej i towarzyszące jej zagrożenia i obejmować ocenę w szczególności:

- 1) prawidłowości przyjętych lokalizacji, konstrukcji i wyposażania obiektów produkcyjnych, magazynowych, socjalnych, pomocniczych i innych, z punktu widzenia wzajemnych zagrożeń dla tych obiektów i otoczenia;

- 2) przydatności posiadanych przez wnioskodawcę terenów dla wzniesienia obiektów, o których mowa w pkt 1;
- 3) bezpieczeństwa przewidywanych do realizacji procesów technologicznych oraz występujących w tych procesach surowców, produktów i gotowych wyrobów;
- 4) bezpieczeństwa urządzeń technologicznych;
- 5) sposobu przechowywania technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

3. Przed wystąpieniem o wydanie opinii przedsiębiorca może zwrócić się do upoważnionej instytucji o określenie wymagań dotyczących przygotowania przewidywanej działalności gospodarczej.

4. Opinię wydaje się na zlecenie i koszt ubiegającego się o nią przedsiębiorcy.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, upoważnione instytucje, mając na względzie ich potencjał naukowo-badawczy, dający gwarancję należytego wykonywania zleconych czynności.

6. W przypadku wystąpienia zmian mogących mieć istotny wpływ na spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją w miejscu lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, przedsiębiorca występuje o aktualizację opinii, o której mowa w ust. 1.

Art. 14. 1. Wniosek o udzielenie albo zmianę koncesji zawiera:

- 1) firmę albo nazwę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres siedziby oraz adres miejsca lub miejsc wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki numer lub wpis posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja;
- 5) wnioskowany okres, na jaki ma być udzielona koncesja;
- 6) planowaną datę rozpoczęcia koncesjonowanej działalności gospodarczej;
- 7) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, a w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, dane członków organu

zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów, pełnomocników uprawnionych do kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą oraz będących osobami fizycznymi wspólników, a także udziałowców i akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji przedsiębiorcy:

- a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) obywatelstwo,
 - d) numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa – serię i numer paszportu lub w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – serię i numer innego dokumentu potwierdzającego obywatelstwo i tożsamość,
 - e) adres miejsca stałego pobytu;
- 8) listę udziałowców lub akcjonariuszy oraz wielkość posiadanych przez nich udziałów lub wielkość znacznych pakietów akcji, o których mowa w przepisach rozdziału 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639).
- 9) wskazanie osób uprawnionych do wykonywania lub kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą.

2. We wniosku o udzielenie albo zmianę koncesji składa się oświadczenie:

- 1) o braku decyzji o niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów lub akcji, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260);
- 2) o spełnianiu przesłanki, o której mowa w art. 10 ust. 2;
- 3) przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz osób uprawnionych do kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą, o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 4) osób i podmiotów wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. h;
- 5) o braku wpisu przedsiębiorcy w rejestrze dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym - w przypadku zmiany koncesji.

3. Do wniosku o udzielenie albo zmianę koncesji dołącza się:

- 1) dokument określający formę prawną wnioskodawcy, w szczególności statut lub umowę spółki albo inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności gospodarczej i organizacji przedsiębiorcy;
- 2) zaświadczenie o braku wpisu przedsiębiorcy w rejestrze dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym – w przypadku udzielenia, rozszerzenia zakresu lub przedłużenia okresu ważności koncesji;
- 3) opinię, o której mowa w art. 13;
- 4) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i ochronie środowiska – w przypadku wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu z prawem magazynowania, a w przypadku mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami broni czarnoprowej – tylko zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej;
- 5) zaświadczenia o niekaralności osób i podmiotów wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 za umyślne przestępstwo, umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe;
- 6) dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie i przygotowanie zawodowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz osób uprawnionych do kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą;
- 7) orzeczenie lekarskie i orzeczenie psychologiczne, o których mowa w art. 12, wystawione dla przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz osób uprawnionych do kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą;
- 8) dowód wpłaty opłaty skarbowej;

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia.

5. Przedsiębiorca może dołączyć do wniosku o udzielenie koncesji także inne dokumenty, mogące mieć istotne znaczenie dla rozpatrzenia wniosku.

6. Organ koncesyjny może zażądać od przedsiębiorcy innych dokumentów, niż określone w ust. 3, lub dodatkowych informacji uzupełniających, jeżeli w toku postępowania okaże się, że ze względu na obronność, bezpieczeństwo państwa lub inny ważny interes publiczny są one niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

7. Organy, o których mowa w art. 9 ust. 1, mają prawo dokonać sprawdzenia faktów w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania planowanej działalności gospodarczej.

Art. 15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie albo zmianę koncesji, uwzględniając w nim obowiązek zawarcia informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 -3.

Art. 16. Przed wydaniem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany, organ koncesyjny wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 17. 1. Jeżeli organ koncesyjny przewiduje udzielenie ograniczonej liczby koncesji, ogłasza to w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) określenie przedmiotu i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja;
- 2) liczbę koncesji;
- 3) szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja, o ile organ koncesyjny przewiduje ich określenie;
- 4) termin i miejsce składania wniosków o udzielenie koncesji;
- 5) wymagane dokumenty i informacje dodatkowe;
- 6) okres, na jaki może być udzielona koncesja.

Art. 18. Jeżeli liczba wniosków od przedsiębiorców, spełniających warunki do udzielenia koncesji i dających rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją, jest większa niż liczba koncesji przewidzianych do udzielenia, organ koncesyjny zarządza przetarg, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji.

Art. 19. 1. Organ koncesyjny ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informację o konieczności przeprowadzenia przetargu wśród przedsiębiorców, o których mowa w art. 18.

2. W ogłoszeniu organ koncesyjny określa również:

- 1) minimalną opłatę, za którą może być udzielona koncesja – nie niższą niż opłata przewidziana za udzielenie koncesji;
- 2) termin i miejsce składania ofert;
- 3) szczegółowe warunki, jakie powinna spełniać oferta;
- 4) wysokość, formę i termin wniesienia wadium;
- 5) termin rozstrzygnięcia przetargu.

3. Przetarg przeprowadza organ koncesyjny.

4. Ofertę sporządzoną w języku polskim składa się w terminie, miejscu i formie określonych w ust. 2, w zapieczętowanych kopertach.

5. W ofercie zamieszcza się:

- 1) firmę lub nazwę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu siedziby albo adresu miejsca stałego pobytu;
- 2) deklarowaną wysokość opłaty za udzielenie koncesji.

6. W przypadku wycofania ofert wpłacone wadium nie podlega zwrotowi.

Art. 20. 1. Organ koncesyjny dokonuje wyboru ofert w liczbie zgodnej z liczbą koncesji, o której mowa w art. 17 ust. 1, kierując się wysokością zadeklarowanych opłat za udzielenie koncesji.

2. W przypadku gdy kilku przedsiębiorców zadeklarowało opłatę w takiej samej wysokości, organ koncesyjny wzywa tych przedsiębiorców do ponownego zadeklarowania wysokości opłaty.

3. Organ koncesyjny przekazuje przedsiębiorcom, którzy złożyli oferty, pisemną informację o wyniku przetargu, niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu, oraz:

- 1) zwraca wadium przedsiębiorcom, których oferty nie zostały wybrane;
- 2) zalicza wadium na poczet opłaty przedsiębiorcom, których oferty zostały wybrane.

4. Przedsiębiorcy, których oferty zostały wybrane składają wnioski o udzielenie koncesji, a organ koncesyjny przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji.

Art. 21. 1. Na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy, informacjom przekazanych podczas postępowania o udzielenie koncesji, stanowiącym tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, nadaje się klauzulę poufności.

2. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody przedsiębiorcy przekazującego informacje.

3. Z przekazanych informacji przedsiębiorca sporządza streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

Art. 22. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania koncesji, zwane dalej „promesą”. W promesie uzależnia się udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielenia koncesji, z wyłączeniem art. 17-21.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

- 1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy;
- 2) wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w promesie;
- 3) wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 25.

Art. 23. 1. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy pobiera się opłatę skarbową.

2. Jeżeli koncesji udzielono w trybie przetargu, za udzielenie koncesji pobiera się opłatę w wysokości, o której mowa w art. 20 ust. 1. Opłatę wnosi się na rachunek organu koncesyjnego.

Art. 24. 1. Koncesja zawiera:

- 1) podstawę prawną jej udzielenia;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres siedziby;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) imiona i nazwiska członków organu zarządzającego oraz prokurentów, a także pełnomocników, ze wskazaniem osób uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji;
- 5) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą została udzielona koncesja;
- 6) adres miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;

- 7) datę rozpoczęcia działalności gospodarczej określonej w koncesji;
- 8) okres, na jaki została udzielona;
- 9) datę wydania.

2. W koncesji organ koncesyjny może określić szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej, mające na celu zapewnienie ochrony życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego.

3. W koncesji zamieszcza się pouczenie o obowiązku powiadomienia organu koncesyjnego o podjęciu działalności gospodarczej określonej w koncesji w terminie 6 miesięcy od daty rozpoczęcia działalności wpisanej do koncesji, pod rygorem jej cofnięcia oraz o obowiązkach przedsiębiorcy w przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, na którą uzyskał koncesję.

Art. 25. 1. Organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji:

- 1) gdy jest to uzasadnione ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo porządku publicznego;
- 2) gdy przedsiębiorca znajduje się w likwidacji lub toczy się wobec niego postępowanie upadłościowe;
- 3) jeżeli przedsiębiorcy cofnięto w ciągu ostatnich 10 lat koncesję, z wyjątkiem cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3;
- 4) jeżeli przedsiębiorcę reprezentuje osoba, która była współnikiem, członkiem organu zarządzającego, prokurentem albo pełnomocnikiem uprawnionym do kierowania działalnością określoną w koncesji przedsiębiorcy, wobec którego wydano decyzję o cofnięciu koncesji, a jej działalność miała wpływ na wydanie tej decyzji.

2. Organ koncesyjny odmawia udzielenia albo zmiany koncesji albo ogranicza jej zakres w stosunku do wniosku, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia określonych w ustawie warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

3. Organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku albo odmówić zmiany koncesji w przypadku, gdy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, jeżeli jest to w interesie publicznym.

4. Organ koncesyjny może czasowo wstrzymać wydawanie wszystkich koncesji, z przyczyn wskazanych w ust. 1 pkt 1, ogłaszając to w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 26. 1. Organ koncesyjny cofa koncesję, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej;
- 2) gdy jest to uzasadnione ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli;
- 3) przedsiębiorca nie podjął wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji w terminie określonym w art. 28 ust. 1 pkt 1 lub zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji;
- 4) przedsiębiorca inny niż osoba fizyczna przestał spełniać warunki określone w art. 10 ust. 1 pkt 2 w zakresie posiadania co najmniej dwóch osób uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji, spełniających warunki z art. 10 ust. 1 pkt 1, z których co najmniej jedna z tych osób jest członkiem organu zarządzającego, a druga członkiem tego organu, prokurentem lub pełnomocnikiem uprawnionym do kierowania działalnością określoną w koncesji i pomimo wezwania organu koncesyjnego w terminie 6 miesięcy nie spełnił tych warunków;
- 5) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone w art. 10 ust. 1:
 - a) pkt 1 lit. g,
 - b) pkt 2 – w zakresie spełniania przez osoby w nim wymienione warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. g,
 - c) pkt 3 lit. a;
- 6) przedsiębiorca przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f lub pkt 2 w zakresie spełniania przez osoby uprawnione do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f;
- 7) przedsiębiorca uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy;
- 8) przedsiębiorca w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją;
- 9) przedsiębiorca rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, wynikające z przepisów prawa.

2. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję:

- 1) w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji przedsiębiorcy;

- 2) gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunek określony w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. h lub pkt 2 w zakresie spełniania przez osoby w nim wymienione warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. h;
- 3) gdy przedsiębiorca nie zawiadomił organu koncesyjnego w terminie określonym w art. 28 ust. 1 pkt 2 o podjęciu wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji;
- 4) gdy przedsiębiorca nie zawiadomił organu koncesyjnego w terminie o zmianach określonych w art. 28 ust. 1 pkt 3;
- 5) gdy przedsiębiorca, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 albo osoby uprawnione do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji, nie przedstawiły organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od utraty ważności aktualnego orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w art. 34;
- 6) gdy przedsiębiorca utrudnia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy;
- 7) gdy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów lub akcji przedsiębiorcy na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, jeżeli jest to w interesie publicznym;
- 8) gdy przedsiębiorca nie wdrożył w terminie systemu oceny jakości produkcji, o którym mowa w art. 42, lub zaprzestał jego stosowania.

Art. 27. Organ koncesyjny w decyzji o cofnięciu koncesji może określić obowiązki przedsiębiorcy w zakresie terminów zbycia posiadanych przez niego materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz sposób zabezpieczenia dokumentacji i obiektów związanych z ich wytwarzaniem i obrotem. Termin zbycia nie może być krótszy niż miesiąc i dłuższy niż trzy miesiące od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna.

DZIAŁ III

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 28. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję, jest obowiązany:

- 1) podjąć działalność gospodarczą określoną w koncesji w terminie 6 miesięcy od daty rozpoczęcia działalności wpisanej do koncesji;
- 2) zawiadomić organ koncesyjny o podjęciu albo zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji w terminie 14 dni od dnia podjęcia albo zaprzestania wykonywania tej działalności;
- 3) zawiadomić organ koncesyjny, w terminie 14 dni, o zmianie:
 - a) firmy, nazwy lub formy prawnej wykonywanej działalności gospodarczej,
 - b) imienia i nazwiska oraz obywatelstwa przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną oraz osób, o których mowa w lit. d i e,
 - c) siedziby, adresu siedziby i adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej, a także miejsca stałego pobytu przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną,
 - d) składu organu zarządzającego lub prokurentów, a także pełnomocników uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji,
 - e) wspólników, a także posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji przedsiębiorcy udziałowców i akcjonariuszy,
 - f) w zakresie wypełniania przez osoby i podmioty, o których mowa w lit. d i e oraz przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną, warunków określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e-h,
 - g) w zakresie wypełniania przez przedsiębiorcę warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. a,
 - h) firmy lub nazwy niebędącego osobą fizyczną wspólnika, udziałowca lub akcjonariusza przedsiębiorcy,
 - i) stanu faktycznego, na podstawie którego zostały wydane opinie, o których mowa w art. 13 oraz zaświadczenia, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4,

- j) skutkującej przejściem koncesji z mocy prawa na inny podmiot, w szczególności w rezultacie łączenia, podziałów i przekształceń spółek prawa handlowego, sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części wraz z koncesją albo wniesienia koncesji jako niematerialnego składnika przedsiębiorstwa aportem do spółki prawa handlowego na pokrycie udziałów lub akcji tej spółki,
- k) dotyczącej otwarcia likwidacji, wszczęcia postępowania upadłościowego, likwidacji i ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy,
- l) dotyczącej zawieszenia i wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.

2. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wpisanych do koncesji, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę koncesji.

Art. 29. 1. W przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, przedsiębiorca jest obowiązany:

- 1) zabezpieczyć wytworzone i zgromadzone materiały wybuchowe, broń, amunicję, wyroby oraz technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) zbyć materiały wybuchowe, broń, amunicję, wyroby oraz technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym na zasadach określonych w decyzji o cofnięciu koncesji;
- 3) przekazać ewidencje, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 60 ust. 1 i 3 organowi koncesyjnemu, w terminie 30 dni od dnia zakończenia działalności.

2. Przekazywane ewidencje powinny zostać uporządkowane chronologicznie i przekazane wraz ze spisem zawartości. W przypadku stwierdzenia braków w ewidencji albo niezgodności ze spisem zawartości, organ koncesyjny wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia braków w terminie 14 dni.

3. Organ koncesyjny przechowuje przekazane ewidencje przez okres 10 lat.

Art. 30. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 3 lata.

2. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej na okres dłuższy niż 6 miesięcy możliwe jest w przypadku zbycia lub oddania w komis wszystkich towarów koncesjonowanych.

Art. 31. 1. Bezpośrednio do pracy przy wytwarzaniu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może być dopuszczona jedynie osoba, która:

- 1) spełnia wymogi, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e-g, a w przypadku pracowników młodocianych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962) zatrudnionych jako rusznikarze lub przy wytwarzaniu reprodukcji broni czarnoprochowej wymogi, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f-g;
- 2) ma ukończone 21 lat, a w przypadku rusznikarzy oraz pracy przy wytwarzaniu reprodukcji broni czarnoprochowej – również pracownik młodociany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. – Kodeks pracy;
- 3) posiada odpowiednie przygotowanie zawodowe;
- 4) posiada pozytywną opinię wydaną przez komendanta powiatowego Policji właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu, a w przypadku obywatela innego państwa – przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji w tym państwie, właściwy ze względu na miejsce stałego pobytu.

2. Przygotowanie zawodowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje i potwierdza zatrudniający przedsiębiorca.

Art. 32. Bezpośrednio do pracy przy obrocie materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może być dopuszczona jedynie osoba, która:

- 1) spełnia wymogi, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e-g;
- 2) ma ukończone 21 lat;
- 3) posiada pozytywną opinię, wydaną przez komendanta powiatowego Policji, właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu a w przypadku obywatela innego państwa – przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji w tym państwie, właściwy ze względu na miejsce stałego pobytu.

Art. 33. 1. Przy zatrudnieniu oraz w trakcie trwania zatrudnienia przedsiębiorca jest obowiązany weryfikować spełnianie przez pracownika wymogów, o których mowa w art. 31 ust. 1 i art. 32.

2. W celu weryfikacji, przed dopuszczeniem pracownika do pracy, o której mowa w art. 31 ust. 1 i art. 32, pracodawca odbiera od pracownika dokumenty potwierdzające

spełnianie wymogów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e-g, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 i art. 32 pkt 2 oraz występuje o wydanie opinii, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 i art. 32 pkt 3. Spełnienie wymogów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. g potwierdza się zaświadczeniem z Krajowego Rejestru Karnego.

3. Raz w roku pracownik składa pracodawcy oświadczenie o spełnianiu wymogów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e i g.

4. Raz na pięć lat pracodawca występuje o aktualną opinię, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 i art. 32 pkt 3 dotyczącą pracownika.

5. W przypadku powzięcia wątpliwości co do spełniania przez pracownika wymogów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e-g w trakcie trwania zatrudnienia pracownika, przedsiębiorca może ponownie zażądać od pracownika dokumentów potwierdzających spełnianie wymogów.

Art. 34. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz osoby uprawnione do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji, a także pracownicy, o których mowa w art. 31 ust. 1 i art. 32, są obowiązani przedstawić raz na 5 lat aktualne orzeczenie lekarskie i orzeczenie psychologiczne, wydane nie wcześniej niż 3 miesiące przed upływem tego terminu, potwierdzające spełnienie przesłanek z art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz osoby uprawnione do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji, przedstawiają orzeczenie lekarskie i orzeczenie psychologiczne organowi koncesyjnemu, a osoby, o których mowa w art. 31 ust. 1 i art. 32 – pracodawcy.

Art. 35. Opłatę za pierwsze zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego oraz badania ponosi pracownik, a za kolejne, uzyskane lub przeprowadzane w trakcie trwania zatrudnienia, opłatę ponosi pracodawca.

Art. 36. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wytworzone albo przechowywane w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, przechowuje się w odpowiednio usytuowanych, przystosowanych i zabezpieczonych pomieszczeniach magazynowych, w warunkach zapewniających ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania organizacyjne i techniczne w zakresie przygotowania obiektów, w których będą przechowywane materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 2) szczegółowe wymagania dla pomieszczeń magazynowych, w których będą przechowywane materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w tym ich warunki lokalizacyjne i niezbędne zabezpieczenie techniczne oraz zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych towarów oraz ochrony życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego oraz zróżnicowanie zagrożeń dla otoczenia ze względu na właściwości przechowywanych towarów.

Art. 37. Umowa cywilnoprawna dotycząca materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wymaga potwierdzenia na piśmie lub w postaci dokumentu opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, w którym należy wskazać wszystkie istotne postanowienia umowy.

Art. 38. 1. Przedsiębiorca może zgłaszać Komendantowi Głównemu Policji transakcje dotyczące wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, które nie naruszają przepisów ustawy, a wzbudzają jego wątpliwości co do możliwości stwarzania zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (transakcje podejrzane).

2. Komendant Główny Policji podaje do publicznej wiadomości, w tym poprzez podanie w Biuletynie Informacji Publicznej, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, na które można zgłaszać transakcje podejrzane.

3. Zgłaszanie transakcji podejrzanych dotyczących strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów może odbywać się za pośrednictwem SRB.

Rozdział 2

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Oddział 1

Wytwarzanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 39. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wytwarza w taki sposób, aby w normalnych i przewidywalnych warunkach, w całym projektowanym okresie ich używania, poza przypadkami celowego stosowania, stwarzały możliwie najmniejsze zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego.

2. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wytwarza w taki sposób, aby można je było poddać nieodwracalnemu zniszczeniu.

Art. 40. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przed uruchomieniem ich produkcji, podlegają ocenie pod względem spełnienia wymogów, o których mowa w art. 39.

2. Potwierdzenie pozytywnej oceny następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. 1700, z 2010 r. poz. 1228, z 2011 r. poz. 528 oraz z 2017 r. poz. 32).

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do działalności gospodarczej wykonywanej przez rusznikarzy w zakresie wytwarzania istotnych komponentów strzeleckiej broni palnej, niezbędnych do przerobienia, naprawy i remontu tej broni, oraz działalności w zakresie wytwarzania reprodukcji broni czarnoprochowej.

Art. 41. 1. Przeteterminowane lub nieprzydatne do użycia materiały wybuchowe, broń, amunicja, oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlegają zniszczeniu.

2. Zniszczenia dokonuje się w sposób bezpieczny dla życia lub zdrowia ludzi i mienia oraz możliwie najmniej uciążliwy dla środowiska naturalnego.

Art. 42. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany utworzyć, w terminie 1 roku od daty udzielenia koncesji albo rozszerzenia zakresu koncesji o wytwarzanie, oraz stosować system oceny jakości produkcji.

2. W ramach systemu oceny jakości produkcji należy określić w szczególności zadania organów przedsiębiorstwa, podstawowe zadania na stanowiskach pracy w zakresie kontroli i zarządzania produkcją, procedury kontroli wewnętrznej i kontroli produktu końcowego, zasady doboru i szkoleń pracowników oraz archiwizacji danych.

3. System oceny jakości produkcji podlega zaopiniowaniu pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 2. Opinię zgodności wydają upoważnione instytucje, określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 5.

4. Przed wystąpieniem o wydanie opinii zgodności przedsiębiorca może zwrócić się do upoważnionej instytucji o określenie szczegółowych wymagań dotyczących systemu oceny jakości produkcji.

5. Opinię wydaje się na zlecenie i koszt ubiegającego się o nią przedsiębiorcy.

6. W przypadku wystąpienia istotnych zmian w wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, mogących mieć wpływ na stosowanie systemu oceny jakości produkcji, przedsiębiorca występuje o aktualizację opinii zgodności.

Art. 43. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany opracować i aktualizować plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) informacje dotyczące lokalizacji i działalności przedsiębiorcy;
- 2) określenie możliwości wystąpienia zdarzeń stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia i środowiska naturalnego i ich przewidywane skutki;
- 3) opis środków zapewniających gotowość na wypadek wystąpienia zdarzeń stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia i środowiska naturalnego i ograniczanie skutków tych zdarzeń;
- 4) sposoby prowadzenia działań ratowniczych, powiadamiania i współdziałania z zewnętrznymi służbami ratowniczymi i innymi podmiotami oraz zasady postępowania po zakończeniu tych działań;

5) zasady ewakuacji ludzi i mienia z miejsc wystąpienia zdarzeń stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia i środowiska naturalnego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb opracowania i szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego. Wymagania te powinny być zróżnicowane w zależności od rodzaju wytwarzanych towarów, o których mowa w ust. 1, i stopnia ich potencjalnego zagrożenia dla otoczenia.

Art. 44. 1. Przepisów art. 42 nie stosuje się do działalności gospodarczej wykonywanej przez rusznikarzy oraz mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Przepisów art. 43 nie stosuje się do działalności gospodarczej wykonywanej przez rusznikarzy oraz mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wytwarzających reprodukcje broni czarnoprochowej.

Art. 45. 1. Każda jednostka broni palnej, w tym strzeleckiej broni palnej, oraz każdy istotny komponent podlegają oznakowaniu przez wytwórcę niezwłocznie po wytworzeniu.

2. Strzelecką broń palną oznakowuje się niepowtarzalnym, czytelnym i trwałym oznakowaniem, które obejmuje:

- 1) nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe;
- 2) państwo lub miejsce wytworzenia, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz. U. UE L z dnia 28.11.2012), zwanym dalej „rozporządzeniem 1106/2012”;
- 3) numer seryjny i rok wytworzenia, jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym;
- 4) model – w miarę możliwości.

3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 2, umieszcza się na szkielecie lub komorze zamkowej strzeleckiej broni palnej.

4. Istotne komponenty oznakowuje się w sposób wskazany w ust. 2, a w przypadku, gdy rozmiar istotnego komponentu nie pozwala na umieszczenie na nim pełnego oznakowania,

oznakowuje się go co najmniej numerem seryjnym lub kodem alfanumerycznym albo cyfrowym.

5. Broń palną inną niż strzelecka broń palna oznakowuje się niepowtarzalnym, czytelnym i trwałym oznakowaniem, które obejmuje co najmniej:

- 1) nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe;
- 2) numer seryjny i rok wytworzenia, jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym.

6. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 2, 4 i 5 może obejmować znak towarowy wytwórcy lub producenta.

Art. 46. 1. Przedsiębiorca wytwarzający plastyczne materiały wybuchowe obowiązany jest do ich znakowania.

2. Znakowanie plastycznego materiału wybuchowego następuje poprzez równomierne rozmieszczenie w nim materiału znakującego, rozumianego jako jedna z substancji wymienionych w części 2 „Materiały znakujące” załącznika technicznego do Konwencji, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. c, dodanego w ilości wskazanej w tej części załącznika technicznego.

3. Znakowaniu nie podlegają plastyczne materiały wybuchowe przechowywane lub stosowane w sposób określony w części 1 ust. II załącznika technicznego do Konwencji, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. c.

Art. 47. Podstawowe opakowanie jednostkowe amunicji podlega oznakowaniu przez wytwórcę niezwłocznie po wytworzeniu. Oznakowanie obejmuje:

- 1) nazwę wytwórcy;
- 2) numer identyfikacyjny partii;
- 3) kaliber i typ amunicji.

Art. 48. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym ewidencjonuje:

- 1) wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przyjęte do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia.

2. Wytworzona lub przyjęta do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia strzelecka broń palna i odrębne istotne komponenty podlegają ewidencjonowaniu w SRB, na zasadach określonych w art. 95 ust. 3.

3. Ewidencje, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone łącznie z ewidencjami materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym przeznaczonych do obrotu oraz przyjętych na przechowanie lub w komis lub policyjnym, a także zawartych transakcji mających za przedmiot obrót tymi towarami koncesjonowanymi.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania wytworzonych oraz przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania wytworzonej oraz przyjętej do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów, stosowany w trybie art. 112 – mając na względzie potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji i jednoznacznej identyfikacji wytworzonych oraz przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych oraz zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, jak również potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji, jednoznacznej identyfikacji i lokalizacji strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów w razie braku możliwości ich ewidencjonowania w SRB.

Oddział 2

Pozbawianie cech użytkowych broni palnej i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 49. 1. Broń palna, w tym strzelecka broń palna, oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym mogą zostać pozbawione cech użytkowych.

2. Pozbawienia cech użytkowych dokonuje przedsiębiorca posiadający koncesję, której zakres obejmuje wytwarzanie danego rodzaju broni palnej albo wyrobów o przeznaczeniu

wojskowym lub policyjnym, a w przypadku strzeleckiej broni palnej również podmioty, o których mowa w ust. 3.

3. Pozbawienie cech użytkowych wymaga potwierdzenia przez uprawniony podmiot.

Art. 50. Strzelecką broń palną pozbawia się cech użytkowych zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku, zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2403”.

Art. 51. 1. Uznaje się, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych, jeżeli uprawniony podmiot zweryfikował i poświadczył zgodność pozbawienia cech użytkowych danej broni z wymogami rozporządzenia 2015/2403, wydając świadectwo pozbawienia cech użytkowych, zgodne ze wzorem określonym w załączniku III tego rozporządzenia oraz oznakował broń pozbawioną cech użytkowych.

2. Weryfikacja zgodności pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych jest odpłatna. Stawka odpłatności za dokonanie weryfikacji wynosi nie więcej niż 1/20 minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Art. 52. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) podmioty uprawnione do weryfikacji i poświadczenia, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych oraz oznakowania strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- 2) tryb postępowania ze strzelecką bronią palną przekazaną w celu pozbawienia cech użytkowych,
- 3) tryb postępowania ze strzelecką bronią palną przekazaną w celu przeprowadzenia weryfikacji zgodności pozbawienia broni cech użytkowych ze specyfikacjami technicznymi,
- 4) tryb i formę oznakowania i poświadczenia pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych,
- 5) stawkę opłaty za weryfikację zgodności pozbawienia strzeleckiej broni cech użytkowych – mając na względzie potencjał naukowo badawczy podmiotów uprawnionych dający gwarancję należytego wykonywania zleconych czynności, sprawne przeprowadzanie

procedury pozbawiania broni cech użytkowych i jej rzetelne dokumentowanie oraz adekwatność opłaty do kosztów dokonanej weryfikacji.

Art. 53. 1. Broń palną inną niż strzelecka broń palna oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwane dalej: „inną bronią i wyrobami”, pozbawia się cech użytkowych poprzez działanie eliminujące w sposób trwały i nieodwracalny cechy użytkowe stanowiące o ich przeznaczeniu.

2. Pozbawienia cech użytkowych innej broni i wyrobów dokonuje się zgodnie ze specyfikacją techniczną, określającą szczegółowo sposób pozbawienia cech użytkowych danego rodzaju, typu lub modelu broni albo wyrobu.

3. Specyfikację techniczną, o której mowa w ust. 2, wydaje podmiot posiadający koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni lub wyrobu, a zatwierdza jednostka uprawniona do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych innej broni i wyrobów.

4. Zatwierdzenie specyfikacji technicznej jest odpłatne. Stawka odpłatności za zatwierdzenie wynosi nie więcej niż 1/20 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Można pobrać opłatę w wyższej wysokości, po uzgodnieniu wysokości opłaty ze zlecającym zatwierdzenie specyfikacji technicznej, w przypadku udokumentowania wyższych kosztów badań i czynności związanych z zatwierdzeniem specyfikacji technicznej.

Art. 54. 1. Uznaje się, że inna broń i wyroby zostały pozbawione cech użytkowych, jeżeli jednostka uprawniona zweryfikowała, oznakowała i poświadczyła zgodność pozbawienia cech użytkowych danej broni albo wyrobu ze specyfikacją techniczną.

2. Weryfikacja zgodności pozbawienia cech użytkowych innej broni i wyrobów jest odpłatna. Stawka odpłatności za dokonanie weryfikacji wynosi nie więcej niż 1/20 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Można pobrać opłatę w wyższej wysokości, po uzgodnieniu wysokości opłaty ze zlecającym weryfikację pozbawienia cech użytkowych, w przypadku udokumentowania wyższych kosztów badań i czynności związanych z weryfikacją.

3. Przedsiębiorca ewidencjonuje inną broń i wyroby pozbawione cech użytkowych.

Art. 55. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób pozbawiania innej broni i wyrobów cech użytkowych,

- 2) tryb i sposób potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i oznakowania innej broni i wyrobów pozbawionych cech użytkowych oraz zakres danych umieszczanych w ewidencji,
 - 3) jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i zatwierdzania specyfikacji technicznej,
 - 4) stawki odpłatności za zatwierdzenie specyfikacji technicznej i poświadczenie pozbawienia innej broni i wyrobów cech użytkowych
- mając na względzie zastosowanie właściwej procedury przy pozbawianiu cech użytkowych, gwarantującej bezpieczeństwo nabywców innej broni i wyrobów pozbawionych cech użytkowych oraz adekwatność opłaty do kosztów dokonanej czynności.

Rozdział 3

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Oddział 1

Obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 56. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dopuszczone do obrotu powinny osiągać charakterystyki i właściwości przewidziane przez producenta, w celu zapewnienia ich maksymalnej niezawodności i bezpieczeństwa.

2. Do towarów koncesjonowanych dopuszczanych do obrotu stosuje się odpowiednio art. 39.

Art. 57. 1. Wprowadzana po raz pierwszy do obrotu broń, w tym strzelecka broń palna i istotne komponenty, muszą posiadać oznakowanie, o którym mowa w art. 45 .

2. Importowaną broń palną, w tym strzelecką broń palną i istotne komponenty, na których nie umieszczono niepowtarzalnego, czytelnego i trwałego oznakowania odpowiadającego oznakowaniu, o którym mowa w art. 45, oznakowuje się lub uzupełnienia oznakowanie przed ich wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wprowadzana po raz pierwszy do obrotu broń, w tym strzelecka broń palna i istotne komponenty, przekazywane z zapasów rządowych, muszą posiadać oznakowanie, o którym

mowa w art. 45. Oznakowanie musi zawierać oznaczenie pozwalające na identyfikację podmiotu przekazującego broń z zapasów rządowych.

Art. 58. 1. Oznakowania lub uzupełnienia oznakowania broni palnej, w tym strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów, może dokonać przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja na wytwarzanie tego rodzaju broni.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może oznakować lub uzupełnić oznakowanie wyłącznie broni, która spełnia wymogi określone w art. 39.

Art. 59. 1. Przedsiębiorca wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wyprowadzający z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiały wybuchowe, broń lub amunicję, na które nie jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję, o której mowa w art. 7, i okazać ją funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej.

2. Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej, po dokonaniu odprawy celnej wwiezionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towaru, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia, w ciągu 3 dni od daty dokonania odprawy celnej, komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.

3. W zawiadomieniu wskazuje się: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres siedziby, numer koncesji i datę jej wydania oraz ilość, rodzaj, nazwę, kaliber, markę, serię, numer i rok wytworzenia broni lub amunicji, a w przypadku materiałów wybuchowych – nazwę handlową, oznaczenie producenta, numer partii, rok produkcji, ilość i dodatkowe oznaczenia fabryczne materiału stosowane przez producenta.

Art. 60. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym ewidencjonuje:

- 1) przeznaczone do obrotu materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także zawarte transakcje mające za przedmiot obrót tymi towarami koncesjonowanymi;
- 2) przyjęte na przechowanie lub w komis materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

2. Przeznaczona do obrotu lub przyjęta na przechowanie lub w komis strzelecka broń palna lub odrębne istotne komponenty oraz transakcje dotyczące obrotu tą bronią podlegają ewidencjonowaniu w SRB, na zasadach określonych w art. 95 ust. 3.

3. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu ograniczoną tylko do pośrednictwa, prowadzi ewidencję zawartych transakcji w zakresie pośrednictwa.

4. Ewidencje, o których mowa w ust. 1 mogą być prowadzone łącznie z ewidencjami wytworzonych oraz przyjętych do naprawy, remontu, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania:

- 1) przeznaczonych do obrotu oraz przyjętych na przechowanie lub w komis materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także zawartych transakcji mających za przedmiot obrót tymi towarami koncesjonowanymi,
- 2) zawartych transakcji w zakresie pośrednictwa,
- 3) przeznaczonej do obrotu oraz przyjętej na przechowanie lub w komis strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów, a także zawartych transakcji mających za przedmiot obrót tą bronią i odrębnymi istotnymi komponentami, prowadzone w trybie art. 112

– mając na względzie potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i ich jednoznacznej identyfikacji oraz rejestracji zawartych transakcji, w tym transakcji w zakresie pośrednictwa, potrzebę pełnej rejestracji i jednoznacznej identyfikacji tych towarów koncesjonowanych w przypadku ich przyjęcia na przechowanie lub w komis, jak również potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji oraz jednoznacznej identyfikacji i lokalizacji strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów, w razie braku możliwości ich ewidencjonowania w SRB.

Art. 61. 1. Przedsiębiorca wprowadzający po raz pierwszy do obrotu strzelecką broń palną przeznaczoną do sprzedaży na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed jej wprowadzeniem do obrotu odstrzeliwuje trzy naboje z każdej lufy egzemplarza tej broni.

2. Przedsiębiorca, który wytworzył zamek albo lufę broni, o której mowa w ust. 1, w celu naprawy, remontu albo przerobienia tej broni, albo dokonał remontu, naprawy lub przerobienia broni, poprzez ingerencję w zamek albo lufę broni, albo wymiany zamka albo lufy broni,

odstrzeliwuje trzy naboje z każdej lufy egzemplarza broni, przed zwrotem broni zlecającemu remont, naprawę, przerobienie, albo wymianę albo przed jej wprowadzeniem do obrotu.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy:

- 1) przedsiębiorcy, który po zleceniu dokonania w broni zmian, o których mowa w ust. 2, odebrał broń wraz z protokołem odstrzelenia i łuskami;
- 2) broni przeznaczonej do strzelania wyłącznie nabojami sygnałowymi, alarmowymi, gazowymi oraz luf broni z gładkościennym przewodem o kalibrze wagomiarowym.

4. Odstrzelenia naboju dokonuje się w obecności funkcjonariusza Policji, posiadającego pisemne upoważnienie komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

5. Z czynności odstrzelenia naboju przedsiębiorca sporządza protokół, który zawiera:

- 1) kategorię i podkategorię strzeleckiej broni palnej;
- 2) typ strzeleckiej broni palnej;
- 3) markę;
- 4) oznakowanie;
- 5) kaliber;
- 6) datę odstrzelenia;
- 7) miejsce odstrzelenia;
- 8) opis czynności wykonanych w ramach remontu, naprawy, przerobienia albo wymiany w przypadkach, o których mowa w ust. 2;
- 9) podpisy przedsiębiorcy oraz funkcjonariusza Policji.

6. Przedsiębiorca zabezpiecza i przechowuje łuski w sposób wyłączający dostęp do nich osób nieuprawnionych oraz umożliwiającą jednoznaczną identyfikację i przyporządkowanie do broni, z której zostały odstrzelone.

7. Przedsiębiorca, który zbył broń podmiotom:

- 1) uprawnionym na podstawie ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji – przekazuje łuski wraz z protokołem odstrzelenia do Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji w terminie 7 dni od zbycia broni;
- 2) o których mowa w art. 63 ust. 3 pkt 3, 5 i 6 – przekazuje łuski wraz z protokołem odstrzelenia tym podmiotom wraz z bronią.

Art. 62. Sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dokonuje się na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia i sprzedaży.

Art. 63. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja, wyroby oraz technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym mogą być sprzedawane wyłącznie podmiotom określonym w ustawie.

2. Materiały wybuchowe sprzedaje się:

- 1) przedsiębiorcy, instytutowi badawczemu lub szkole wyższej, które przedłożą:
 - a) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi,
 - b) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji,
 - c) pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych wydane odpowiednio przez wojewodę lub inny organ uprawniony do wydania takiego pozwolenia na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 3) innym podmiotom, których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

3. Broń, w tym strzelecką broń palną i istotne komponenty, sprzedaje się:

- 1) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom, które przedłożą zaświadczenie wydane odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni;
- 2) cudzoziemcom – na warunkach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji;
- 3) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu bronią – zgodnie z zakresem koncesji;
- 4) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji – w celu przeprowadzania prób rodzajów amunicji wytwarzanej na podstawie koncesji;

- 5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 6) innym podmiotom, których dostęp do broni regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

4. Amunicję sprzedaje się:

- 1) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom na podstawie:
 - a) legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni,
 - b) zaświadczenia wydanego odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni wraz z amunicją do tej broni;
- 2) cudzoziemcom – na warunkach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji;
- 3) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu amunicją – zgodnie z zakresem koncesji;
- 4) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu bronią oraz dokument potwierdzający nabycie broni – w ilości niezbędnej do odstrzelenia trzech nabojów, w trybie art. 61;
- 5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 6) specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym – na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji w celu szkolenia strzeleckiego;

7) innym podmiotom, których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

5. Komponenty amunicji, o których mowa w art. 3 ust 1 pkt 1 lit. d, sprzedaje się przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji, w której te komponenty występują.

6. Proch bezdymny i sponki sprzedaje się osobom, które posiadają pozwolenie na broń wydane w celu łowieckim, sportowym lub kolekcjonerskim.

7. Proch czarny sprzedaje się pełnoletnim właścicielom strzeleckiej broni palnej rozdzielnego ładowania przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, którzy okażą dowód tożsamości oraz Europejską kartę broni palnej, a jeżeli na taką broń wymagane jest pozwolenie na broń – legitymację posiadacza broni.

8. Wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:

- 1) przedsiębiorcom posiadającym koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do takich wyrobów regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 3) innym podmiotom, których dostęp do wyborów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

9. Kamizelki kuloodporne, hełmy wojskowe i policyjne, ochraniacze twarzy, kończyn i innych części ciała sprzedaje się także przedsiębiorcom, którzy posiadają koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, oraz przedsiębiorcom albo jednostkom organizacyjnym, które na podstawie odrębnych przepisów powołały wewnętrzne służby ochrony, oraz szkołom kształcącym w zawodzie pracownika ochrony fizycznej osób i mienia, a także przedsiębiorcom prowadzącym działalność szkoleniową dla osób ubiegających się o wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej.

10. Technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:

- 1) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:
 - a) obrotu określonymi technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - b) wytwarzania wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których dotyczy dana technologia;
- 2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do takiej technologii regulują przepisy odrębne – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 3) innym podmiotom, których dostęp do technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

Art. 64. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany w terminie trzech dni roboczych poinformować o dokonanej sprzedaży:

- 1) materiałów wybuchowych podmiotom, wymienionym w art. 63 ust. 2 pkt 1 – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę nabywcy;
- 2) broni palnej innej niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie, osobom fizycznym, przedsiębiorcom albo innym podmiotom wymienionym w art. 63 ust. 3 pkt 1-4 i 6 – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu nabywcy albo siedzibę nabywcy albo organ wojskowy, który wydał zaświadczenie uprawniające do nabycia broni;
- 3) strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów osobom fizycznym, przedsiębiorcom albo innym podmiotom wymienionym w art. 63 ust. 3 pkt 1-4 i 6 – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu nabywcy albo siedzibę nabywcy albo organ wojskowy, który wydał zaświadczenie uprawniające do nabycia strzeleckiej broni palnej i jej istotnych komponentów – w przypadku określonym w art. 112 ust. 1.

2. Informacja o dokonanej sprzedaży zawiera:

- 1) dane identyfikujące sprzedawcę:
 - a) imię i nazwisko oraz adres miejsca stałego pobytu albo firmę lub nazwę przedsiębiorcy i adres siedziby,
 - b) numer koncesji,
 - c) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 2) dane identyfikujące nabywcę:
 - a) imię i nazwisko oraz adres miejsca stałego pobytu albo firmę lub nazwę przedsiębiorcy albo podmiotu i adres siedziby,
 - b) numer koncesji – jeżeli dotyczy,
 - c) numer identyfikacji podatkowej NIP – w przypadku nabywcy innego niż osoba fizyczna,
 - d) numer identyfikacji podatkowej NIP albo PESEL, a jeżeli nie został nadany – nazwę, serię i numer dokumentu tożsamości oraz organ, który wydał dokument tożsamości – w przypadku gdy nabywcą jest osoba fizyczna;
- 3) dane identyfikujące osobę upoważnioną do odbioru materiałów wybuchowych albo broni:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) nazwę oraz serię i numer dokumentu tożsamości, a także organ wydający dokument tożsamości,
 - c) dane identyfikujące dokument uprawniający do odbioru materiałów wybuchowych albo broni: nazwa, data i numer dokumentu, oraz oznaczenie wystawcy dokumentu;
- 4) datę i miejsce sprzedaży;
- 5) dane identyfikujące będące przedmiotem sprzedaży:
 - a) materiały wybuchowe:
 - nazwę handlową materiału wybuchowego,
 - oznaczenie producenta,
 - numer partii,
 - rok produkcji,
 - ilość materiału wybuchowego,
 - dodatkowe oznaczenia fabryczne materiału stosowane przez producenta,
 - b) broń palna inną niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie:
 - oznakowanie,

- państwo wytworzenia zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012,
 - kaliber,
 - markę,
 - kategorię, podkategorię i typ,
- c) strzelecką broń palną oraz istotne komponenty:
- oznakowanie,
 - kaliber,
 - markę,
 - kategorię, podkategorię i typ,
 - oznakowanie istotnych komponentów, jeżeli jest inne od oznakowania na szkielecie lub komorze zamkowej broni,
 - określenie istotnego komponentu - spośród wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 4;
- 6) dane identyfikujące dokument uprawniający do nabycia: nazwę, datę i numer dokumentu, oraz oznaczenie wystawcy dokumentu.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji o sprzedaży materiałów wybuchowych, broni palnej innej niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie oraz strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów, mając na względzie konieczność zapewnienia skutecznej kontroli obrotu materiałami wybuchowymi, bronią palną, w tym strzelecką bronią palną i istotnymi komponentami, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także w przypadku braku możliwości ewidencjonowania transakcji obrotu dotyczących strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów w SRB.

Art. 65. 1. Nabywanie materiałów wybuchowych, broni, w tym strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym od przedsiębiorców nieposiadających koncesji na obrót tymi towarami jest zakazane, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2.

2. Wyroby, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego oraz broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Art. 66. 1. Dopuszcza się przeprowadzanie transakcji dotyczących obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej.

2. Strony transakcji, o której mowa w ust. 1, opatrują dokumenty dotyczące obrotu bronią i amunicją kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Strony transakcji posługują się w pełni identyfikowalnym zakończeniem sieci o stałym adresie IP.

3. Nabycie broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej nie wyłącza obowiązku nabywcy przedstawienia sprzedawcy dokumentu uprawniającego do nabycia broni i amunicji do tej broni, ani obowiązku sprzedawcy zweryfikowania tych dokumentów oraz tożsamości nabywcy.

Art. 67. 1. Umowa przechowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może zostać zawarta pomiędzy przedsiębiorcami posiadającymi koncesję uprawniającą do obrotu tymi towarami koncesjonowanymi, z prawem ich magazynowania, w przypadku:

- 1) zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji;
- 2) zaistnienia nagłych i nieprzewidywalnych sytuacji uniemożliwiających przedsiębiorcy magazynowanie towarów koncesjonowanych w miejscu wykonywania działalności gospodarczej wpisanym do koncesji.

2. Przedsiębiorca, który oddał towary koncesjonowane na przechowanie, zawiadamia o tym organ koncesyjny w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy przechowania, załączając do zawiadomienia kopię umowy.

Art. 68. Użyczenie lub najem przez przedsiębiorcę materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym są zakazane.

Oddział 2

Przemieszczanie przez przedsiębiorców strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji do strzeleckiej broni palnej

Art. 69. Przemieszczanie strzeleckiej broni palnej przez przedsiębiorcę w ramach wykonywanej działalności gospodarczej:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – jako państwa docelowego transakcji z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego traktowanego na równi z tymi państwami na podstawie umowy Rady Unii Europejskiej z państwami trzecimi w sprawie włączenia tych państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,
- 2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – jako państwa początkowego transakcji do innego państwa członkowskiego,

3) z państwa członkowskiego początkowego transakcji lub przez kolejne państwa członkowskie, przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego

- wymaga zgody przewozowej, urzędowo poświadczonej kopii uprzedniej zgody przewozowej lub urzędowo poświadczonej kopii decyzji o zwolnieniu z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych (decyzja o zwolnieniu) – w przypadku jej wydania.

Art. 70. Przepisy dotyczące przemieszczania strzeleckiej broni palnej stosuje się do przemieszczania nieumieszczonych w broni istotnych komponentów oraz amunicji do strzeleckiej broni palnej.

Art. 71. 1. W przypadku przemieszczania strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, poświadczenia zgody przewozowej dokonuje, z zastrzeżeniem art. 74 ust. 1, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę zbywcy strzeleckiej broni palnej.

2. Zgoda przewozowa zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
- 2) firmę, nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy strzeleckiej broni palnej;
- 3) siedzibę i jej adres lub adres miejsca stałego pobytu zbywcy i nabywcy strzeleckiej broni palnej;
- 4) adres, na który strzelecka broń palna ma być dostarczona;
- 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów albo amunicji;
- 6) liczbę jednostek strzeleckiej broni palnej i liczbę istotnych komponentów lub ilość amunicji;
- 7) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji oraz decyzji o zwolnieniu – w przypadku jej wydania.

3. Przedsiębiorca ubiegający się o poświadczenie zgody przewozowej przedkłada organowi kopię uprzedniej zgody przewozowej albo kopię innego dokumentu wydanego przez właściwy organ państwa docelowego transakcji, zawierającego informację o przyczynach niewydania uprzedniej zgody przewozowej.

4. Organ poświadcza zgodę przewozową w terminie 5 dni od dnia jej otrzymania.

Art. 72. 1. Komendant wojewódzki Policji odmawia poświadczenia zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i może odmówić poświadczenia zgody przewozowej:

- 1) z przyczyn, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) gdy przedstawiony dokument nie spełnia wymogów formalnych określonych w przepisach lub jest wypełniony nieprawidłowo;
- 3) gdy do transakcji dołączono uprzednią zgodę przewozową państwa docelowego transakcji, której termin ważności upłynął lub przekroczono limit ilości broni i amunicji w niej określony.

2. Odmowa poświadczenia zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji o odmowie poświadczenia zgody przewozowej przysługuje odwołanie do organu koncesyjnego.

Art. 73. 1. Komendant wojewódzki Policji po poświadczeniu zgody przewozowej bezzwłocznie przesyła kopię tej zgody do Komendanta Głównego Policji, który przekazuje ją właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przemieszczana strzelecka broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

2. Po poświadczeniu zgody przewozowej komendant wojewódzki Policji może przeprowadzić kontrolę zgodności informacji zawartych w zgodzie przewozowej ze strzelecką bronią palną przemieszczaną z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 74. 1. Organ koncesyjny może, w drodze decyzji administracyjnej, zwolnić przedsiębiorcę dokonującego przemieszczenia strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, z obowiązku każdorazowego poświadczenia zgody przewozowej przez komendanta wojewódzkiego Policji, jeżeli przedsiębiorca udokumentuje stosowanie przez co najmniej 3 lata wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050).

2. Organ koncesyjny przekazuje kopię decyzji o zwolnieniu komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

3. Decyzję o zwolnieniu wydaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 75. Organ koncesyjny może cofnąć decyzję o zwolnieniu z przyczyn określonych w art. 26 ust. 2 albo cofa decyzję o zwolnieniu z przyczyn określonych w art. 26 ust. 1 lub z powodu utraty certyfikatu zgodności dotyczącego wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w art. 74 ust. 1.

Art. 76. 1. Przedsiębiorca dokonujący przemieszczania strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przechowuje egzemplarz uprzedniej zgody przewozowej przez 10 lat od daty jej poświadczenia.

2. Przedsiębiorca dokonujący przemieszczania strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, któremu wydano decyzję o zwolnieniu, jest ponadto obowiązany:

- 1) każdorazowo poświadczyć przez siebie i przekazać zgodę przewozową nabywcy strzeleckiej broni palnej z innego państwa członkowskiego;
- 2) przekazać poświadczoną przez siebie kopię zgody przewozowej komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce swojej siedziby, nie później niż 7 dni przed wydaniem strzeleckiej broni palnej jej nabywcy.

Art. 77. Komendant wojewódzki Policji, po otrzymaniu kopii zgody przewozowej poświadczonej przez przedsiębiorcę, bezzwłocznie przesyła kopię tej zgody Komendantowi Głównemu Policji, który przesyła ją właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przewożona strzelecka broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

Art. 78. 1. W przypadku przemieszczania strzeleckiej broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej dokonuje komendant wojewódzki Policji, właściwy ze względu na siedzibę nabywcy strzeleckiej broni palnej w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania.

2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności dane, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1-6.

Art. 79. 1. Komendant wojewódzki Policji odmawia poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i może odmówić poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej:

- 1) z przyczyn, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) gdy wnioskodawca nie posiada uprawnień do obrotu danym rodzajem broni lub amunicji;

3) gdy przedstawiony dokument nie spełnia wymogów formalnych określonych w przepisach lub jest wypełniony nieprawidłowo.

2. Odmowa poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji o odmowie poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej przysługuje odwołanie do organu koncesyjnego.

Art. 80. 1. W przypadku przemieszczania strzeleckiej broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, zgoda przewozowa nie wymaga poświadczenia przez właściwe władze państwa początkowego transakcji, jeżeli państwo początkowe transakcji zwolniło przedsiębiorcę z obowiązku poświadczania zgody przewozowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strzeleckiej broni palnej musi towarzyszyć do miejsca docelowego jej przemieszczenia urzędowo poświadczona kopia dokumentu o zwolnieniu.

Art. 81. 1. W przypadku gdy przemieszczanie strzeleckiej broni palnej jest realizowane za pośrednictwem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek, przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą określoną w koncesji, który dokonał zlecenia przewozu, jest obowiązany przekazać dokonującemu przewozu urzędowo poświadczoną kopię zgody przewozowej lub decyzji o zwolnieniu – w przypadku jej wydania oraz urzędowo poświadczoną kopię uprzedniej zgody przewozowej.

2. Podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek, który otrzymał zlecenie przewozu strzeleckiej broni palnej jest obowiązany do posiadania dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 82. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej, mając na względzie, aby umożliwiały one jednoznaczną identyfikację strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji do strzeleckiej broni palnej oraz stron transakcji, a także zawierały miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.

Oddział 3

Wywóz i tranzyt broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej

Art. 83. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o: „broni palnej”, „częściach”, „istotnych komponentach”, „amunicji”, „wywozie”, „osobie”, „eksporterze”, „obszarze celnym Unii”, „zgłoszeniu wywozowym”, „wywozie czasowym”, „tranzyście”, „przeładunku”, „zezwoleniu na wywóz”, „nielegalnym obrocie”, „śledzeniu historii”, należy przez to rozumieć pojęcia zdefiniowane w art. 2 pkt 1-4 i 6-16 rozporządzenia 258/2012. Art. 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 nie stosuje się.

Art. 84. 1. Wywóz broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji wymaga uzyskania zezwolenia na wywóz.

2. Wykaz broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji, na które wymagane jest zezwolenie na wywóz, określa załącznik 1 do rozporządzenia 258/2012.

3. Zezwolenia na wywóz, w drodze decyzji administracyjnej, udziela minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek eksportera.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) określenie rodzaju zezwolenia na wywóz, o które wnioskuje eksporter, spośród wskazanych w art. 2 pkt 14 rozporządzenia 258/2012;
- 2) nazwę eksportera, jego numer identyfikacji podatkowej NIP, numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI), adres siedziby albo miejsca prowadzenia działalności oraz dane kontaktowe wraz ze wskazaniem osoby do kontaktu;
- 3) nazwę odbiorcy końcowego, jego numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI) – jeżeli dotyczy, adres siedziby albo miejsca stałego pobytu oraz dane kontaktowe;
- 4) nazwę agenta celnego lub przedstawiciela eksportera lub podmiotu będącego partnerem handlowym eksportera przy realizacji wnioskowanego wywozu, wraz z określeniem jego roli w tym wywozie, jego numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI), adres jego siedziby albo miejsca stałego pobytu oraz dane kontaktowe;
- 5) wskazanie państwa wywozu, wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;

- 6) wskazanie państwa przywozu wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;
- 7) wskazanie oznaczenia dokumentu zezwalającego na przywóz towarów objętych wnioskiem oraz nazwy organu, który udzielił tego zezwolenia – jeżeli dotyczy;
- 8) nazwę użytkownika końcowego, jeżeli jest znany w momencie realizacji wnioskowanego wywozu, jego numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI) – jeżeli dotyczy, adres siedziby albo miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oraz dane kontaktowe;
- 9) wskazanie państwa trzeciego tranzytu, wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012 – jeżeli dotyczy;
- 10) wskazanie państwa członkowskiego planowanego do zgłoszenia do procedury wywozu, w którym znajdują się towary objęte wnioskiem;
- 11) opis towarów objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia na wywóz;
- 12) wskazanie ośmiocyfrowych numerów kodów Nomenklatury Scalonej właściwych dla towarów lub grup towarów objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia na wywóz, określonych w Załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z dnia 07.09.1987 r., str. 1);
- 13) wskazanie oznakowania umieszczonego na towarze objętym wnioskiem;
- 14) określenie waluty i wartości transakcji, zgodnie z zawartą umową na wywóz towarów objętych wnioskiem;
- 15) określenie ilości towarów, wyrażonej w sztukach lub wadze w kilogramach;
- 16) określenie końcowego zastosowania towarów objętych wnioskiem – jeżeli dotyczy;
- 17) wskazanie daty zawarcia umowy dotyczącej wnioskowanego wywozu – jeżeli dotyczy;
- 18) określenie celnej procedury wnioskowanego wywozu.

5. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na wywóz eksporter dołącza:

- 1) kopię koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu towarami objętymi wnioskiem;
- 2) w przypadku gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą będącym osobą fizyczną – oświadczenie, że nie był karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 190 z 18.07.2002, str. 1) lub za jakikolwiek inny czyn,

jeżeli stanowi on przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności od 4 lat, a w przypadku, gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą innym niż osoba fizyczna – oświadczenie osób reprezentujących osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, że nie były karane za taki czyn;

- 3) oryginał albo uwierzytelnioną kopię umowy zawartej z odbiorcą w państwie trzecim dotyczącej wywozu towarów objętych wnioskiem;
- 4) dokumenty, w formie oryginału albo uwierzytelnionej kopii, potwierdzające, że właściwy organ państwa trzeciego przywozu zezwolił na przywóz towarów objętych wnioskiem – jeżeli przywóz tych towarów do państwa trzeciego przywozu podlega kontroli w tym państwie;
- 5) uwierzytelnione kopie pisemnych wniosków eksportera do właściwych organów państw trzecich tranzytu o wydanie oświadczeń o braku zastrzeżeń w odniesieniu do tranzytu przez ich terytorium towarów objętych wnioskiem – jeżeli eksporter planuje taki tranzyt;
- 6) dokument lub dokumenty, w formie oryginału albo uwierzytelnionej kopii, potwierdzające, że właściwy organ państwa trzeciego tranzytu nie zgłosił zastrzeżeń wobec planowanego tranzytu towarów objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia na tranzyt albo oświadczenie wnioskodawcy, że w terminie 20 dni roboczych od daty złożenia przez eksportera wniosków, o których mowa w pkt 5, do eksportera nie wpłynęły zastrzeżenia właściwego organu państwa trzeciego tranzytu wobec planowanego tranzytu.

6. Do wniosku eksporter dołącza również oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą i podane w dobrej wierze. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy eksportera pouczyć.

7. W przypadku dokumentów dołączanych do wniosku sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć dokonane przez tłumacza przysięgłego tłumaczenia tych dokumentów na język polski.

8. Eksporter jest obowiązany zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zmiany dotyczące danych zawartych we wniosku, w terminie 7 dni od dnia ich powstania.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatrując wniosek może zażądać od eksportera informacji i dokumentów umożliwiających weryfikację informacji zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia oraz dokumentów dołączonych do wniosku.

10. Wniosek może być złożony za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, po opatrzeniu kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na wywóz, uwzględniając obowiązek zawarcia w nim odpowiednio elementów, o których mowa w art. 84 ust. 4 i 5 oraz pouczenia z ust. 6, mając na celu kompletność zawartych we wniosku informacji oraz ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.

Art. 85. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje wniosek w terminie 60 dni roboczych od dnia otrzymania od eksportera wszystkich wymaganych dokumentów i informacji.

2. W przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej termin wskazany w ust. 1 może zostać przedłużony do 90 dni roboczych.

Art. 86. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela zezwolenia na wywóz, odmawia udzielenia takiego zezwolenia, zmienia lub cofa udzielone zezwolenie mając na względzie przesłanki wskazane w art. 10 i art. 11 rozporządzenia 258/2012.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, rozpatrując wniosek o udzielenie zezwolenia na wywóz, uwzględnia opinie organów opiniujących, o których mowa w art. 88 ust. 1, a także zastrzeżenia właściwego organu państwa trzeciego w zakresie wywozu lub tranzytu towarów objętych wnioskiem.

Art. 87. 1. Zezwolenia na wywóz udziela się na okres 1 roku, jednakże nie na dłużej niż okres ważności zezwolenia lub dokumentu uprawniającego do przywozu, wydanego przez właściwe organy w państwie trzecim przywozu.

2. Oryginał zezwolenia na wywóz, po wykorzystaniu lub upływie terminu ważności, zwraca się organowi, który go wydał.

Art. 88. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, przed wydaniem zezwolenia na wywóz, może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu o wyrażenie opinii odnośnie występowania okoliczności uzasadniających odmowę wydania zezwolenia na wywóz.

2. Opinie są przekazywane przez organy opiniujące ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wystąpienia o opinię.

3. W przypadku, gdy w terminie 20 dni od daty złożenia przez eksportera wniosków, o których mowa w art. 84 ust. 4, do eksportera nie wpłynęły zastrzeżenia właściwego organu państwa trzeciego tranzytu wobec planowanego tranzytu, minister właściwy do spraw

gospodarki uznaje, że właściwy organ państwa trzeciego tranzytu nie zgłasza zastrzeżeń wobec planowanego tranzytu.

Art. 89. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi rejestr udzielonych zezwoleń na wywóz broni palnej, części i istotnych komponentów lub amunicji oraz przechowuje zawarte w tym rejestrze dane przez 20 lat.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przechowuje informacje i dokumenty zgromadzone w toku postępowania o udzielenie zezwolenia na wywóz przez okres 20 lat, w celu umożliwienia identyfikacji i identyfikowalności broni palnej, części i istotnych komponentów lub amunicji, będącej przedmiotem wywozu oraz wykrywaniu i zapobieganiu nielegalnemu obrotowi takimi towarami.

3. Eksporter jest obowiązany prowadzić i przechowywać w swojej siedzibie ewidencję zawierającą dane określone w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 258/2012.

4. Wpisów do ewidencji, o której mowa w ust. 3, dokonuje się niezwłocznie.

5. Eksporter, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, obowiązany jest udostępnić niezwłocznie dane, o których mowa w ust. 3.

Art. 90. Organem właściwym do wypełniania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 7, art. 11 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1 i 3 oraz art. 19 rozporządzenia 258/2012 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 91. W przypadkach wskazanych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 258/2012, wywóz broni palnej, części, istotnych komponentów oraz amunicji odbywa się według procedur określonych w przepisach celnych, w wyznaczonym zgodnie z art. 92 urzędzie celnym.

Art. 92. 1. Wywóz broni palnej części, istotnych komponentów oraz amunicji jest realizowany w wyznaczonych urzędach celnych.

2. Wykaz wyznaczonych urzędów celnych, o których mowa w ust. 1, jest określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 20 ust 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

Art. 93. Wywóz broni palnej, części, istotnych komponentów oraz amunicji podlega kontroli organu udzielającego zezwolenie pod względem:

- 1) przestrzegania zgodności rzeczywistego wywozu z zezwoleniem, w tym weryfikacji transakcji po jej dokonaniu;
- 2) prawidłowości prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 89 ust. 3.

Art. 94. 1. Na wniosek przedsiębiorcy, który zamierza nabyć broń palną, części i istotne komponenty tej broni lub amunicję do broni palnej poza obszarem celnym Unii Europejskiej, zwanego dalej „odbiorcą”, minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza sporządzone przez odbiorcę poświadczenie odbiorcy broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej, zwane dalej „poświadczeniem odbiorcy”.

2. Do zatwierdzania poświadczenia odbiorcy przepis art. 84 ust. 2 oraz przepis art. 86 ust. 1 w zakresie odmowy udzielenia zezwolenia a wywóz, stosuje się odpowiednio.

3. Poświadczenie odbiorcy zawiera:

- 1) firmę, nazwę lub imię i nazwisko oraz dane kontaktowe odbiorcy;
- 2) siedzibę i jej adres lub adres miejsca stałego pobytu odbiorcy;
- 3) numer i datę udzielenia odbiorcy koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu towarami koncesjonowanymi objętymi poświadczeniem odbiorcy;
- 4) firmę, nazwę lub imię i nazwisko zbywcy broni palnej części, istotnych komponentów i amunicji do broni palnej spoza obszaru celnego Unii Europejskiej, zwanego dalej „zbywcą”, a także adres i dane kontaktowe zbywcy;
- 5) wskazanie państwa zbywcy broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej, wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;
- 6) opis towarów objętych wnioskiem o zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy;
- 7) wskazanie ośmiocyfrowych numerów kodów Nomenklatury Scalonej właściwych dla towarów lub grup towarów objętych wnioskiem o zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy, określonych w Załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej;
- 8) wskazanie oznakowania umieszczonego na towarze objętym wnioskiem;
- 9) określenie waluty i wartości transakcji, zgodnie z zawartą umową dotyczącą umowy nabycia towarów objętych wnioskiem;
- 10) określenie ilości towarów, wyrażonej w sztukach lub wadze w kilogramach;
- 11) określenie końcowego zastosowania towarów objętych wnioskiem – jeżeli dotyczy;
- 12) określenie celnej procedury wnioskowanego przywozu;
- 13) w przypadku gdy odbiorca jest przedsiębiorcą będącym osobą fizyczną – oświadczenie, że nie był karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca w sprawie europejskiego nakazu

aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi lub za jakikolwiek inny czyn, jeżeli stanowi on przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności od 4 lat, a w przypadku, gdy odbiorca jest przedsiębiorcą innym niż osoba fizyczna – oświadczenie osób reprezentujących osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, że nie były karane za taki czyn;

14) oświadczenie odbiorcy, że posiada ważną i aktualną koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie obrotu towarami koncesjonowanymi objętymi poświadczeniem odbiorcy.

4. Do wniosku o zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy dołącza się:

- 1) oryginał albo uwierzytelnioną kopię umowy zawartej ze zbywcą dotyczącą przywozu towarów objętych wnioskiem;
- 2) dokumenty, w formie oryginału albo uwierzytelnionej kopii, potwierdzające, że właściwy organ państwa zbywcy zezwolił na wywóz towarów objętych wnioskiem – jeżeli wywóz tych towarów do państwa trzeciego przywozu podlega kontroli w tym państwie;
- 3) dowód wniesienia opłaty skarbowej za zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy.

5. Do wniosku odbiorca dołącza również oświadczenie, że dane zawarte w poświadczeniu odbiorcy i dokumentach załączonych do wniosku są zgodne z prawdą i podane w dobrej wierze. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy odbiorcę pouczyć.

6. Za zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy pobiera się opłatę skarbową w wysokości nie przekraczającej 1/20 minimalnego wynagrodzenia za pracę.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza poświadczenie odbiorcy w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku, a w przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej w terminie 60 dni.

8. Odmowa zatwierdzenia poświadczenia odbiorcy następuje w drodze decyzji administracyjnej.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór poświadczenia odbiorcy;
- 2) stawkę opłaty za zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy

- mając na względzie, aby wzór poświadczenia odbiorcy uwzględniał dane, o których mowa w ust. 3 oraz umożliwiał jednoznaczną identyfikację broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej, stron transakcji i zawierał miejsca przeznaczone

na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji, a wysokość opłaty skarbowej była adekwatna do kosztów postępowania w sprawie zatwierdzenia poświadczenia odbiorcy.

DZIAŁ IV

System Rejestracji Broni

Art. 95. 1. W SRB przetwarza się dane o każdej jednostce strzeleckiej broni palnej oraz o każdym nieumieszczonym w broni odrębnym istotnym komponencie, które znajdują się w posiadaniu przedsiębiorców w związku z ich wytworzeniem albo nabyciem, przyjęciem do naprawy, remontu, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis, oraz które znajdują się w posiadaniu osób lub podmiotów uprawnionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

2. Przetwarzanie danych w SRB odbywa się w formie:

- 1) ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów;
- 2) wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej;
- 3) rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych;
- 4) rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną.

3. SRB umożliwia wygenerowanie ewidencji przedsiębiorcy, o których mowa w art. 48 ust. 1 i art. 60 ust. 1.

Art. 96. 1. SRB jest prowadzony w systemie teleinformatycznym zapewniającym ciągłość działania i uwierzytelniony dostęp on-line.

2. Administratorem danych zgromadzonych w SRB jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zlecić wykonywanie zadań administratora podległej lub nadzorowanej jednostce organizacyjnej.

3. Za poprawność danych wprowadzonych do SRB odpowiadają podmioty wprowadzające dane. Organ koncesyjny odpowiada za weryfikację danych zgromadzonych w SRB.

Art. 97. 1. Przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami, z wyłączeniem przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą ograniczoną do pośrednictwa, uzyskuje dostęp do SRB z dniem udzielenia koncesji lub z dniem wydania decyzji rozszerzającej zakres koncesji o wytwarzanie lub obrót strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami.

2. Dane niezbędne do uzyskania dostępu do SRB przekazuje przedsiębiorcy administrator za pośrednictwem organu koncesyjnego.

Art. 98. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 97, uzyskuje przez SRB dostęp do wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej wydanych na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych oraz rejestru koncesji udzielonych na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną.

Art. 99. Przetwarzanie danych w ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów odbywa się w formie zbioru danych identyfikujących jednostkę strzeleckiej broni palnej lub nieumieszczony w broni odrębny istotny komponent (profil broni) oraz przypisanego do niego uporządkowanego chronologicznie zbioru danych, dotyczących czynności dokonywanych z daną jednostką strzeleckiej broni palnej lub nieumieszczonym w broni odrębnym istotnym komponentem (historia broni).

Art. 100. 1. Profil broni zakłada:

- 1) przedsiębiorca, który wytworzył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent – w przypadku ich wytworzenia;
- 2) przedsiębiorca, który nabył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent, niezarejestrowane w SRB – w przypadku ich nabycia;
- 3) organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni – w przypadku zgłoszenia nabycia przez podmiot uprawniony na podstawie ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji strzeleckiej broni palnej lub odrębnego istotnego komponentu, niezarejestrowanych w SRB;
- 4) przedsiębiorca, który dokonał rozkompletowania lub odzysku strzeleckiej broni palnej – dla istotnego komponentu wydzielonego w wyniku rozkompletowania lub odzysku.

2. W profilu broni zamieszcza się:

- 1) kategorię i podkategorię strzeleckiej broni palnej;
- 2) typ strzeleckiej broni palnej;
- 3) markę;
- 4) oznakowanie;
- 5) kaliber;
- 6) oznakowanie istotnych komponentów, jeżeli jest inne od oznakowania na szkielecie lub komorze zamkowej broni;

7) określenie rodzaju istotnego komponentu – spośród wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 4 – w profilu istotnego komponentu.

3. Kategorie i podkategorie strzeleckiej broni palnej i amunicji do strzeleckiej broni palnej są określone w załączniku do ustawy.

Art. 101. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 97, organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni oraz organ właściwy do wydawania świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych wprowadzają do SRB historię broni, w zakresie wskazanym w art. 102.

Art. 102. 1. Przedsiębiorca, który wytworzył strzelecką broń palną lub istotny komponent, wprowadza do historii broni:

- 1) datę wytworzenia;
- 2) datę i numer raportu produkcyjnego;
- 3) adres miejsca wytworzenia;
- 4) datę oznakowania;
- 5) adresy miejsc i określone datami okresy magazynowania.

2. Przedsiębiorca, który dokonał oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia strzeleckiej broni palnej lub odrębnego istotnego komponentu wprowadza do historii broni odpowiednio:

- 1) datę dokonania oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia,
- 2) opis czynności wykonanych w ramach naprawy, remontu lub przerobienia, jeżeli w ich wyniku doszło do zmiany kategorii, podkategorii lub kalibru broni albo jej odrębnych istotnych komponentów, a także w przypadku wytworzenia istotnego komponentu użytego następnie do remontu, naprawy lub przerobienia broni,
- 3) informację o pozbawieniu broni cech użytkowych,
- 4) opis czynności wykonanych w ramach zniszczenia,
- 5) wykaz istotnych komponentów użytych do naprawy, remontu lub przerobienia strzeleckiej broni palnej lub istotnego komponentu,
- 6) wykaz istotnych komponentów wydzielonych ze zniszczonej broni w wyniku odzysku,

7) datę rozkompletowania strzeleckiej broni palnej oraz wykaz istotnych komponentów uzyskanych w wyniku rozkompletowania

– a przedsiębiorca, który oznakował lub uzupełnił oznakowanie, wpisuje ponadto nowe oznakowanie do profilu broni.

3. Przedsiębiorca, który nabył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza do historii broni:

- 1) datę nabycia;
- 2) dane zbywcy;
- 3) adresy miejsc i określone datami okresy magazynowania.

4. Przedsiębiorca, który nabył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza do historii broni:

- 1) dane wskazane ust. 3;
- 2) państwo lub miejsce nabycia, określone zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;
- 3) datę poświadczenia i nazwę organu poświadczającego uprzednią zgodę przewozową;
- 4) oznakowanie wymagające uzupełnienia – jeżeli dotyczy.

5. Organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni w przypadku wpisu strzeleckiej broni palnej do legitymacji posiadacza broni albo świadectwa broni, wprowadza do historii broni:

- 1) datę rejestracji broni;
- 2) dane nabywcy uprawnionego do nabycia broni;
- 3) adres miejsca przechowywania broni;
- 4) informacje o poświadczonej uprzedniej zgodzie przewozowej lub zaświadczeniu właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku nabycia strzeleckiej broni palnej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Przedsiębiorca, który zbył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent, wprowadza do historii broni:

- 1) datę zbycia;
- 2) dane nabywcy;
- 3) dane z wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia broni, w tym informację o rodzaju wydanego pozwolenia na broń albo dane z innego dokumentu uprawniającego do nabycia broni;
- 4) w przypadku zbycia broni poza granice Rzeczypospolitej Polskiej – datę wydania, numer i nazwę organu wydającego, z oznaczeniem państwa wydania zgodnie z rozporządzeniem

1106/2012, zezwolenia na wywóz strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów, wydawanego zgodnie z art. 4 rozporządzenia 258/2012 albo datę poświadczenia i nazwę organu poświadczającego zgodę przewozową lub datę wydania decyzji zwalniającej z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych i datę poświadczenia przez przedsiębiorcę zgody przewozowej oraz datę wydania i organ poświadczający uprzednią zgodę przewozową nabywcy broni.

7. Przedsiębiorca, który utracił strzelecką broń palną w wyniku przestępstwa lub innego nieprzewidywalnego zdarzenia, wprowadza do historii broni datę utraty broni oraz datę zgłoszenia utraty broni we właściwej jednostce Policji, a w przypadku odzyskania broni datę odzyskania broni.

8. Organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni wprowadza do historii broni informację o:

- 1) zgłoszonym zbyciu strzeleckiej broni palnej przez uprawnionego, dacie zbycia oraz imieniu i nazwisku albo nazwie lub firmie nabywcy;
- 2) zgłoszonej utracie strzeleckiej broni palnej;
- 3) dacie poświadczenia i nazwie organu poświadczającego zgodę przewozową w przypadku zbycia do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz dacie poświadczenia i nazwie organu poświadczającego uprzednią zgodę przewozową nabywcy broni;
- 4) dacie wydania, numerze i nazwie organu wydającego zgodę na wywóz strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji;
- 5) przyjęciu strzeleckiej broni palnej do depozytu, na podstawie ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz o miejscu składowania tej broni w depozycie, a także o zniszczeniu, sprzedaży, przekazaniu na rzecz Skarbu Państwa lub zwrocie broni z depozytu, w tym dacie ich dokonania;
- 6) wydaniu karty rejestracyjnej broni pozbawionej cech użytkowych oraz jej posiadaczu:
 - a) dacie wydania,
 - b) serii i numerze,
 - c) organie wydającym kartę rejestracyjną broni,
 - d) imieniu i nazwisku, adresie miejsca stałego pobytu, numerze PESEL, a gdy nie został nadany – nazwie, serii, numerze i dacie wydania dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz organie, który wydał dokument;

- 7) zgłoszonym użyczeniu strzeleckiej broni palnej innemu posiadaczowi równorzędnego pozwolenia na broń, adresie miejsca przechowywania tej broni oraz imieniu i nazwisku biorącego broń w użyczenie;
- 8) zmianie adresu miejsca przechowywania broni.

9. Przedsiębiorca, który oddał i odebrał oraz przedsiębiorca, który przyjął i zwrócił strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis, wprowadzają do historii broni odpowiednio:

- 1) datę oddania do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
- 2) dane przedsiębiorcy, który przyjął strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
- 3) datę odbioru po oznakowaniu, naprawie, remoncie, przerobieniu, pozbawieniu cech użytkowych albo po ustaniu lub wygaśnięciu umowy przechowania lub komis;
- 4) datę odbioru istotnych komponentów wydzielonych z broni w wyniku odzysku;
- 5) datę przyjęcia do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
- 6) dane przedsiębiorcy albo uprawnionego z ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, który przekazał broń lub istotny komponent do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
- 7) adresy miejsc i określone datami okresy magazynowania strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów przyjętych do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
- 8) datę zwrotu broni lub istotnego komponentu po oznakowaniu, naprawie, remoncie, przerobieniu, pozbawieniu cech użytkowych, albo po ustaniu lub wygaśnięciu umowy przechowania lub komis;
- 9) datę zwrotu istotnego komponentu wydzielonego z broni w wyniku odzysku;
- 10) dane osoby upoważnionej do przekazania i odbioru strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów przekazywanych do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis.

10. Podmiot uprawniony do weryfikacji i poświadczenia, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych oraz oznakowania strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych wprowadza do historii broni:

- 1) numer wydanego świadectwa pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych i dane zawarte w tym świadectwie;
- 2) oznakowanie strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- 3) dane określone w ust. 2 i 8 – jeżeli dokonał pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych.

Art. 103. Dane zbywcy, nabywcy oraz osoby upoważnionej do przekazania, odbioru oraz przyjęcia strzeleckiej broni palnej albo istotnych komponentów obejmują:

- 1) imię i nazwisko osoby fizycznej lub przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną albo firmę lub nazwę przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna lub innego podmiotu uprawnionego do nabycia strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów;
- 2) adres miejsca stałego pobytu osoby fizycznej lub przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, albo adres siedziby przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna lub innego podmiotu uprawnionego do nabycia strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów;
- 3) numer PESEL, a w przypadku, gdy nie został nadany – nazwę, serię i numer dokumentu tożsamości, a także organ wydający dokument tożsamości;
- 4) numer i datę wydania koncesji – jeżeli dotyczy;
- 5) numer identyfikacji podatkowej NIP – jeżeli posiada;
- 6) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym – jeżeli dotyczy.

Art. 104. 1. Do wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni wprowadzają:

- 1) datę wydania zaświadczenia;
- 2) dane uprawnionego do nabycia strzeleckiej broni palnej i osoby uprawnionej do jej odbioru: imię i nazwisko, adres miejsca stałego pobytu, numer PESEL, a jeśli nie został nadany – nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz oznaczenie organu, który wydał dokument i datę wydania tego dokumentu, albo nazwę i adres siedziby podmiotu niebędącego osobą fizyczną;
- 3) datę wydania pozwolenia na broń;

4) dane dotyczące liczby i rodzaju egzemplarzy broni, które podmiot uzyskujący pozwolenie na broń jest uprawniony nabyć.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, rejestrują w SRB decyzje o odmowie poświadczenia zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej.

Art. 105. Do rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych organ właściwy do wydawania świadectwa pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych wprowadza numer wydanego świadectwa pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych i dane zawarte w tym świadectwie oraz nowe oznakowanie strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych.

Art. 106. Do rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną organ koncesyjny wprowadza dane, o których mowa w art. 24 ust. 1.

Art. 107. Dane, o których mowa w art. 100-106, wprowadza się do SRB niezwłocznie, nie później niż w kolejnym dniu roboczym następującym po dniu, w którym dokonano czynności podlegających wpisowi do SRB.

Art. 108. 1. Dane w SRB przechowuje się przez okres 30 lat od dnia zniszczenia strzeleckiej broni palnej lub istotnego komponentu, których dotyczą. Po upływie tego okresu administrator usuwa dane z SRB.

2. Dane w rejestrze koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną przechowuje się przez okres 30 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia koncesji, a dane w wykazie zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej przez okres 30 lat od dnia wystawienia zaświadczenia. Po upływie tego okresu administrator usuwa dane z SRB.

3. Organy, o których mowa w art. 114 pkt 1-6 mają dostęp do danych w SRB przez okres 10 lat od dnia zniszczenia strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów strzeleckiej broni palnej, których dotyczą.

Art. 109. Dane zgromadzone w SRB mogą być przetwarzane do celów statystycznych, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących podmioty i osoby, których dotyczą.

Art. 110. 1. Obowiązki przedsiębiorców, określone w art. 100-102, realizuje:

1) osoba uprawniona do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji;

2) pracownik, spełniający warunki określone w art. 31 ust. 1 lub art. 32 oraz posiadający pisemne upoważnienie.

2. Przedsiębiorca prowadzi rejestr pracowników upoważnionych do prowadzenia ewidencji w SRB, zawierający imię i nazwisko pracownika, numer PESEL i okres ważności upoważnienia.

3. Przedsiębiorca przesyła do organu koncesyjnego kopię rejestru, o którym mowa w ust. 2, wraz z informacją o podjęciu wykonywania działalności gospodarczej objętej zakresem udzielonej koncesji. Organ koncesyjny przekazuje kopię rejestru administratorowi.

4. Przedsiębiorca jest obowiązany informować administratora SRB, za pośrednictwem organu koncesyjnego, o zmianach danych zawartych w rejestrze pracowników upoważnionych do prowadzenia ewidencji w SRB, nie później niż w kolejnym dniu roboczym, następującym po dniu, w którym upoważnienie zostało ustanowione, cofnięte, wygasło albo doszło do zmiany danych osobowych upoważnionego pracownika.

Art. 111. W przypadku stwierdzenia błędów w danych wprowadzonych do SRB, organy, o których mowa w art. 114 pkt 2-6, zobowiązują przedsiębiorcę albo organ, który wprowadził błędne dane do ich korekty w terminie 3 dni roboczych. Organy, o których mowa w art. 114 pkt 2-4 i 6, wykonują ten obowiązek za pośrednictwem organu koncesyjnego.

Art. 112. 1 Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 97, który z przyczyn od niego niezależnych nie może przejściowo prowadzić ewidencji w SRB, jest obowiązany poinformować o tym organ koncesyjny nie później niż w kolejnym dniu roboczym następującym po dniu, w którym wystąpiło zdarzenie uniemożliwiające prowadzenie ewidencji w SRB.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 przedsiębiorca tymczasowo ewidencjonuje strzelecką broń palną i odrębne istotne komponenty bez użycia SRB, na zasadach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 48 ust. 4 i art. 60 ust. 5.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca przesyła informacje o dokonanej sprzedaży strzeleckiej broni palnej oraz odrębnych istotnych komponentów na zasadach określonych w art. 64.

4. Przedsiębiorca uzupełnia ewidencję w SRB niezwłocznie po ustąpieniu przyczyny uniemożliwiającej jej prowadzenie, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ustąpienia przyczyny.

Art. 113. 1. Administrator SRB powiadamia z wyprzedzeniem o zaplanowanych przerwach w dostępie do SRB, a także o awariach SRB na swojej stronie internetowej, a w miarę możliwości także za pośrednictwem SRB lub za pomocą poczty elektronicznej.

2. Podmiot wprowadzający dane do SRB, uzupełnia dane podlegające wpisowi do SRB niezwłocznie po przywróceniu dostępu do SRB, a w przypadku gdy przerwa w dostępie wynosiła co najmniej jeden dzień roboczy, nie później niż terminie dwóch kolejnych dni roboczych następujących po dniu, w którym przywrócono dostęp do SRB.

Art. 114. Uprawnionym do dostępu do SRB jest:

- 1) przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami w celu:
 - a) prowadzenia ewidencji w SRB,
 - b) odczytu i pobrania zaświadczeń z wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia broni,
 - c) odczytu informacji z rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną;
 - d) odczytu informacji z rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych;
- 2) Komendant Główny Policji w celu przyjmowania zgłoszeń o transakcjach podejrzanych i Komendant Główny Policji i komendanci wojewódzcy Policji w celu:
 - a) realizacji obowiązków określonych w art. 100-102 i 104,
 - b) weryfikacji danych wpisanych przez przedsiębiorców do ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów,
 - c) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w niniejszej ustawie i ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, w związku z posiadaniem broni palnej,
 - d) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 3) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i komendanci oddziałów Żandarmerii Wojskowej w celu:
 - a) realizacji obowiązków określonych w art. 100-102 i 104,
 - b) weryfikacji danych wpisanych przez przedsiębiorców do ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów,
 - c) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, w związku z posiadaniem broni palnej,

- d) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 4) podmioty uprawnione do weryfikacji i poświadczenia, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych oraz oznakowania strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych w celu:
 - a) prowadzenia ewidencji w SRB w zakresie pozbawiania strzeleckiej broni palnej cech użytkowych,
 - b) realizacji obowiązków określonych w art. 105,
 - c) weryfikacji danych wpisanych przez przedsiębiorców do ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów w odniesieniu do pozbawienia broni cech użytkowych,
 - d) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 5) organ koncesyjny w celu:
 - a) realizacji obowiązków określonych w art. 96 ust. 3, 97 ust. 2, 106, 110 i 111,
 - b) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie,
 - c) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 6) minister właściwy do spraw gospodarki w celu:
 - a) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie,
 - b) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 7) Policja w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Policji;
- 8) Żandarmeria Wojskowa w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Żandarmerii Wojskowej;
- 9) Agencja Wywiadu w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Agencji Wywiadu;
- 10) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 11) Służba Kontrwywiadu Wojskowego w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Służby Kontrwywiadu Wojskowego;

- 12) Służba Wywiadu Wojskowego w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Służby Wywiadu Wojskowego;
- 13) Centralne Biuro Antykorupcyjne w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 14) Straż Graniczna w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Straży Granicznej;
- 15) Służba Celno-Skarbowa w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania Służby Celno-Skarbowej.

DZIAŁ V

Kontrola działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 115. Do kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 116. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega kontroli, którą sprawują:

- 1) organ koncesyjny w zakresie:
 - a) zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z wydaną koncesją,
 - b) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej,
 - c) oceny wykonywanej działalności gospodarczej z punktu widzenia obronności lub bezpieczeństwa państwa albo porządku publicznego, ochrony bezpieczeństwa;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819.

- 2) minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi i amunicją, wytwarzania wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni z wyłączeniem rusznikarzy i przedsiębiorców wytwarzających reprodukcje broni czarnoprochowej, a także w zakresie ich przechowywania i ewidencjonowania;
- 3) inne organy państwowe:
 - a) wyspecjalizowane w kontroli danego rodzaju działalności, upoważnione przez organ koncesyjny – w zakresie wskazanym przez ten organ,
 - b) w zakresie swojej właściwości i kompetencji określonych w odrębnych przepisach;
- 4) komendanci wojewódzcy Policji – w zakresie określonym w pkt 1 w odniesieniu do usług rusznikarskich, obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także ich przechowywania i ewidencjonowania.

Art. 117. 1. Do prowadzenia kontroli organ koncesyjny może powołać na czas trwania kontroli zespół kontrolny, zwany dalej „zespołem”.

2. Na wniosek organu koncesyjnego minister właściwy do spraw gospodarki, Minister Obrony Narodowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Komendant Główny Policji delegują do prac w zespole funkcjonariuszy, żołnierzy lub pracowników podległych albo nadzorowanych jednostek organizacyjnych. W skład zespołu organ koncesyjny może także powołać biegłych i ekspertów, za ich zgodą.

3. Powołując zespół, organ koncesyjny wyznacza jego kierownika, który koordynuje przebieg czynności kontrolnych oraz sporządza protokół kontroli.

4. Czynności kontrolne są wykonywane na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez organ koncesyjny.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do ministra właściwego do spraw gospodarki, przy czym do prac w zespole funkcjonariusze, żołnierze lub pracownicy organów, o których mowa w ust. 2, mogą być delegowani tylko za zgodą tych organów.

Art. 118. Organ koncesyjny może upoważnić Komendanta Głównego Policji do kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Komendant Główny Policji może powierzać przeprowadzenie kontroli komendantom wojewódzkim Policji.

Art. 119. 1. Kontrola może być przeprowadzona w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy, w innych miejscach związanych z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą lub, za zgodą kontrolowanego, w siedzibie organu kontrolującego.

2. Kontrolę przeprowadza się w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego przedsiębiorcę, a w sytuacjach szczególnie uzasadnionych – o każdej porze.

3. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, który zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy;
- 2) imię i nazwisko kontrolującego albo kontrolujących;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
- 4) wskazanie zakresu kontroli;
- 5) opis stwierdzonego w toku kontroli stanu faktycznego, w tym ewentualnych stwierdzonych nieprawidłowości.

4. Kontrolujący może utrwalić przebieg kontroli za pomocą technik fotograficznych i audiowizualnych. Nośniki obrazu i dźwięku, na których utrwalono przebieg kontroli, załącza się do protokołu kontroli.

5. Jeżeli protokół kontroli zawiera ustalenia dające podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia koncesji, organy określone w art. 116 pkt 2–4 ustawy przekazują kopię tego protokołu organowi koncesyjnemu w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli.

Art. 120. Osoby upoważnione do dokonywania kontroli są uprawnione do:

- 1) swobodnego wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w tym na teren obszarów i obiektów, w których przechowywane są materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych i przedmiotów mających związek z zakresem kontroli;
- 3) sporządzania lub żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień i obliczeń.

Art. 121. Kontrolowany przedsiębiorca ma obowiązek:

- 1) zapewnienia osobom upoważnionym do dokonywania kontroli warunków niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności przez zapewnienie niezwłocznego przedstawiania żądanych dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach objętych kontrolą oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia;
- 2) sporządzania kopii dokumentów, w tym wydruków z nośników informacji, a także informatycznych nośników danych, wskazanych przez osobę upoważnioną do dokonywania kontroli.

Art. 122. 1. Organ uprawniony do kontroli może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej określonej w koncesji, wyznaczając termin do ich usunięcia.

2. Organ uprawniony do kontroli w przypadku posiadania informacji o możliwych nieprawidłowościach w wykonywanej działalności gospodarczej określonej w koncesji, może wezwać przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów w celu zweryfikowania posiadanych informacji oraz ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji.

3. Organ koncesyjny może zwracać się do sądów, prokuratury, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz innych organów administracji publicznej o przekazanie informacji, materiałów i danych będących w ich posiadaniu, istotnych dla prowadzonego postępowania administracyjnego lub wyjaśniającego, zmierzającego do ustalenia, czy działalność gospodarcza określona w koncesji wykonywana przez przedsiębiorcę, rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, wynikające z przepisów prawa, albo czy działalność tego przedsiębiorcy nie stanowi zagrożenia dla obronności i bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego.

DZIAŁ VI

Przepisy o karach administracyjnych i przepisy karne

Art. 123. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub

policyjnym albo w zakresie obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 i 2 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

4. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1-3, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów lub technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 124. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją albo w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek zawierających broń lub amunicję, przemieszcza, z innych państw członkowskich, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji albo z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, albo z państwa członkowskiego początkowego transakcji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego, strzelecką broń palną lub amunicję bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej albo dokonuje poświadczenia zgody przewozowej nie posiadając do tego uprawnień,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

4. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1–3, orzeka się przepadek, broni i amunicji pochodzących z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 125. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją, nie dopełnia obowiązku oznakowania broni oraz podstawowego jednostkowego opakowania amunicji,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

3. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1 i 2, orzeka się przepadek broni lub amunicji pochodzących z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 126. 1. Kto sprzedaje strzelecką broń palną pozbawioną cech użytkowych nie przekazując nabywcy przypisanego do tej broni świadectwa pozbawienia broni cech użytkowych,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 127. 1. Kto wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną nie dopełnia obowiązku ewidencjonowania tej broni,

polega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 128. Kto bez zezwolenia lub wbrew warunkom określonym w zezwoleniu na wywóz dokonuje wywozu, o którym mowa w art. 84 ust. 1,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

Art. 129. Kto sprzedaje osobom niepełnoletnim wyroby pirotechniczne, wyłączone spod koncesjonowania lub broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 130. 1. Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 131. 1. Kto wprowadza w błąd organy właściwe dla procedur związanych z wywozem broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji w rozumieniu art. 83, podając nieprawdziwe lub niepełne informacje,
podlega karze grzywny.

2. W sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 132. 1. Przedsiębiorcy, który nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 89 ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki może wymierzyć, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości do 50.000 zł.

2. Kary pieniężnej nie wymierza się po upływie 10 lat od dnia niewykonania obowiązku, uzasadniającego jej wymierzenie, oraz nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.

3. Termin płatności kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.

4. Kara pieniężna nieuiszczona w terminie podlega, wraz z odsetkami za zwłokę, przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. W przypadku, gdy zapłata wymierzonej kary pieniężnej w terminie znacznie ograniczy lub uniemożliwi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej, odroczyć termin płatności lub rozłożyć karę pieniężną na raty, na okres nie dłuższy niż rok.

6. Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

DZIAŁ VII

Przepisy zmieniające, epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach

Art. 133. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505 oraz 2016 r. poz. 1948 i 1954) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 6a;
- 2) w art. 43a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do przemieszczania broni między obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 3 oddziału 2 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...), z wyłączeniem art. 72, art. 74, art. 75, art. 76 ust. 2, art. 77, art. 79 oraz art. 80.”.

Art. 134. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ustawy nie stosuje się do amunicji.”;
- 2) w art. 3:

a) uchyla się pkt 1,

b) w pkt 15 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która odbiera materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych;”

c) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) przemieszczaniu – należy przez to rozumieć każde rzeczywiste przekazanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, w ramach państw członkowskich

Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem przekazania w obrębie jednej i tej samej lokalizacji;”;

3) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Klasyfikacji substancji lub wyrobu jako materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz nadania mu kodu klasyfikacyjnego dokonują jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, z późn. zm.), do prowadzenia badań, klasyfikacji oraz określania warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych klas 1, 4.1 i 9, wymienionych w załączniku A.”;

4) uchyla się art. 6;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi przeznaczonymi do użytku cywilnego określają przepisy ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...).”;

6) w art. 15 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie celu nabycia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zakresu prac, do jakich będą one używane, a także szczegółowych warunków bezpieczeństwa przy prowadzeniu tych prac;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie rodzajów materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą in situ, przez podanie ich nazw handlowych i numerów rozpoznawczych ustalonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz kodów klasyfikacyjnych, określonych w załączniku A;”;

- 7) w art. 18:
- a) w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5) zapewnić bezpieczne przechowywanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ust. 4;
 - 6) prowadzić ewidencję nabytych, zużytych, przechowywanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub znalezionych i zniszczonych materiałów wybuchowych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów wraz ze wskazaniem nazwy producenta oraz kodu alfanumerycznego, w rozumieniu art. 62v ust. 1 pkt. 7;”;
 - b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego nabywane, przechowywane lub używane w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 2, ewidencjonuje się zgodnie z przepisami art. 115 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.”;
 - c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pełnej rejestracji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego nabytych, zużytych, przechowywanych, i zbytych, a także materiałów wybuchowych znalezionych i zniszczonych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów;”;
- 8) w art. 24 w ust. 4 w pkt 3 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej albo”;
- 9) w art. 25:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku gdy odbiorca jest przedsiębiorcą albo jednostką naukową – kopię koncesji na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami;”;

- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) kopię deklaracji zgodności dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wraz z jej tłumaczeniem dokonany z języka obcego na język polski przez tłumacza przysięgłego.”;
- 10) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, uwzględniając obowiązek zawarcia w nim elementów, o których mowa w art. 24 ust. 4, oraz mając na celu kompletność zawartych we wniosku informacji, ujednoczenie i ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.”;
- 11) w art. 28 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej albo”;
- 12) w art. 29 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) została cofnięta koncesja na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami albo został cofnięty dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych;”;
- 13) uchyla się art. 37-41;
- 14) art. 62v-62zb otrzymują brzmienie:
- „Art. 62v. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z wyjątkiem wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ, jest obowiązany do:
- 1) zapewnienia, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa;
 - 2) sporządzenia dokumentacji technicznej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
 - 3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1;
 - 4) w przypadku wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności i umieszczenia na tym materiale:
 - a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,

- b) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji umieszczonego za oznakowaniem CE według wskazań tej jednostki, jeżeli numeru identyfikacyjnego nie umieściła wcześniej sama jednostka notyfikowana,
 - c) w stosownych przypadkach znaków wskazujących na szczególne zagrożenie lub zastosowanie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 5) w przypadku gdy umieszczenie oznakowania, numeru lub znaków, o których mowa w pkt 4, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, umieszczenia oznakowania, numeru lub znaków na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;
- 6) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub na ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego – umieszczenia na dokumentach towarzyszących oznakowania CE;
- 7) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub na jego opakowaniu oznaczenia obejmującego nazwę producenta, alfanumeryczny kod oraz oznaczenie do odczytu elektronicznego, zwanego dalej „jednoznacznym oznaczeniem”, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 7;
- 8) przepisu pkt 7 nie stosuje się w przypadku gdy:
- a) wytworzone materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są przedmiotem wywozu poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej i są oznaczone zgodnie z przepisami państwa przeznaczenia,
 - b) materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są transportowane i dostarczane bez opakowania lub na ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego,
 - c) materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego zostały wytworzone metodą *in situ*;

- 9) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w pkt 7, umieszczenia na materiale, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału oraz swojej nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, o ile taki posiada, i adresu siedziby albo miejsca zamieszkania; dane kontaktowe są podawane w języku polskim;
- 10) znakowania plastycznych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, poprzez równomierne rozmieszczenie w nim materiału znakującego, rozumianego jako jedna z substancji wymienionych w części 2 „Materiały znakujące” załącznika technicznego do Konwencji, dodanego w ilości wskazanej w tej części załącznika technicznego, z tym że znakowaniu nie podlegają plastyczne materiały wybuchowe przechowywane lub stosowane w sposób określony w części 1 ust. II lit. a–c załącznika technicznego do Konwencji;
- 11) dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim;
- 12) stosowania procedury mającej na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, w tym również w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie i cechach charakterystycznych materiału, a także zmian w normach zharmonizowanych lub innych dokumentach określających wymagania techniczne, w odniesieniu do których jest deklarowana zgodność tego materiału;
- 13) oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym wytwarzane są materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego trzycyfrowym kodem;
- 14) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 7;
- 15) przechowywania danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przez okres 10 lat, licząc od dnia wytworzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub do momentu zużycia lub unieszkodliwienia tego materiału, o ile jest znany. Obowiązek przechowywania danych nie wygasa mimo zaprzestania wykonywania działalności w zakresie

wytwarzania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, których jednoznaczne oznaczenie jest przechowywane w rejestrze jednoznacznych oznaczeń;

- 16) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 17) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
- 18) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o podjętych środkach naprawczych;
- 19) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał;
- 20) przekazywania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–13, producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.

3. Kod oznaczenia obiektu produkcyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 13 nadaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek przedsiębiorcy.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi rejestr obiektów produkcyjnych, którym nadał kod oznaczenia obiektu produkcyjnego.

5. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ jest obowiązany do:

- 1) zapewnienia, że wytwarzany materiał wybuchowy metodą in situ będzie wytwarzany zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa;
- 2) sporządzenia dokumentacji technicznej wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ;
- 3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1;
- 4) w przypadku wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności i umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących;
- 5) sporządzenia w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, uwzględniających specyfikę wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ;
- 6) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności, przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego metodą in situ;
- 7) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ z wymaganiami ustawy.

6. Obowiązki, o których mowa w ust. 5 pkt 1–5, producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ wykonuje przed wytworzeniem tego materiału.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego,
- 2) wzór jednoznacznego oznaczenia,

- 3) sposób oznaczenia kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej,
- 4) wymagania w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego oraz wzór wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego,
- 5) sposób prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń oraz zakres informacji, gromadzonych w tym rejestrze niezbędnych do identyfikacji przedsiębiorcy, który wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego oraz do ustalenia lokalizacji tych materiałów,
- 6) warunki przechowywania danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w sposób zapewniający ochronę przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem danych,
- 7) tryb postępowania przy przekazywaniu uprawnionym organom i służbom państwowym danych dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, a także zapewnienia możliwości pełnej identyfikacji oraz identyfikowalności każdego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego pozostającego w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 62w. 1. Upoważniony przedstawiciel producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego działa na podstawie pisemnego pełnomocnictwa udzielonego przez producenta takiego materiału.

2. Pełnomocnictwo:

- 1) obejmuje co najmniej upoważnienie do:
 - a) przechowywania przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z tym że przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego metodą in situ deklaracji zgodności oraz dokumentacji technicznej,
 - b) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej,

w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa,

- c) podjęcia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń dla bezpieczeństwa, jakie stwarza materiał objęty pełnomocnictwem;
- 2) nie może upoważniać do:
- a) zapewnienia w imieniu producenta, aby wprowadzany do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego oraz wytwarzany materiał wybuchowy metodą *in situ* został wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa,
 - b) sporządzania dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2 i ust. 5 pkt 2.

Art. 62x. 1. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego jest obowiązany do:

- 1) wprowadzania do obrotu wyłącznie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zgodnych z wymaganiami bezpieczeństwa;
- 2) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wymaganiami ustawy materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, wprowadzenia do obrotu takiego materiału po zapewnieniu jego zgodności;
- 3) zapewnienia, że producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego:
 - a) przeprowadził procedurę oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i umieścił na tym materiale oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,
 - b) sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2,
 - c) dołączył do materiału wymagane dokumenty;
- 4) zapewnienia, że producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieścił na nim, a jeżeli nie jest to możliwe, na jego opakowaniu jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7;

- 5) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7, zapewnienia umieszczenia na materiale wybuchowym, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, o ile taki posiada, oraz nazwy i adresu siedziby albo miejsca zamieszkania producenta;
- 6) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego swojej nazwy, adresu siedziby albo miejsca zamieszkania, a w przypadku, o którym mowa w art. 62z, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, o ile taki posiada, w języku polskim; w przypadku gdy umieszczenie na materiale wybuchowym tych danych nie jest możliwe, umieszcza się je na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;
- 7) zapewnienia dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, w języku polskim;
- 8) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń wprowadzonych do obrotu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 62v ust. 7;
- 9) w przypadku stwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, że materiał ten jest niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa i stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa, albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, poinformowania o takim materiale producenta oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4;
- 10) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa;
- 11) przechowywania kopii deklaracji zgodności oraz zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w celu udostępnienia tych dokumentów na żądanie organów nadzoru rynku;

- 12) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
- 13) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;
- 14) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał stwarza zagrożenie, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał;
- 15) przekazywania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 8, w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 62v ust. 7.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–8, importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.

Art. 62y. 1. Dystrybutor materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do:

- 1) sprawdzenia, że:
 - a) na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego albo na opakowaniu jednostkowym, lub dołączonych dokumentach, umieszczone

zostało oznakowanie CE, w sposób widoczny, czytelny i trwały, oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej,

- b) do materiału wybuchowego zostały dołączone wymagane dokumenty,
 - c) do materiału wybuchowego została dołączona instrukcja obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa, w języku polskim,
 - d) na materiale wybuchowym lub na jego opakowaniu umieszczone zostało jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7 albo informacja, że producent i importer spełnili wymagania, o których mowa w art. 62v ust. 1 pkt 9, a w przypadku, o którym mowa w art. 62z, informacje, o których mowa w art. 62x ust. 1 pkt 6;
- 2) w przypadku wystąpienia niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, nieudostępniania na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do czasu zapewnienia zgodności tego materiału;
 - 3) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń udostępnionych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 62v ust. 7;
 - 4) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa;
 - 5) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
 - 6) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został przez niego udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa,

przez podanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;

- 7) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają materiały wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań;
- 8) przekazywania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 3, w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 62v ust. 7.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dystrybutor materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed udostępnieniem tego materiału na rynku.

Art. 62z. W przypadku gdy importer lub dystrybutor wprowadza materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego pod własną nazwą lub znakiem towarowym, o ile taki posiada, lub modyfikuje materiał wybuchowy już znajdujący się w obrocie, w sposób mogący mieć wpływ na zgodność tego materiału z wymaganiami ustawy, podlega obowiązkom producenta, o których mowa w art. 62v.

Art. 62za. Na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, podmioty gospodarcze muszą udostępniać dane pozwalające zidentyfikować każdy podmiot gospodarczy, który im dostarczył, lub każdy podmiot, któremu dostarczył materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w przypadku, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 6 i 9. Informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, podmioty gospodarcze są obowiązane udostępniać w okresie 10 lat od dnia dostarczenia im lub dostarczenia przez te podmioty tego materiału.

Art. 62zb. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych.”;

- 15) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto dokonuje przemieszczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego bez wymaganej zgody, o której mowa w art. 24 podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 3 lat.”;

16) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 63-63c, sąd orzeka przepadek materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.”.

Art. 135. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) art. 123, 126 i 129 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 136. W ustawie z dnia 29 listopada 2002 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21c ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przywozu lub transferu wewnątrzunijnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów i technologii związanych z ochroną informacji niejawnych podmiot zamieszkujący albo mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany dołączyć do zgłoszenia kopię koncesji na wykonywanie działalności w zakresie obrotu towarami i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o której mowa w ustawie z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...), o ile jest wymagana.”;

2) w art. 21g w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer koncesji na obrót uzbrojeniem, o której mowa w ustawie z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60) w art. 3 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 138. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60 i 202) w art. 115 w ust. 7 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zapewnić prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń środków strzałowych zgodnie art. 18 ust. 2 i art. 62v ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 932 oraz z 2016 r. poz. 2260) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) offsetobiorca – podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...) z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także jednostkę sektora finansów publicznych oraz jednostkę naukową;”.

Art. 140. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 614, 1202, 1789, 2003 i 2260) w art. 7 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) przechowywanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o których mowa w ustawie z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...);”.

Rozdział 2

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 141. Ilekroć w niniejszym rozdziale mowa jest o:

- 1) ustawie poprzedniej – rozumie się przez to ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) ustawie nowej – rozumie się przez to niniejszą ustawę.

Art. 142. Do dnia wejścia w życie przepisów art. 48 ust. 2 i art. 60 ust. 2 ustawy nowej przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną prowadzą ewidencje strzeleckiej broni palnej na podstawie art. 48 ust. 1 i art. 60 ust. 1 ustawy nowej.

Art. 143. Do dnia wejścia w życie przepisów działu IV ustawy nowej, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu strzelecką bronią palną, przekazują informacje o dokonanej sprzedaży na zasadach określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2.

Art. 144. 1. Koncesje, o których mowa w art. 6 ustawy poprzedniej zachowują ważność po dniu wejścia w życie ustawy nowej.

2. Odbycie szkolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 4 ustawy poprzedniej uznaje się za spełnienie warunku odbycia szkolenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy nowej.

3. Opinie, o których mowa w art. 9 ustawy poprzedniej uznaje się za opinie, o których mowa w art. 13 ustawy nowej.

4. Orzeczenia lekarskie i psychologiczne, o których mowa w art. 11 ustawy poprzedniej, uznaje się za orzeczenia lekarskie i psychologiczne, o których mowa w art. 12 ustawy nowej. Orzeczenia te zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

Art. 145. 1. Postępowania o wydanie decyzji w przedmiocie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych. Złożone wnioski o udzielenie lub zmianę koncesji zachowują ważność.

2. Do przedsiębiorcy, który złożył wniosek o udzielenie lub rozszerzenie zakresu koncesji o wytwarzanie lub obrót strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami po upływie 15 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepis art. 10 ust. 2 ustawy nowej. Organ koncesyjny wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o oświadczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 146. 1. Materiały wybuchowe, broń i amunicję oznakowane przed dniem wejścia w życie ustawy nowej zgodnie z wymaganiami ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniające wymagania oznakowania. Jednakże materiały wybuchowe, broń i amunicję wprowadzane do obrotu po raz pierwszy po dniu 14 września 2018 r., oznakowuje się zgodnie z wymaganiami ustawy nowej.

2. Ewidencje, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 29 ust. 1 ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniające wymogi ewidencji, o których mowa w art. 48 ust. 1 i art. 60 ust. 1 i 3 ustawy nowej, w odniesieniu do danych wprowadzonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowej. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy w dniu wejścia w życie ustawy nowej, ewidencjonuje się po tym dniu na zasadach przewidzianych w ustawie nowej.

3. Ewidencje, o których mowa w art. 19b ust. 1 ustawy poprzedniej prowadzi się po dniu wejścia w życie ustawy nowej jako ewidencję, o której mowa w art. 54 ust. 3 tej ustawy.

4. Ewidencje, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 5 ustawy poprzedniej, przekazane przez przedsiębiorców przed dniem wejścia w życie ustawy nowej, przechowuje minister właściwy do spraw gospodarki, przy czym okres ich przechowywania skraca się do 10 lat od dnia przekazania.

Art. 147. Oznaczenie materiałów wybuchowych na zasadach określonych w art. 23a ustawy poprzedniej oraz rejestr jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w art. 29a tej ustawy, uznaje się za spełniające wymagania art. 62v ustawy zmienianej w art. 134, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 148. 1. System oceny jakości produkcji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniający wymagania systemu oceny jakości produkcji, o którym mowa w art. 42 ustawy nowej, przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Plany postępowania, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniające wymagania planów postępowania, o których mowa w art. 43 ustawy nowej.

Art. 149. Specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy poprzedniej uznaje się za specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 53 ust. 2 ustawy nowej.

Art. 150. Wydane na podstawie przepisów ustawy poprzedniej zgody przewozowe, uprzednie zgody przewozowe oraz decyzje o zwolnieniu z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

Art. 151. Do kontroli wszczętych na podstawie przepisów rozdziału 5 ustawy poprzedniej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 152. Przedsiębiorcy wykonujący działalność rusznikarską, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy nowej, bez koncesji na wykonywanie takiej działalności, są obowiązani złożyć wnioski o udzielenie koncesji w terminie 15 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Do czasu rozpatrzenia wniosku, przedsiębiorca może wykonywać działalność rusznikarską na zasadach dotychczasowych.

Art. 153. Pracownicy zatrudnieni bezpośrednio do pracy przy wytwarzaniu i obrocie materiałami wybuchowymi składają zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego w trybie art. 33 ust. 2 zdanie drugie ustawy nowej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej, chyba że złożyli takie zaświadczenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy nowej.

Art. 154. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9 ust. 4 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy nowej,
- 2) art. 10 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy nowej,
- 3) art. 13 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ustawy nowej,
- 4) art. 19b ust. 2 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 55 ustawy nowej,
- 5) art. 21 ust. 2 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy nowej,
- 6) art. 23a ust. 9 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62v ust. 7 ustawy zmienianej w art. 133,
- 7) art. 24 ust. 2 i art. 33 ust. 2 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy nowej,
- 8) art. 35d ust. 5 i art. 35h ust. 3 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 82 ustawy nowej,
- 9) art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 133, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 133

- jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy do dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 155. 1. Tworzy się System Rejestracji Broni.

2. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami, przekazują organowi koncesyjnemu informacje o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy nowej oraz kopię rejestru, o której mowa w art. 110 ust. 3 ustawy nowej, nie wcześniej niż w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej i nie później niż w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie przepisów działu IV ustawy nowej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zapewni możliwość przekazywania danych niezbędnych do uzyskania dostępu do Systemu Rejestracji Broni, o których mowa w art. 97 ust. 2.

4. Organ koncesyjny przekazuje dane, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2, a jeżeli informacje przekazano po wejściu w życie przepisów działu IV ustawy nowej – w terminie 60 dni od otrzymania tej informacji.

Art. 156. 1. W latach 2018–2028 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących konsekwencją wejścia ustawy w życie, wynosi 26,77 mln. zł, przy czym w kolejnych latach wyniesie:

- 1) 2018 r. – 6,01 mln. zł;
- 2) 2019 r. – 2,35 mln. zł;
- 3) 2020 r. – 1,81 mln. zł;
- 4) 2021 r. – 1,47 mln. zł;
- 5) 2022 r. – 1,51 mln. zł;
- 6) 2023 r. – 4,15 mln. zł;
- 7) 2024 r. – 1,59 mln. zł;
- 8) 2025 r. – 1,63 mln. zł;
- 9) 2026 r. – 1,67 mln. zł;
- 10) 2027 r. – 4,58 mln. zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje co najmniej w okresach kwartalnych wykorzystanie rocznych limitów wydatków, o których mowa w ust. 1 i jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmów korygujących.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, związanych z utworzeniem,

wdrożeniem i utrzymaniem Systemu Rejestracji Broni, minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, wdraża mechanizm korygujący, polegający na obniżeniu kosztu wykonania systemu w danym roku lub w latach kolejnych poprzez dostosowanie harmonogramu kosztowego realizacji poszczególnych zadań do limitu wydatków lub poprzez ograniczenie zakresu zadań w danym roku, w szczególności gdy możliwość przekroczenia limitu wydatków nastąpi w związku z utrzymaniem Systemu Rejestracji Broni w 3 lub kolejnych latach w odniesieniu do planowanych w danym roku limitu wydatków.

Art. 157. Traci moc ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290).

Art. 158. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 10 ust. 2, art. 14 ust. 2 pkt 2, art. 48 ust. 2, art. 60 ust. 2, art. 64 ust. 1 pkt 3 oraz działu IV, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Załącznik do ustawy z dnia ...
2017 r. o wykonywaniu
działalności gospodarczej
w zakresie wytwarzania i obrotu
materiałami wybuchowymi,
bronią, amunicją oraz wyrobami
i technologią o przeznaczeniu
wojskowym lub policyjnym
(Dz. U. poz. ...)

KATEGORIE STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ I AMUNICJI DO STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ

Kategoria A:

1. Wojskowe pociski wybuchowe i granatniki.
2. Samoczynna strzelecka broń palna.
3. Strzelecka broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.
4. Amunicja:
 - 1) z pociskami wybuchowymi, zapalającymi albo wypełnionych innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu oraz pociski dla takiej amunicji;
 - 2) z pociskami klasyfikowanymi przez producenta albo wytwórcę jako przeciwpancerne lub o podwyższonej przebijałości, których rdzenie będą charakteryzowały się twardością równą lub wyższą niż 50 HRC, a także pocisków do takiej amunicji;
 - 3) do broni krótkiej z pociskami skonstruowanymi w celu zwiększenia zdolności do zadawania ran, w tym z pociskami z niepełnym płaszczem, okrytym dnem i wgłębieniem wierzchołkowym, z wyjątkiem amunicji stosowanej do celów myśliwskich lub sportowych;
 - 4) z pociskami podkalibrowymi, z płaszczem lub elementem wiodącym wykonanym z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem amunicji przeznaczonej do strzelania z broni gładkolufowej;
 - 5) wytworzona niefabrycznie, w tym także takiej, do której wytworzenia wykorzystywane są fabrycznie nowe elementy amunicji, z wyłączeniem amunicji wytwarzanej na własny użytek przez osoby posiadające pozwolenie na broń myśliwską sportową lub do celów kolekcjonerskich.

5. Samoczynna strzelecka broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną strzelecką broń palną.

6. Każda z poniższych rodzajów samopowtarzalnej strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu:

- 1) krótka strzelecka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 21 nabojów bez przeładowania, jeżeli mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów stanowi część tej broni lub jeżeli odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów jest do niej wprowadzony;
- 2) długa strzelecka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 11 nabojów bez przeładowania, jeżeli mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów stanowi część tej broni lub jeżeli odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów jest do niej wprowadzony.

7. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna (strzelecka broń palna, która jest pierwotnie przeznaczona do strzelania z ramienia), którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi.

8. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

Kategoria B:

1. Krótka strzelecka broń palna powtarzalna.
2. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa centralnego zapłonu.
3. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.
4. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż trzy naboje w przypadku strzeleckiej broni palnej bocznego zapłonu, a ponad trzy, lecz mniej niż dwanaście nabojów w przypadku strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu.
5. Samopowtarzalna krótka strzelecka broń palna inna niż broń wymieniona w pkt 7 ppkt 1 kategorii A.
6. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna, której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni tej nie można przerobić za pomocą

zwykłych narzędzi na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż trzy naboje, wymieniona w pkt 7 ppkt 2 kategorii A.

7. Powtarzalna i samopowtarzalna strzelecka długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.

8. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

9. Samopowtarzalna strzelecka broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi (samoczynnej) inna niż wymieniona w pkt 6, 7 lub 8 kategorii A.

Kategoria C:

1. Powtarzalna długa strzelecka broń palna inna niż wymieniona w pkt 7 kategorii B.

2. Długa strzelecka broń palna jednostrzałowa z lufą bruzdowaną.

3. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna inna niż wymieniona w kategorii A lub B.

4. Jednostrzałowa krótka strzelecka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.

5. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

6. Strzelecka broń palna z kategorii A, B i C, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z ustawą.

7. Jednostrzałowa długa strzelecka broń palna z lufą o gładkim przewodzie, wprowadzana do obrotu po dniu 13 listopada 2018 r.

UZASADNIENIE

projektu ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

1. Wstęp

Przedstawiany projekt ma na celu zastąpienie nowym aktem prawnym ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290), zwanej dalej ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r.

Ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. weszła w życie w dniu 1 lipca 2001 r., jako ustawa szczególna do ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 1178) – która w swojej treści zawierała obowiązek posiadania koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Poza koniecznością stworzenia przepisów określających zasady wykonywania działalności wymagającej uzyskania koncesji, ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. wprowadziła do polskiego porządku prawnego wymogi określone w prawie Unii Europejskiej, przyjęte w związku z akcesją Rzeczypospolitej Polskiej do UE, co nastąpiło w dniu 1 maja 2004 r. Podstawowym aktem prawa europejskiego, który został wdrożony do ustawy jeszcze przed akcesją, była dyrektywa Rady z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni 91/477/EWG (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991).

Od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. miały miejsce znaczące zmiany w jej otoczeniu prawnym, zarówno w prawie krajowym, jak i europejskim.

Ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej zastąpiła ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829, z późn. zm.), która również z uwagi na konieczność przebudowy i reformy prawnego – instytucjonalnego otoczenia przedsiębiorców oraz wykonywanej przez nich działalności gospodarczej zawartych w dokumentach rządowych – „Planie na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” i „Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” – zostanie zastąpiona nową ustawą – Prawo przedsiębiorców.

W obszarze prawa europejskiego także nastąpiły dynamiczne zmiany. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.7.2008) zmieniła dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Należy mieć na uwadze, że oba ww. akty prawa europejskiego zostały wdrożone do prawa polskiego w całości. Poza ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r. przepisy implementujące zawiera, w odniesieniu do broni i amunicji,

która może być posiadana przez osoby fizyczne – ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.).

W listopadzie 2015 r. Komisja Europejska podjęła prace nad nowelizacją ww. dyrektyw z nadrzędnym celem uszczelnienia systemu kontroli przepływu broni w Państwach Członkowskich Wspólnoty Europejskiej. Ostatnia nowelizacja zbiegła się z cykliczną ewaluacją funkcjonowania dyrektywy jak również z tragicznymi zamachami terrorystycznymi w Paryżu i Brukseli (marzec 2016 r.) w wyniku których wskazane zostały obszary wymagające poprawy przepisów. Projekt nowelizacji został przyjęty przez Parlament Europejski w marcu 2017 r., a sama dyrektywa 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. została opublikowana w dniu 24 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137/22 z dnia 24.05.2017).

Ponadto weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiającego zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012), zwane dalej rozporządzeniem 258/2012.

Istotne znaczenie dla działalności reglamentowanej ma również rozporządzenie wykonawcze Komisji Europejskiej (UE) 2015/2403 ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015), zwane dalej rozporządzeniem 2015/2403. Prawo unijne najbardziej istotny wpływ wywarło na obszar związany z wytwarzaniem i obrotem materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją przeznaczoną na rynek cywilny. Jednak zakres reglamentacji przyjęty w Polsce jest znacznie szerszy i obejmuje również materiały wybuchowe, broń i amunicję używaną przez Wojsko, Policję i inne państwowe formacje uzbrojone, a także wyroby posiadające przeznaczenie wojskowe i policyjne oraz technologię do produkcji tych wyrobów.

Ponieważ zakres zmian, jakie należałoby wprowadzić do ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. w związku ze zmianami wynikającymi z prawa krajowego i europejskiego w zasadniczy sposób wpływa na jej dotychczasowy kształt, a obszerność nowelizacji znacznie przekraczałaby objętość ustawy zmienianej, uzasadnionym jest, aby przygotowany został tekst nowej ustawy, spójny z innymi aktami prawa, wzbogacony doświadczeniami wynikającymi ze stosowania ustawy. Niebagatelny wpływ na kształt projektu mają również zmiany wynikające ze zmiany podejścia do tworzenia aktów prawnych towarzyszących ustawom. Do ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. wydano w latach 2001- 2003 szereg rozporządzeń wykonawczych, które w części podlegały nowelizacji, jednak zawierały przepisy określające obowiązki przedsiębiorców, które zgodnie z obecnie obowiązującymi zasadami techniki legislacyjnej powinny mieć rangę przepisów włączonych do obszaru ustawy.

Projekt nowej ustawy nie przewiduje wymiany dotychczas udzielonych koncesji, ponieważ nie zmienia się, w odróżnieniu od rozwiązań wprowadzonych ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r., obszar objęty reglamentacją.

Na podstawie przepisów ww/ ustawy w latach 2003 – 2016 organ koncesyjny (minister właściwy do spraw wewnętrznych) udzielił 1453 koncesji na wykonywanie działalności we wszystkich zakresach, określonych w ww/ ustawie. W tym okresie z obrotu prawnego wycofano ok. 300 koncesji na skutek np. cofnięcia z uwagi na zaprzestanie wykonywania działalności, cofnięcia na skutek stwierdzonych nieprawidłowości w wykonywaniu działalności, stwierdzenia wygaśnięcia w związku z likwidacją przedsiębiorstwa osoby prawnej lub śmiercią przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną. Koncesje udzielane są zarówno osobom fizycznym, jak i przedsiębiorcom innym niż osoba fizyczna, bez ograniczenia co do liczby udzielonych koncesji, jak i formy prawnej działalności. Działalność w zakresie określonym ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r. jest wykonywana przez niewielką grupę przedsiębiorców. Świadczy o tym liczba koncesji udzielanych w danym roku: np. w 2008 r. udzielono 45 koncesji, w 2011 r. – 43, w 2015 r. – 86, a w 2016 r. - 119.

Nie ulega jednak wątpliwości, że działalność ta dotyczy kluczowego dla bezpieczeństwa i porządku publicznego obszaru, jak również ma bezpośredni związek z realizacją obowiązków wynikających np. z faktu uczestnictwa w NATO i wynikających z tego zobowiązań sojusznicznych. Poza wytwarzaniem i sprzedażą na rynek cywilny materiałów wybuchowych, broni i amunicji, przedsiębiorcy posiadający koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez dostawy wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym mają wpływ na jakość uzbrojenia i wyposażenia Wojska, Policji i pozostałych państwowych formacji uzbrojonych.

Posiadanie koncesji ministra właściwego do spraw wewnętrznych na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu szeroko pojętym uzbrojeniem jest ponadto dokumentem wymaganym przy dokonywaniu transakcji z zagranicą na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050).

2. Główne obszary zmian

Ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. zawiera rozwiązania, które w toku jej funkcjonowania okazały się zasadne i skuteczne. Zaledwie w kilkunastu przypadkach rozstrzygnięcia dokonywane przez organ koncesyjny były przedmiotem orzekania sądów administracyjnych. Orzeczenia w zakresie objętym ww. ustawą są więc nieliczne i brak jest rozstrzygnięć, które miałyby wpływ na mechanizmy koncesjonowania działalności opisane w ustawie. Dlatego też projekt nowej ustawy nie zawiera

rozwiązań w sposób znaczący zmieniających dotychczasowe przepisy w zakresie warunków, jakie powinien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie koncesji, zasad wykonywania działalności w zakresie wytwarzania i obrotu, przemieszczania broni palnej i amunicji, okoliczności uzasadniających cofnięcie koncesji i kontroli sposobu wykonywania działalności reglamentowanej.

Projekt nowej ustawy wprowadza nowe obowiązki wynikające wprost z prawa europejskiego, które będą miały zasadniczy wpływ na działalność przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu bronią palną i amunicją do tej broni.

- System śledzenia broni

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.7.2008) wprowadziła obowiązek stworzenia przez Państwa Członkowskie systemu śledzenia historii każdej jednostki broni palnej od jej wytworzenia lub importu, przez kolejnych posiadaczy, aż do faktycznego jej zniszczenia. Dodatkowo dyrektywa 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. włącza do systemu śledzenia broni również broń posiadaną przez przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wytwarzania i obrotu bronią palną. Celem takiego działania jest zapewnienie, że broń palna oraz każdy istotny komponent broni palnej, zdefiniowane w ww. dyrektywie, wprowadzone na rynek zostały oznakowane i zarejestrowane w sposób umożliwiający systematyczne śledzenie historii losów tej broni palnej i jej komponentów od wytwórcy do nabywcy, gwarantując upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych obejmujących każdą jednostkę broni palnej objętej dyrektywą przez utworzenie i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego systemu rejestracji danych o broni palnej, przechowywanego przez okres 30 lat od jej zniszczenia zapisane w systemie informacje identyfikujące jednoznacznie daną broń palną i jej aktualnego posiadacza. Celem tego działania jest ograniczenie nielegalnego wytwarzania lub nielegalnego obrotu bronią palną oraz udzielanie właściwym organom Państw Członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania broni i nielegalnego obrotu bronią palną.

- Wywóz broni

Kolejnym aktem prawa europejskiego wymagającym osadzenia w polskim ustawodawstwie jest rozporządzenie UE nr 258/2012. Mając na uwadze, że wydanie przepisów krajowych w celu implementacji rozporządzeń unijnych jest dopuszczalne na zasadach wyjątkowych w ściśle określonych przypadkach, zmienione i nowe przepisy wprowadzone do niniejszej ustawy są nakierowane na zgodność z przepisami rozporządzenia UE nr 258/2012, nie zmieniają definicji tego rozporządzenia i są:

- 1) niezbędne dla zapewnienia stosowania i pełnej skuteczności rozporządzenia przez określenie właściwych organów krajowych i związanych z tym kwestii natury proceduralnej, finansowej i organizacyjnej;

- 2) zgodne z przepisami rozporządzenia UE nr 258/2012, które przewidują wydanie określonych przepisów krajowych bezpośrednio i pośrednio z niego wynikających;
- 3) konieczne w związku z dyspozycją wprowadzenia do krajowego porządku prawnego sankcji (w tym sankcji cywilnoprawnych, administracyjnych lub karnych) za naruszenie przepisów rozporządzenia;
- 4) powtórzeniem treści niektórych przepisów rozporządzenia UE nr 258/2012 z przyczyn natury techniczno – legislacyjnych lub organizacyjnych albo, gdy brak powtórzenia przepisów rozporządzenia uczyniłby te akty niezrozumiałymi, a odesłanie lub nawiązanie w inny sposób do treści rozporządzenia nie jest możliwe lub nie prowadziłyby do właściwych efektów legislacyjnych.

Głównym celem przepisów zarówno rozporządzenia UE nr 258/2012, jak i dyrektywy Rady 91/477/EWG jest maksymalne ograniczenie nielegalnego wytwarzania lub obrotu bronią palną, które oznacza:

- 1) zgodnie z przepisami dyrektywy 91/477/EWG: nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub przekazanie broni palnej, istotnych komponentów tej broni lub amunicji z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli żadne z zainteresowanych państw członkowskich nie wydało na to zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub jeżeli zmontowana broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy;
- 2) zgodnie z przepisami rozporządzenia UE nr 258/2012: przywóz, wywóz, sprzedaż, dostawę, przemieszczanie lub przekazanie broni palnej, jej istotnych komponentów lub amunicji lub jej komponentów, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim, z terytorium lub przez terytorium jednego z państw członkowskich do państwa trzeciego, jeżeli zachodzi którykolwiek z poniższych warunków:
 - a) dane państwo członkowskie nie udziela zezwolenia na taką operację zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
 - b) broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 91/477/EWG;
 - c) na przywożonej broni palnej nie umieszczono w chwili przywozu, co najmniej prostego oznakowania pozwalającego na identyfikację pierwotnego państwa przywozu w Unii Europejskiej lub, jeżeli na broni palnej nie umieszczono takiego niepowtarzalnego oznakowania pozwalającego na identyfikację przywożonej broni palnej.

Wyznaczonymi środkami umożliwiającymi osiągnięcie zamierzonego ww. celu są, więc:

- 1) jednolite oznakowanie broni palnej oraz istotnych komponentów broni palnej, zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 91/477/EWG, do których odwołują się przepisy rozporządzenia UE nr 258/2012;
- 2) systematyczne śledzenie historii broni palnej, istotnych komponentów broni palnej od producenta do nabywcy zgodnie z przepisami rozporządzenia UE nr 258/2012, środkami określonymi w przepisach dyrektywy Rady 91/477/EWG,
- 3) ustalenie organów właściwych do wykonania:
 - a) art. 7 rozporządzenia UE nr 258/2012 – wydawanie zezwoleń na wywóz broni palnej, jej części oraz istotnych komponentów albo amunicji do krajów trzecich;
 - b) art. 9 rozporządzenia UE nr 258/2012 – realizowanie procedur uproszczonych na wywóz czasowy lub powrotny broni palnej, jej części oraz istotnych komponentów albo amunicji do krajów trzecich;
 - c) art. 11 rozporządzenia UE nr 258/2012 – odmawianie, unieważnianie, zawieszanie, zmienianie, cofanie zezwoleń na wywóz broni palnej, jej części oraz istotnych komponentów albo amunicji do krajów trzecich;
 - d) art. 17 rozporządzenia UE nr 258/2012 – realizacja formalności celnych w związku z wywozem broni palnej, jej części oraz istotnych komponentów albo amunicji do krajów trzecich.

- Pozbawianie cech użytkowych broni palnej

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 ustanowiło wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku. Dodatkowo przepisy tego rozporządzenia precyzyjnie określają sposób przeprowadzania określonych czynności, w wyniku których broń traci swoje cechy użytkowe, jest więc uzasadnione wyraźne odesłanie w niniejszej ustawie do jego przepisów, w celu zapewnienia, że przedsiębiorcy wykonujący działalność opisaną w rozporządzeniu będą stosowali się ściśle do zawartych w nim procedur, oraz zapewnienia, że broń taka będzie rejestrowana przez uprawnione organy w systemie rejestracji broni palnej, a prawidłowe wykonanie pozbawienia cech użytkowych będzie miało potwierdzenie w stosownym dokumencie - świadectwie dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych. Konsekwencją tej zmiany jest włączenie tej broni do systemu rejestracji broni palnej podlegającej śledzeniu jej historii oraz wskazanie w akcie wykonawczym do ustawy organów uprawnionych do oceny prawidłowości pozbawienia cech użytkowych i wydawania świadectw pozbawienia broni cech użytkowych.

- Realizacja wniosków pokontrolnych NIK

pokontrolnych NIK

Projekt ustawy zawiera ponadto przepisy, których wprowadzenie stało się niezbędne w związku z Informacją z dnia 22 kwietnia 2015 r. o wynikach kontroli Najwyższej Izby Kontroli P/14/073 „Zapewnienie bezpieczeństwa obywateli w związku z wytwarzaniem, transportem, przechowywaniem i stosowaniem materiałów wybuchowych do użytku cywilnego”. Informacja ta zawiera, jako zalecenia pokontrolne, wnioski *de lege ferenda*, sformułowane przez Najwyższą Izbę Kontroli, co prawda w odniesieniu do działalności dotyczącej tych materiałów wybuchowych, mające jednak znaczenie uniwersalne dla całej sfery działalności reglamentowanej, objętej niniejszą ustawą.

NIK wskazuje m.in. na konieczność wprowadzenia do ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. regulacji, zgodnie z którą możliwe będzie nieządanie przez organ koncesyjny od przedsiębiorców ubiegających się o udzielenie koncesji na obrót bez prawa do magazynowania, zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 10 ustawy (dotyczących lokalu, w którym prowadzona ma być działalność). Ponadto niezbędne jest określenie, jak długo ważna jest opinia wydana przez Policję, dotycząca osób ubiegających się o dopuszczenie do czynności związanych z wytwarzaniem i obrotem materiałami wybuchowymi. Niezbędne jest również ujednoczenie informacji o sprzedaży, sporządzanych na podstawie *rozporządzenia Ministrów Gospodarki i Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli przestrzegania tych warunków* w taki sposób, aby możliwa była szybka weryfikacja prawidłowości dokonanych transakcji przez organy do tego upoważnione. Przepisy projektu ustawy o wykonywaniu (...) zawierają zalecenia wskazane w wystąpieniu pokontrolnym NIK.

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 137/22 z 24.05.2017).

Konsekwencją zawartych w dyrektywie 2017/853 przepisów zmieniających dyrektywę 91/477/EWG jest objęcie obowiązkiem uzyskania koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej wszystkich rusznikarzy, którym powierzana jest strzelecka broń palna lub jej istotne komponenty w celu dokonania przeróbki, naprawy albo remontu, jak również wytwarzanie przez nich istotnych komponentów niezbędnych do przerobienia, naprawy lub remontu tej broni. Poza zasięgiem obowiązywania nowych przepisów pozostaną działania niekomercyjne, prywatne, polegające na zmianach w kolbach lub przyrządach celowniczych lub konserwacja, dokonywane przez posiadacza broni. Takie brzmienie przepisów prawa europejskiego powoduje, że rusznikarze, którzy z uwagi na fakt, że ich działania nie obejmowały ingerencji w istotne części broni, nie byli dotychczas zobowiązani do uzyskania koncesji, pod rządami nowej ustawy w przypadku przyjmowania broni do naprawy, konserwacji, zdobienia, itp., zostaną objęci wymogiem uzyskania koncesji, będą prowadzić ewidencję

przyjętej broni, która przechowywana będzie w odpowiednich, przystosowanych pomieszczeniach zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych, zaś sami rusznikarze będą musieli spełnić warunki do uzyskania koncesji. Działanie takie ma na celu eliminację „szarej strefy” usług, w ramach której broń pozostawiana była do faktycznej dyspozycji osób, których kwalifikacje oraz stosunek do obowiązującego porządku prawnego nie został zweryfikowany, jak również które nie były zobowiązane do żądania dokumentów potwierdzających legalne posiadanie broni przez zlecającego usługę, zaś sposób przechowywania broni nie podlegał żadnym regulacjom.

- częściowe wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014) – w odniesieniu do przemieszczania amunicji.

Niniejszą ustawą dokonuje się ponadto zmian w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283). Zmiany polegają na przeniesieniu do nowej ustawy o wykonywaniu (...) przepisów dotyczących amunicji, a w szczególności jej definicji i zasad przemieszczania na obszarze UE. Ma to swoje uzasadnienie w tym, że ustawa o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu m.in. amunicją powinna definiować amunicję oraz określać zasady jej przemieszczania na obszarze UE i wywóz do krajów trzecich – poza obszar UE analogicznie, jak ma to miejsce w przypadku broni. Przepisy w tym zakresie powinny być określone w jednym akcie prawnym i nie mogą być mylące dla przedsiębiorcy. Do ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przeniesione zostaną natomiast przepisy regulujące kwestie związane z materiałami wybuchowymi do użytku cywilnego, niemające związku z ich wytwarzaniem i obrotem, dotyczące obowiązków importerów i dystrybutorów.

3. Dział I – Przepisy ogólne (Art. 1-6)

Podstawowe znaczenie dla nowej ustawy ma słownik użytych w niej pojęć, na których kształt mają wpływ definicje zawarte w prawie europejskim, a w szczególności w rozporządzeniu 258/2012. Definicje zawarte w tym rozporządzeniu należy stosować wprost i brak jest co prawda obowiązku włączania ich do tekstu ustawy krajowej, należy jednak mieć na uwadze, że przedsiębiorca działający w obszarze wytwarzania i obrotu bronią właśnie w niniejszej ustawie powinien uzyskać pełną informację co należy rozumieć przez pojęcia takie jak np. broń i amunicja, bez sięgania do aktów prawa europejskiego.

Projekt nowej ustawy o wykonywaniu (...) bez zmian przenosi z ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. definicję „obrotu” (art. 2 ust. 2).

Zmiana, przez doprecyzowanie pojęcia, dotyczy pojęcia „wytwarzanie” (art. 2 ust. 1) i ma na celu wyraźne podkreślenie, że działalność wytwórcza nie sprowadza się wyłącznie do wytworzenia nowych towarów koncesjonowanych (materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym). Do tego pojęcia należy również włączyć działalność polegającą na naprawie, konserwacji, przerabianiu, modernizacji, demontażu, montażu, instalacji, serwisowaniu itp. Sama mnogość potencjalnych czynności wskazuje na konieczność zastąpienia ich enumeratywnego wyliczenia zapisem bardziej pojemnym i uniwersalnym, ponieważ wszystkie ww. działania, jakim podlegać mogą towary koncesjonowane powinny być objęte przepisami ustawy. Racjonalne jest więc podkreślenie, że jeżeli ustawodawca uznał za konieczne objęcie obowiązkiem uzyskania koncesji wykonywanie działalności polegającej na wytwarzaniu nowego egzemplarza broni lub wyrobu o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, to ich naprawa, remont i modernizacja również powinna podlegać koncesjonowaniu, bo dotyczy tego samego wyrobu, a celem takiego działania jest uzyskanie produktu o pożądanym właściwościach. Przedsiębiorca wykonujący taką działalność również powinien posiadać odpowiednią koncesję, czyli być osobą pozytywnie zweryfikowaną w toku opiniowania i posiadać odpowiednie kwalifikacje oraz spełniać inne warunki określone w ustawie.

W nowej ustawie bez zmian pozostają pojęcia: „materiały wybuchowe” oraz rozdzielone na dwie odrębne jednostki redakcyjne „wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym” oraz „technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym”.

Podstawowa zmiana związana jest z wprowadzeniem zawartych w rozporządzeniu UE nr 258/2012 definicji: „broń palna” i jej „istotne komponenty” oraz „amunicja”. Ponieważ ustawa odnosi się do wszystkich rodzajów broni i amunicji, nie zaś wyłącznie do broni i amunicji cywilnej należało skonstruować nowe pojęcia w taki sposób, aby zawierały one odniesienie wprost do przepisów rozporządzenia UE 258/2012, oraz określały broń i amunicję wykorzystywaną poza sektorem cywilnym. Broń palną, którą można posiadać na podstawie indywidualnych pozwoleń na broń, tj. broń, której dotyczy rozporządzenie 258/2012, na potrzeby niniejszej ustawy, nazwano „strzelecką bronią palną”. Taka sama zasada została zastosowana przy konstrukcji nowej definicji pojęcia „amunicja”, która uwzględnia amunicję mającą zastosowanie zarówno w sektorze cywilnym, jak i wojskowym. Broń palna, której dotyczy dyrektywa została sklasyfikowana (wyszczególniona) w Części II Załącznika I dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853. W wyniku analizy powyższych zapisów, przeprowadzonej z udziałem ekspertów (MSWiA, Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, Wojskowej Akademii Technicznej, Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, Inspektoratu Uzbrojenia MON) w dziedzinie techniki uzbrojenia, stwierdzono, że broń sklasyfikowana

w Części II Załącznika I oraz opisana w dyrektywie określeniem „broń palna” mieści się w funkcjonującym w Polsce i właściwym merytorycznie (technicznie) pojęciu „strzelecka broń palna”.

Z uwagi na to, iż ustawa o wykonywaniu (...) reguluje wykonywanie działalności gospodarczej m.in. w zakresie wytwarzania i obrotu bronią i amunicją, przy czym dotyczy ona również broni i amunicji, które nie są objęte dyrektywą, a jednocześnie jest to specyficzna działalność gospodarcza, wprowadzono słownik pojęciowy zawierający definicje zgodne z przepisami prawa europejskiego, a jednocześnie właściwe pod względem technicznym. Wprowadzony słownik pojęciowy pozwoli organom i przedsiębiorcom stosującym ustawę w praktyce, uniknąć błędów interpretacyjnych.

Wprowadzone w ustawie pojęcie „broń palna” jest pojęciem szerokim, obejmującym każdą broń, w której do miotania śrutu, kuli, pocisku lub substancji drażniących, innych substancji aktywnych, nabojów pirotechnicznych lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych, wykorzystywana jest energia produktów rozkładu ładunku miotającego. Jednocześnie definiowane jest pojęcie ładunku miotającego – przez który należy rozumieć określoną ilość materiału wybuchowego lub kombinacji materiałów wybuchowych, które w wyniku reakcji chemicznej wytwarzają produkty gazowe zdolne do miotania pocisku lub chemicznego środka obezwładniającego lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych.

Dyrektywa Rady z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni 91/477/EWG definiując broń palną posługuje się pojęciem „palnego materiału miotającego” jako substancji wykorzystywanej do miotania pocisku. Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji definiując broń palną posługuje się pojęciem „materiału miotającego”. Taka konstrukcja przepisów powoduje konieczność interpretacji, coraz liczniejszych w miarę upływu czasu, na potrzeby zarówno osób posiadających lub zamierzających nabyć broń, przedsiębiorców działających w obszarze wytwarzania i handlu bronią, a także organów prowadzących postępowania związane z prawem do posiadania broni. Należało więc na potrzeby projektu ustawy o wykonywaniu (...) stworzyć nową definicję broni palnej z precyzyjnym określeniem substancji wykorzystywanej do miotania pocisku. Nowa definicja zawarta w projekcie ustawy jest spójna z naukową terminologią i klasyfikacją odnoszącą się do rodzajów materiałów wybuchowych i odnosi się do zasady działania i funkcjonalności broni palnej.

Pojęcie „broń palna” użyte w ustawie obejmuje zatem strzelecką broń palną, której dotyczy dyrektywa, a także mającej zastosowanie w wojsku artyleryjską oraz raketową broń palną, co wyeliminuje stosowane dotychczas (w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r.) w odniesieniu do artyleryjskiej i raketowej broni palnej pojęcie „broń inna niż broń palna”, będące w sprzeczności z funkcjonującym w Polsce nazewnictwem naukowo-technicznym stosowanym m.in. przez instytuty badawcze zajmujące się profesjonalnie bronią.

Pojęcie „strzelecka broń palna” oznacza „*broń palną*” w rozumieniu dyrektywy. Na potrzeby ustawy, zgodnie ze znaczeniem definicji zawartej w dyrektywie, dopełnionej klasyfikacją w Części II Załącznika I dyrektywy, zostało ono doprecyzowane przez dodanie stwierdzenia „o kalibrze mniejszym niż 20 mm”, co oznacza, że broń spełniająca ustawową definicję „broni palnej”, wyposażona w lufę o kalibrze równym 20 mm bądź większym, zaliczana jest do artyleryjskiej broni palnej.

Prace nad projektem ustawy o wykonywaniu (...), jak również doświadczenie wynikające z praktycznego stosowania ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. pokazały potrzebę określenia istotnych komponentów artyleryjskiej broni palnej, które wytworzone jako odrębne komponenty lub będące przedmiotem obrotu jako odrębne komponenty - niewmontowane w broń, powinny być zaewidencjonowane odrębnie. Komponenty te nie były określone na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r., a różnią się od istotnych komponentów strzeleckiej broni palnej. Komponenty artyleryjskiej broni palnej zostały zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5. Do istotnych komponentów stosuje się przepisy dotyczące strzeleckiej broni palnej, a do istotnych komponentów artyleryjskiej broni palnej stosuje się przepisy dotyczące broni palnej innej niż strzelecka broń palna.

Ustawa o wykonywaniu (...) dodatkowo określa pojęcie „kaliber” (art. 3 ust. 1 pkt 6) jako parametr broni określony wyrażoną w milimetrach, calach albo wagomiarowo - wartością zawartą w oznaczeniu naboju scalonego przeznaczonego dla danej broni, a w przypadku broni rozdzielnego ładowania – wyrażoną w milimetrach najmniejszą średnicę przewodu lufy. Zdefiniowanie tego pojęcia jest niezbędne z uwagi na dotychczasowe problemy związane z jego interpretacją i stosowaniem, oraz z uwagi na fakt, że kaliber broni jest istotnym elementem identyfikującym broń na potrzeby jej ewidencjonowania.

Pojęcie „odzysku” pierwotnie powiązane z przepisami o odpadach, zawarte w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. zostało zastąpione na potrzeby ustawy szerszym pojęciem „zniszczenie”, które uwzględnia odzysk i unieszkodliwianie w rozumieniu przepisów nowej ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1978, z późn. zm.).

Projekt ustawy o wykonywaniu (...) w art. 4 wprowadza zasadę, że przepisy dotyczące reglamentacji nie dotyczą broni historycznej – broni palnej rozdzielnego ładowania, przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego (dymnego), wytworzonej przed 1885 rokiem. Taka cezurą czasowa wynika z wynalezienia w latach 1884-1886 prochu bezdymnego, którego stosowanie pozwoliło na rozwój i powstanie wielu rodzajów nowoczesnej broni. Planowany przepis dotyczy wyłącznie broni historycznej, nie zaś jej reprodukcji wykonywanych współcześnie. Z zakresu działania ustawy wyłączone zostały również repliki broni niezdolne do miotania pocisków albo sporządzone z części broni przekroje broni służące do prezentacji sposobu działania mechanizmów broni – jeżeli nie zawierają istotnych komponentów, które można wykorzystać zgodnie z ich przeznaczeniem w broni

palnej. Pojęcie repliki użyte w niniejszej ustawie bezpośrednio odnosi się do definicji zawartej w przepisach dyrektywy 2017/853, zmieniającej dyrektywę 91/477, zgodnie z którą przedmioty, mające wygląd broni palnej („replika”), lecz które zostały wytworzone w sposób uniemożliwiający ich przerobienie tak, aby miały śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, nie powinny być objęte zakresem stosowania dyrektywy 91/477/EWG.

Za ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r., powtórzony został przepis zgodnie z którym wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w ustawie (art. 5) oraz wymóg, aby działalność gospodarcza w tym zakresie prowadzona była w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego (art. 6).

4. Dział II – zasady koncesjonowania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (art. 7-27).

W rozdziale tym zawarte są ogólne przepisy określające, analogicznie jak w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r., zakres działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu. Nie ulega zmianie zakres wyłączeń z obowiązku uzyskania koncesji, który w niniejszej ustawie został przeredagowany (art. 7 ust. 2). Wyłączenie odnosi się do obrotu wyrobami pirotechnicznymi, o których mowa w odpowiednich artykułach ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego oraz bronią palną i wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o ile zostały pozbawione w sposób trwały i nieodwracalny cech użytkowych zgodnie z przepisami ustawy. W jedną jednostkę redakcyjną została włączona broń pozbawiona cech użytkowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz broń dotychczas określaną jako *inna niż broń palna* (wojskowa) oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Na podstawie upoważnienia ustawowego zostanie wydane rozporządzenie Rady Ministrów zawierające klasyfikację (wykaz) rodzajów materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których wytwarzanie i obrót objęte są koncesjonowaniem, które zastąpi dotychczasowe, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i potrzeb reglamentacji. Analizując wnioski ze stosowania dotychczasowej ustawy, w toku prac nad projektem nowego rozporządzenia dotyczącego klasyfikacji rodzajów broni i amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym zidentyfikowano uzasadnioną potrzebę sklasyfikowania również materiałów wybuchowych, które na gruncie obowiązującej ustawy nie są

objęte klasyfikacją ani wykazem, a do koncesji są wpisywane według klasyfikacji ADR lub UN. Dodanie klasyfikacji materiałów wybuchowych będzie miało charakter porządkujący. Przede wszystkim wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, takie jak środki minersko – zaporowe (np. zapalniki do min, ładunki rozminowywania), a także środki pozoracji pola walki (np. ładunki pozoracyjne, i błyskawicowo-dymne), dotychczas ujęte jako amunicja w wykazie rodzajów broni i amunicji, będącym załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja (Dz. U. z 2001 r. poz. 1625, z późn. zm.), znajdują się w wykazie materiałów wybuchowych, co będzie korespondowało z klasyfikacją ADR. W istocie wymienione wyżej wyroby wypełnione materiałem wybuchowym nie są amunicją, a umowa o przewozie towarów niebezpiecznych (ADR) kwalifikuje je jako materiały wybuchowe. Rozbieżności w powyższym zakresie powodują problemy dla przedsiębiorców m.in. na gruncie przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283), szczególnie przy przemieszczaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w przypadku, gdy od przedsiębiorcy wymagana jest koncesja na wytwarzanie albo obrót materiałami wybuchowymi. Przedsiębiorca, który obraca na terytorium RP np. zapalnikami do min na podstawie koncesji udzielonej w zakresie obrotu amunicją nie spełnia warunku ww. ustawy i nie może uzyskać zgody ministra właściwego do spraw gospodarki na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, pomimo, iż są to niewątpliwie materiały wybuchowe i za takie są uważane na gruncie umowy o przewozie towarów niebezpiecznych (ADR), stosowanej w obrębie Unii Europejskiej.

Bez zmiany pozostaje dotychczasowy organ koncesyjny – minister właściwy do spraw wewnętrznych, jak również czas, na jaki udzielona może być koncesja (od 5 do 50 lat) oraz obowiązek uzyskania przez organ koncesyjny, przed wydaniem decyzji o udzieleniu koncesji, opinii wskazanych w ustawie organów (art. 8-9). Do projektu ustawy wprowadza się nowy przepis (art. 9 ust. 2), zgodnie z którym organy opiniujące wniosek o udzielenie lub zmianę koncesji są obowiązane do niezwłocznego przekazania organowi koncesyjnemu informacji, które mogą mieć wpływ na zmianę dotychczas wydanej przez nie opinii. Mając na uwadze, że każdy z organów opiniujących posiada własne procedury i zasoby informacyjne, na podstawie których dokonuje stosownych sprawdzeń zasadnym jest, aby po powzięciu informacji, która może mieć wpływ na zmianę uprzednio wydanej opinii, informacja taka została przekazana organowi koncesyjnemu, co umożliwi mu np. wznowienie postępowania w uzasadnionych przypadkach.

Przepisy dotyczące warunków (art. 10), jakie musi spełnić przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie koncesji nie ulegają zmianie. Powtórzone zostały dotychczas obowiązujące zapisy, określające minimalny poziom wykształcenia, wiek, przygotowanie zawodowe, niekaralność i brak objęcia

toczącym się postępowaniem w sprawach o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, jak również brak zaburzeń psychicznych i istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego. Przepisy te odnoszą się do przedsiębiorców - osób fizycznych oraz odpowiednio do członków organu zarządzającego, wspólników i akcjonariuszy, prokurentów oraz pełnomocników uprawnionych do kierowania działalnością objętą zakresem koncesji.

Utrzymana została dotychczasowa zasada, zgodnie z którą przedsiębiorca inny niż osoba fizyczna musi ustanowić do kierowania działalnością objętą zakresem koncesji co najmniej dwie osoby, w tym obligatoryjnie jedna z nich musi być członkiem organu zarządzającego.

Realizując wnioski *de lege ferenda* NIK, w niniejszej ustawie wyraźnie wskazano, że obrót bez prawa magazynowania nie wymaga przedstawienia opinii i zaświadczeń, dotyczących lokalu, w którym wykonywana jest działalność reglamentowana, ponieważ w takich przypadkach przedsiębiorca nie ma prawa do magazynowania towarów koncesjonowanych, zbędne jest więc potwierdzanie prawidłowości przyjętego sposobu ich zabezpieczenia (art. 10 ust. 3 pkt 2).

Ponadto dodaje się nowy przepis (art. 10 ust. 2) dotyczący zapewnienia przez przedsiębiorcę spełnienia wymagań technicznych i organizacyjnych niezbędnych do prowadzenia ewidencji w systemie teleinformatycznym – Systemie Rejestracji Broni (SRB), o którym mowa w odrębnym rozdziale.

W nowych przepisach sformułowano obniżone wymogi dla przedsiębiorców wytwarzających i obracających reprodukcjami broni czarnoprochowej oraz zastosowano standardy analogiczne jak przy działalności rusznikarskiej, która *de facto* jest wykonywana przez rzemieślników prowadzących warsztaty rusznikarskie, a więc przedsiębiorców indywidualnych. Z założenia wytwórcy i sprzedawcy reprodukcji broni czarnoprochowej są również drobnymi przedsiębiorcami, gdyż jest to działalność rękodzielnicza, wymagająca dużych nakładów czasu. Ustawodawca wychodzi z założenia, iż wytwarzanie reprodukcji broni czarnoprochowej i obrót nimi nie będą się odbywały na masową skalę, stąd wprowadzono przywileje, w stosunku do pozostałych, dla przedsiębiorców wykonujących taką działalność w postaci zwolnienia ich z obowiązku uzyskania opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych oraz przedstawienia zaświadczeń państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i inspektora ochrony środowiska, stwierdzających, że obiekt produkcyjno – magazynowy, w którym wykonywana jest działalność gospodarcza spełnia wymagania określone w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska. W kontekście powyższego doprecyzowano przepisy wprowadzające te zwolnienia w ten sposób, iż z obowiązku spełnienia wymagań technicznych i organizacyjnych zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją zwolniono jedynie mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami broni czarnoprochowej i analogicznie tylko tych przedsiębiorców zwolniono z

obowiązku złożenia wyżej opisanych zaświadczeń. Powyższa regulacja zabezpieczy przed ewentualną sytuacją masowej produkcji reprodukcji broni czarnoprochowej przez duże przedsiębiorstwa bez stwierdzenia spełniania wymogów techniczno-organizacyjnych oraz sanitarnych i z zakresu ochrony środowiska w obiekcie produkcyjno-magazynowym, co mogłoby stanowić zagrożenie bezpieczeństwa. Fabryki zajmujące się masową produkcją reprodukcji broni czarnoprochowej funkcjonują w krajach Unii Europejskiej (Włochy).

Doprecyzowany został (art. 11) zakres szkolenia w upoważnionej instytucji, potwierdzającego posiadanie przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Zmianie ulega też delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia w sprawie szkoleń, zaś intencją tej zmiany jest zróżnicowanie czasu trwania szkolenia w zależności od zakresu planowanej działalności, ze szczególnym naciskiem na wydłużenie szkolenia w zakresie wytwarzania towarów objętych reglamentacją oraz uwzględnienie w zakresie tego szkolenia zagadnień dotyczących systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji.

Nie ulega zmianie zakres badań lekarskich i psychologicznych obligatoryjny dla osób uprawnionych do kierowania działalnością koncesjonowaną (art. 12). Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory kart badania i orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitości stosowanych wzorów, rozróżnienie ich od orzeczeń wydawanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na broń oraz określenie wzorów dla orzeczeń wydanych w trybie odwoławczym. Celem przyjętych regulacji jest eliminacja z zakresu badań szczegółowych badań okulistycznych, które dla osób kierujących przedsiębiorstwem nie wydają się konieczne (art. 12 ust. 5). Przy wydawaniu orzeczeń lekarskich i psychologicznych będą miały zastosowanie przepisy dotyczące stwierdzenia spełniania wymagań dla osób ubiegających się o wydanie pozwolenia na broń, o których mowa w art. 15a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, w zakresie zaburzeń psychicznych oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego.

Nie ulega zmianie obowiązek uzyskania opinii o spełnieniu warunków organizacyjnych do prowadzenia działalności koncesjonowanej z prawem do magazynowania towarów, wydanej przez uprawnioną instytucję (art. 13). Z uwagi na fakt, że działalność przedsiębiorców jest bardzo zróżnicowana, pod względem charakteru i skali produkcji, a także specyfikę wytwarzanych towarów, nie jest możliwe określenie taryfikatora opłat za wydanie takiej opinii. Opłata będzie uzależniona od czynności przeprowadzanych w trakcie opiniowania i związanego z tym nakładu pracy instytucji opiniującej.

Nie ulega zmianie zestaw informacji (art. 14), które przedsiębiorca zawiera we wniosku o udzielenie koncesji, jak również rodzaj dokumentów dołączanych do wniosku. Nowym elementem jest oświadczenie przedsiębiorcy o braku decyzji o niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów lub akcji, co wynika wprost z przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, z późn. zm.). Art. 14 projektu określa co zawiera wniosek o udzielenie lub zmianę koncesji oraz jakie dokumenty należy do niego dołączyć. Nowy formularz wniosku, który będzie załącznikiem do rozporządzenia umożliwi złożenie bezpośrednio na formularzu szeregu oświadczeń dotychczas dołączanych do wniosku jako odrębne dokumenty.

Nowym warunkiem wpisanym do projektu ustawy o wykonywaniu (...) jest wymóg, potwierdzany stosownym oświadczeniem, spełniania wymagań technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie ewidencji w Systemie Rejestracji Broni, o którym mowa w dziale III w rozdziale 4, zwanym dalej „SRB” (art. 14 ust. 2 pkt 2).

Projekt nowej ustawy zakłada, że analogicznie, jak w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r., dokumenty składane przy wniosku o udzielenie i zmianę koncesji powinny być sporządzone w określonej formie, jako oryginały lub urzędowo poświadczone kopie. Wymóg ten jest niezbędny z uwagi na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Należy mieć na uwadze, że działalność gospodarcza w zakresie objętym ww. ustawą bezpośrednio wpływa na poziom bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, ponieważ na podstawie uprawnień wynikających z koncesji przedsiębiorcy zyskują pełny i nieograniczony dostęp do materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz uzbrojenia wojskowego. Stają się wytwórcami i dystrybutorami ww. towarów, które są przeznaczone odpowiednio zarówno na rynek cywilny, jak również do stosowania przez siły zbrojne, państwowe formacje uzbrojone i Policję. Przedsiębiorcy posiadający koncesję stają się również uczestnikami obrotu międzynarodowego prowadząc obrót z krajami zarówno Wspólnoty Europejskiej, jak i krajami trzecimi.

Koncesja ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest więc swoistym paszportem i przepustką do działania w obszarze szczególnie wrażliwym ze względu na bezpieczeństwo państwa, porządek publiczny oraz zobowiązania wynikające z traktatów i umów międzynarodowych.

W toku postępowania w sprawach o udzielenie koncesji badana jest wiarygodność, rzetelność zawodowa i kwalifikacje do wykonywania działalności. Forma składanych dokumentów (oryginały, lub urzędowo poświadczone kopie) daje pewność, że zostały one wydane przez uprawnione instytucje i dotyczą konkretnej osoby lub podmiotu.

Ma to szczególne znaczenie w przypadku osób, które są cudzoziemcami, a jednocześnie przedsiębiorcami, członkami organu zarządzającego przedsiębiorstwa, współnikami bądź udziałowcami. W takim przypadku składane są dokumenty z kraju pochodzenia osoby, rejestracji podmiotu, opatrzone tłumaczeniami przysięgłymi i legalnością sporządzonego dokumentu

potwierdzoną *apostille*. W przypadku przedstawiania kopii może pojawić się wątpliwość, co do prawdziwości danego dokumentu. Analogiczna zasada odnosi się do dokumentów sporządzanych na obszarze RP.

Organ koncesyjny prowadząc postępowania musi mieć pewność, że zebrał właściwe dla postępowania dokumenty i że nie budzą one najmniejszych wątpliwości. Dodatkowo każdy wniosek o udzielenie koncesji opiniowany jest przez ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. Organy te muszą mieć pewność, że kopie wniosków i dołączonych do niego dokumentów (przesyłane przez organ koncesyjny do zaopiniowania) zostały sporządzone dla właściwej osoby i we właściwy sposób.

Kwestia wykorzystania w postępowaniu administracyjnym dokumentów sporządzonych w nakazanej przez ww. ustawę formie była również przedmiotem analizy w trakcie kontroli przeprowadzonej przez NIK w 2014 r. Jednym z wniosków *de lege lata* zawartych w informacji o tej kontroli było bezwzględne posługiwanie się w postępowaniach dokumentami sporządzonymi w formie oryginałów lub urzędowo poświadczonych kopii. Każde postępowanie w sprawie udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, skutkujące udzieleniem koncesji w tym obszarze, ma wpływ na obronność, bezpieczeństwo państwa lub inny ważny interes publiczny.

Rozdział niniejszy zawiera grupę przepisów (art. 16 - 23), które należy włączyć do ustawy w związku z planowanym wejściem w życie ustawy Prawo przedsiębiorców. Przepisy, które powinny być włączone do niniejszej ustawy sformułowane zostały w trakcie uzgodnień międzyresortowych przepisów wprowadzających ustawę Prawo Przedsiębiorców, jest więc zasadnym włączenie ich do nowej ustawy o wykonywaniu (...). Przepisy te dotyczą możliwości wezwania przedsiębiorcy ubiegającego się o udzielenie lub zmianę koncesji przez organ koncesyjny do uzupełnienia brakującej dokumentacji pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, co w postępowaniach o udzielenie koncesji ma obecnie zastosowanie na mocy przepisów (art. 64) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257). Kolejna zmiana dotyczy przeniesienia z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.) przepisów, na mocy których organ koncesyjny zyskuje możliwość ograniczenia liczby udzielanych koncesji i wprowadzenia przetargu, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji. Rozwiązanie to nie jest obecnie stosowane, a liczba udzielanych koncesji zależy od ilości wniosków prawidłowo złożonych przez przedsiębiorców i pozytywnie zaopiniowanych przez organy opiniujące. Możliwość ograniczenia liczby udzielanych koncesji może wynikać z oceny stanu bezpieczeństwa

Państwa lub innych okoliczności, których obecnie nie można zidentyfikować, jest więc narzędziem gotowym do wykorzystania w sytuacji wymagającej jego użycia.

Przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie koncesji będzie mógł złożyć do organu koncesyjnego wnioski o objęcie klauzulą poufności informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Kolejną konsekwencją zmian wynikających z planowanej ustawy Prawo przedsiębiorcy jest włączenie do niniejszej ustawy przepisów określających zasady udzielania promesy, dotychczas określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Dodać należy, że przedsiębiorcy bardzo rzadko ubiegają się o promesę (przrzeczenie wydania koncesji). W latach 2001 – 2016 były to jednostkowe przypadki (mniej niż 10). Promesa nie uprawnia do wykonywania działalności, o jej udzielenie ubiegali się przedsiębiorcy, którzy najczęściej nie dysponowali w momencie składania wniosku odpowiednim lokalem do wykonywania działalności koncesjonowanej. Organ koncesyjny będzie mógł odmówić udzielenia promesy w przypadkach identycznych, jak przy udzieleniu koncesji.

Bez zmiany pozostaje zakres danych, które zawiera koncesja, ustawa nie określa także wzoru druku, na jakim jest sporządzana (art. 24).

Projekt ustawy o wykonywaniu (...) zakłada niższy poziom wymogów stawianych przedsiębiorcom prowadzącym działalność w niewielkim wymiarze – mikroprzedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wyłączenia, określone w projekcie ustawy, dotyczyć mają rusznikarzy oraz osób wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami strzeleckiej broni palnej odwzorowującej broń palną rozdzielnego ładowania, wytworzoną przed 1885 rokiem, przystosowaną do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego. W odniesieniu do rusznikarzy projekt ustawy o wykonywaniu (...) zakłada, że nie będzie ich nadal obejmował wymóg związany z wiekiem i wykształceniem, nie będą miały zastosowania w przypadku usług rusznikarskich wymogi związane z utworzeniem i stosowaniem systemu oceny jakości produkcji oraz planu postępowania na wypadek zagrożeń. W przypadku osób wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu reprodukcjami broni czarnopochowej, obok ww. wyłączeń, planowane jest dodatkowo odstępnie od żądania przedstawienia zaświadczeń państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, jak również opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności objętej koncesją wydawanej przez instytucje określone w przepisach wykonawczych do ustawy.

Natomiast niezbędne będzie przedstawienie zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej o spełnieniu wymagań określonych w przepisach przeciwpożarowych, z

uwagi na specyfikę działalności, związaną z używaniem materiału wybuchowego w postaci prochu czarnego i towarzyszące temu zagrożenia.

Dawna broń palna, zdefiniowana jako broń palna rozdzielnego ładowania wytworzona przed 1885 rokiem, a także funkcjonalne repliki takiej broni, zwolniona jest z obowiązku uzyskania na jej posiadanie pozwolenia na broń (art. 11 pkt 11 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji). Oznacza to, że ustawodawca uznał ją za na tyle mało zagrażającą bezpieczeństwu oraz porządkowi publicznemu, że dopuścił powszechny i niczym, poza pełnoletniością, niereglamentowany dostęp do takiej broni. Podstawą takiego rozwiązania był fakt, że broń taka posiada tylko formalne znamiona broni palnej, ale jej cechy użytkowe, funkcjonalność, jak i budowa techniczna, odróżniają ją zdecydowanie od broni współczesnej. Podkreślić należy również, że choć broń taka jest powszechnie dostępna (dla osób pełnoletnich) już od 2004 roku, nie zdarzyły się żadne poważniejsze wypadki związane z jej użyciem, dawna broń palna nie jest też wykorzystywana w celach przestępczych (przestępstw z jej użyciem nie odnotowuje się w zasadzie zupełnie).

Z drugiej strony dawna broń palna jest przedmiotem wzmożonego zainteresowania grup osób zajmujących się wszelkiego rodzaju działaniami o charakterze historyczno-patriotycznym, w tym w szczególności rekonstrukcjami historycznymi. Charakterystyczną cechą polskiej tradycji dawnego oręża jest osadzenie jej w realiach XV-XVIII wiecznych, z wyjściem w wiek XIX przede wszystkim w odniesieniu do epoki napoleońskiej i Powstania Listopadowego, ostatniej wielkiej kampanii wojennej w historii, prowadzonej przy użyciu broni skałkowej. Jednocześnie, odtwarzanie historycznego uzbrojenia dawnego Wojska Polskiego w zakresie broni palnej w zdecydowanej mierze musi być dokonywane siłami krajowych warsztatów rzemieślniczych – gdyż zasadniczy trzon produkcji europejskich fabryk wytwarzających reprodukcje broni dawnej jest zogniskowany na broni nowszej, przede wszystkim kapiszonowej, w tym wielostrzałowej (rewolwery, karabinki rewolwerowe) bądź wręcz odtylcowej (karabiny Sharp, Spencer, Remington itp.). W innych krajach ruch rekonstrukcyjny jest bowiem w większym stopniu związany z późniejszymi wydarzeniami historycznymi: Wiosną Ludów, amerykańską Wojną Secesyjną i podbojem tzw. Dzikiego Zachodu, czy kampaniami kolonialnymi drugiej połowy XIX wieku.

Polscy rzemieślnicy-artycy wytwarzający broń dawną skupiają się więc na czasach bardziej odległych, okresie charakteryzującym się z jednej strony bogatą ornamentyką (a co za tym idzie wysoką pracochłonnością i kosztami) broni, a z drugiej jej jednostkową produkcją. Zakłady te są w większości jednoosobowe, czasami rzemieślnicy kształcą ucznia (uczniów). W takiej sytuacji uzyskanie przez nich koncesji na wyrób broni staje się znacznym obciążeniem finansowym, przede wszystkim z powodów biznesowych (koszt samej koncesji, koszt utrzymania magazynu broni, czy spełnienia wymogów związanych z utworzeniem wewnętrznego systemu kontroli), jak i – biorąc pod uwagę niewielką skalę

takich działań, wręcz ich „niszowość” – nadmiernie obciążającym pod względem formalno-urzędniczym.

Wydaje się, więc zasadnym, aby zwolnić takie osoby z niektórych obowiązków wymaganych do uzyskania koncesji na wytwarzanie broni. W celu zachowania racjonalności regulacji, proponuje się zwolnienie z niektórych wymogów, ściśle określonych ustawą o wykonywaniu (...), działalności polegającej na wytwarzaniu i obrocie wyłącznie reprodukcjami broni czarnoprochowej. Taki zapis w praktyce ograniczy te regulacje wyłącznie do broni naprawdę archaicznej, niemożliwej np. do przerobienia na broń zdolną do wystrzeliwania współczesnych pocisków do broni palnej.

Katalog przesłanek uzasadniających odmowę udzielenia koncesji (art. 25) w ustawie o wykonywaniu (...) został przeredagowany w celu uzyskania większej przejrzystości i uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych. Zawarte w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. przesłanki uzupełniono o przypadek, gdy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260), jeżeli jest to w interesie publicznym, jak również dodano możliwość czasowego wstrzymania wydawania koncesji, ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo porządku publicznego.

Zmianom, głównie redakcyjnym i porządkującym uległ zbiór przepisów określających okoliczności, w których organ koncesyjny cofa koncesję, zarówno w odniesieniu do przesłanek obligatoryjnych, jak i fakultatywnych (art. 26).

Organ koncesyjny obligatoryjnie cofa koncesję, gdy jest to uzasadnione ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo porządku publicznego, gdy wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, gdy przedsiębiorca nie podjął wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej w terminie 6 miesięcy lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, gdy przedsiębiorca przestał spełniać wskazane w tym przepisie warunki (karalność za przestępstwa z winy umyślnej), gdy przedsiębiorca uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy, gdy przedsiębiorca w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją, jak również gdy przedsiębiorca rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej określone przepisami prawa.

Organ koncesyjny może (przesłanka fakultatywna) cofnąć koncesję w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji przedsiębiorcy, gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunek określony w tym przepisie (fakt prowadzenia przeciwko osobie postępowania w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia), gdy przedsiębiorca nie zawiadomił organu koncesyjnego w terminie o zmianach

określonych w odpowiednich przepisach, gdy przedsiębiorca nie zawiadomił organu koncesyjnego w terminie określonym w ustawie o podjęciu wykonywania działalności gospodarczej objętej zakresem udzielonej koncesji, gdy przedsiębiorca będący osobą fizyczną i osoby uprawnione do kierowania działalnością określoną w koncesji nie przedstawili w terminie 30 dni od utraty ważności aktualnego orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, gdy przedsiębiorca utrudnia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy, gdy względem przedsiębiorcy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów lub akcji oraz gdy przedsiębiorca nie wdrożył w terminie systemu oceny jakości produkcji lub zaprzestał jego stosowania.

Powodem doprecyzowania tych przepisów jest doświadczenie zebrane w toku 16 lat funkcjonowania ustawy i obserwacja sposobu realizowania przez przedsiębiorców obowiązku informacyjnego zawartego dotychczas w art. 15 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. Na podstawie wpływającej korespondencji, wniosków o zmianę koncesji oraz informacji własnych organ koncesyjny stwierdza corocznie 50-80 przypadków niewywiązywania się przedsiębiorców z obowiązków informacyjnych, czego skutkiem jest składanie do właściwych miejscowo dla siedziby przedsiębiorcy jednostek Prokuratury zawiadomień o podejrzeniu możliwości popełnienia przestępstwa.

Brak zawiadomień dotyczy kwestii bardzo istotnych dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, takich jak zmiana firmy przedsiębiorcy, zmiana siedziby, zmiana reprezentacji i osób uprawnionych do kierowania działalnością koncesjonowaną, a nawet zakresu wykonywanej działalności. W wyniku takich zaniedbań zdarza się, że przedsiębiorca reprezentowany jest przez osoby, w stosunku do których nie zostało przeprowadzone postępowanie opiniujące i które nie udokumentowały spełnienia warunków niezbędnych do wykonywania działalności. Dlatego też możliwość cofnięcia koncesji (przesłanka fakultatywna) w przypadku stwierdzenia takich okoliczności jest narzędziem, które może zdyscyplinować przedsiębiorców, a jednocześnie wyeliminować tych, którzy uparczywie lekceważą obowiązki nałożone ustawą.

Doprecyzowano terminy, w jakich przedsiębiorca musi zbyć towary koncesjonowane w przypadku wydania decyzji o cofnięciu koncesji. Termin zbycia nie może być krótszy niż jeden miesiąc i dłuższy niż trzy miesiące od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna (art. 27).

Ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. zawiera przepisy pozwalające organowi koncesyjnemu na ograniczenie (decyzją) zakresu koncesji. Analiza decyzji administracyjnych wydanych do udzielonych koncesji wskazuje, że nie było przypadku wydania decyzji ograniczającej zakres koncesji, więc zasadnym jest rezygnacja z tego narzędzia, wprowadzona do projektu nowej ustawy o wykonywaniu (...). Ograniczenie zakresu, jako sankcja nie jest racjonalna w powiązaniu z pozostawieniem możliwości wykonywania działalności w węższym zakresie. Cofnięcie koncesji następuje w określonych w ustawie

przypadkach, po analizie całego obszaru działalności wykonywanej na podstawie koncesji, nie zaś po ocenie wybranej części w postaci wybranego zakresu.

5. Dział III - Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (art. 28-94)

Rozdział I (art. 28-38) tego Działu określa przepisy ogólne dotyczące obowiązków wszystkich (niezależnie od zakresu wykonywanej działalności) przedsiębiorców i ma charakter porządkujący w odniesieniu do ustawy z dnia 22 czerwca 2001r., zbierając rozproszone dotąd przepisy w jednym rozdziale z jednoczesnym doprecyzowaniem wymogów informacyjnych ze strony koncesjonariusza. Wskazanie tych wymogów (art. 28) jest istotne, ponieważ brak ich spełnienia ma skutek w postaci możliwości cofnięcia koncesji.

Wskazane zostały terminy do podjęcia działalności na podstawie koncesji, złożenia obligatoryjnych zawiadomień o podjęciu działalności, a także o jej zaprzestaniu. Enumeratywnie wymienione zostały okoliczności, których skutkiem powinno być złożenie przez przedsiębiorcę zawiadomienia do organu koncesyjnego o zmianach stanu faktycznego i prawnego.

Projekt ustawy o wykonywaniu (...) zawiera również wskazanie obowiązków przedsiębiorcy w przypadku zaprzestania wykonywania działalności (art. 29). Zgodnie z wypracowaną dotychczas praktyką organu koncesyjnego obowiązki związane z zaprzestaniem wykonywania działalności każdorazowo określa decyzja o udzieleniu lub zmianie koncesji, zasadnym jest więc wprowadzenie ich do ustawy, z możliwością określenia w koncesji warunków indywidualnych dla konkretnego przedsiębiorcy.

Kolejna zmiana w stosunku do przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. polega na wskazaniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jako organu właściwego do przechowywania ewidencji przesyłanych przez przedsiębiorców po zakończeniu wykonywania działalności gospodarczej, w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki. Jest to uzasadnione potencjalną możliwością wszczęcia postępowań w sprawach mających związek z zakończoną działalnością koncesjonowaną, do których prowadzenia minister właściwy do spraw gospodarki nie posiada narzędzi i kompetencji. Przepis zawiera ponadto obowiązek odpowiedniego przygotowania przekazywanej przez przedsiębiorców dokumentacji.

Do projektu ustawy wprowadzono przepisy (art. 30) określające zasady zawieszenia działalności koncesjonowanej. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 3 lata. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej na okres dłuższy niż 6 miesięcy możliwe

jest w przypadku zbycia wszystkich towarów koncesjonowanych. Taka konstrukcja przepisów służyć ma zapewnieniu bezpieczeństwa przechowywania towarów koncesjonowanych. Należy również mieć na uwadze, że upływ czasu może mieć wpływ na jakość niektórych towarów, ich przydatność do użycia, spełnienie wymagań zawartych w przepisach stosowanych w wojsku, jak również na warunki udzielanej gwarancji. Praktyka organu koncesyjnego wskazuje, że przedsiębiorcy bardzo rzadko zawieszają działalność na mocy obowiązujących przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i dotyczy to wyłącznie działalności wykonywanej przez osoby fizyczne. Co więcej działalność po okresie zawieszenia podejmowana jest przez nielicznych przedsiębiorców, a zawieszenie najczęściej ma skutek w postaci zaprzestania wykonywania działalności.

Przepisy tego Rozdziału (art. 31 i następne) określają ponadto wymogi, jakie musi spełniać pracownik zatrudniony bezpośrednio przy wytwarzaniu lub obrocie, które są powtórzeniem przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. Nowy przepis nakłada na przedsiębiorcę zatrudniającego pracowników obowiązek weryfikowania przy zatrudnianiu i w trakcie zatrudnienia, czy pracownik spełnia wymogi określone w ustawie, przez odbieranie od pracowników stosownych oświadczeń, a w razie powzięcia wątpliwości - do żądania dokumentów i oświadczeń potwierdzających spełnianie wymogów. Przedsiębiorca występuje również do właściwego organu Policji o opinię o zatrudnionym pracowniku przy zatrudnieniu i powtarza to wystąpienie co 5 lat. W zakresie wymogów dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy wytwarzaniu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym zastosowano odesłanie do definicji pracownika młodocianego z kodeksu pracy (zamiast określania granicy wieku), gdyż granica ta na gruncie kodeksu pracy obecnie wynosi 16 lat, a we wrześniu 2018 r. w życie wejdzie nowelizacja kodeksu pracy, która obniży granicę wieku pracownika młodocianego – do 15 lat.

Projekt nowej ustawy powtarza rozwiązanie, zgodnie z którymi zarówno przedsiębiorcy (osoby uprawnione do kierowania działalnością), jak i zatrudniani przez nich pracownicy, mają obowiązek przedstawiania raz na 5 lat aktualnych orzeczeń lekarskich i psychologicznych. Orzeczenia dotyczące przedsiębiorców przesyłane mają być do organu koncesyjnego, a w przypadku zatrudnionych pracowników - doręczane pracodawcy.

Bez zmian pozostaje obowiązek przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w odpowiednio usytuowanych, przystosowanych i zabezpieczonych pomieszczeniach magazynowych, w warunkach zapewniających ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego; szczegółowe warunki określi rozporządzenie (art. 36).

Ustawa o wykonywaniu (...) mając na uwadze zapewnienie identyfikowalności stron i przedmiotu wszelkich i umów wprowadza nowy przepis (art. 37) stanowiący, że wszelka umowa dotycząca

materiałów wybuchowych, broni, w tym strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wymaga potwierdzenia na piśmie, w którym należy wskazać wszystkie istotne postanowienia umowy.

Ostatnia zmiana dyrektywy 91/477/EWG zakłada, że *...”sprzedawcy i pośrednicy powinni mieć możliwość odmowy przeprowadzenia wszelkich podejrzanych transakcji zakupu amunicji scalonej lub gotowych do osadzenia spłonek, jako komponentów amunicji. Transakcja może zostać uznana za podejrzaną, jeżeli, na przykład, dotyczy ilości nietypowych dla przewidywanego użycia do celów prywatnych, jeśli nabywca wydaje się niezaznajomiony z użyciem amunicji lub jeśli należy na uiszczenie zapłaty gotówką, a jednocześnie nie chce okazać swojego dowodu tożsamości. Sprzedawcy i pośrednicy powinni mieć również możliwość zgłaszania takich podejrzanych transakcji właściwym organom”*(art. 4 ust. 4 akapit drugi).

Przepisy projektu ustawy o wykonywaniu (...) przewidują (art. 38) możliwość zgłoszenia Komendantowi Głównemu Policji transakcji dotyczących wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, które pomimo ich zgodności z prawem wzbudzają wątpliwości przedsiębiorcy, co do możliwości stwarzania zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (transakcje podejrzane). Komendant Główny Policji podaje do publicznej wiadomości, w tym przez podanie w Biuletynie Informacji Publicznej, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, na które można zgłaszać transakcje podejrzane. Jest to rozwiązanie analogiczne, co do sposobu zgłaszania o podejrzanych transakcjach, określonego w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o bezpieczeństwie obrotu prekursorami materiałów wybuchowych (Dz.U. nr 669, z późn. zm.). Zgłaszanie transakcji podejrzanych dotyczących strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów może odbywać się za pośrednictwem SRB.

Rozdział 2 (art. 39-48) określa zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym.

Oddział 1 - Wytwarzanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Projekt ustawy o wykonywaniu (...) przejmuje rozwiązania zawarte w ustawie z dnia 22 czerwca 2001r., wiążące wykonywanie działalności w zakresie wytwarzania z ustawą z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. 1700, z 2010 r. poz. 1228, z 2011 r. poz. 528 oraz z 2017 r. poz. 32) oraz obowiązek utworzenia i stosowania systemu oceny jakości produkcji (art. 42). Celem tych przepisów jest

zapewnienie, aby wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym były bezpieczne dla użytkownika, zgodne z wymaganiami odpowiednich norm i przepisów branżowych, aby działały we właściwy sposób, zachowując zgodność ze wzorem (prototypem). Celem tym ma służyć obowiązek nałożony na przedsiębiorców, z wyłączeniem rusznikarzy i przedsiębiorców wytwarzających reprodukcje broni czarnoprochowej, utworzenia i stosowania systemu oceny jakości produkcji. W ramach tego systemu należy określić w szczególności: zadania organów przedsiębiorstwa, podstawowe zadania na stanowiskach pracy w zakresie kontroli i zarządzania produkcją, procedury kontroli wewnętrznej i kontroli produktu końcowego, zasady doboru i szkoleń pracowników oraz archiwizacji danych. System oceny jakości produkcji podlega zaopiniowaniu pod względem zgodności z wymaganiami określonymi powyżej, a opinię zgodności wydają upoważnione jednostki. Mając na względzie potencjał naukowo-badawczy, dający gwarancję należytego wykonywania zleconych czynności oraz doświadczenie, zasadnym jest, aby upoważnionymi jednostkami były te same jednostki i instytuty, które wydają opinie o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych dla przedsiębiorców ubiegających się o udzielenie koncesji.

Instytuty te opiniując obiekty magazynowe i produkcyjne dokonują oceny zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy przed udzieleniem koncesji. Opinia dotycząca systemu oceny jakości będzie rozwinięciem już wykonanych zadań i czynności i dotyczyć sposobu i jakości działalności wykonywanej po udzieleniu koncesji.

Przed wystąpieniem o wydanie opinii zgodności przedsiębiorca może zwrócić się do upoważnionej jednostki o określenie szczegółowych wymagań dotyczących systemu oceny jakości produkcji. Opinia, wydawana ma być na zlecenie i koszt ubiegającego się o nią przedsiębiorcy. System oceny jakości produkcji nie będzie wymagany w przypadku działalności w zakresie wytwarzania, wykonywanej przez mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni (z wyłączeniem rusznikarzy oraz przedsiębiorców wytwarzających reprodukcje broni czarnoprochowej), amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym obowiązani są do opracowania i aktualizowania planu postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego (art. 43 i 44).

Ustawa o wykonywaniu (...) zawiera przepisy (art. 45), które w sposób bardziej szczegółowy określają wymagane dyrektywą 91/477/EWG zasady znakowania broni palnej, w tym strzeleckiej broni palnej i jej istotnych komponentów. Przepisy określają oznakowanie i jego elementy oraz miejsce (obszar broni) jego umieszczenia, zgodnie z wymogami zawartymi w dyrektywie 91/477/EWG i w

dyrektywach zmieniających. Ustawa o wykonywaniu (...) określa sposób znakowania plastycznych materiałów wybuchowych (art. 46) i amunicji (art. 47) bez zmiany w odniesieniu do przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r.

Tak jak w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. niniejszy projekt zawiera przepisy nakładające na przedsiębiorcę obowiązek ewidencjonowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wytworzonych, jak również obejmuje tym obowiązkiem takie działania, jak przyjęcie do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia. Działania te muszą mieć podstawę w postaci pisemnego potwierdzenia zawarcia umowy pomiędzy przedsiębiorcami uprawnionymi do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie koncesji, ze wskazaniem wszystkich istotnych postanowień umowy.

Ewidencja będzie miała wymagane ustawą formy. W przypadku strzeleckiej broni palnej i jej komponentów ewidencja będzie prowadzona przez przedsiębiorców w Systemie Rejestracji Broni (SRB), natomiast w przypadku materiałów wybuchowych oraz broni palnej innej niż strzelecka, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym - w sposób i z zakresem danych, które określi rozporządzenie.

Prowadzenie ewidencji w SRB jest istotnym ułatwieniem dla przedsiębiorców, którzy zaprzestali wykonywania działalności gospodarczej. Ewidencja prowadzona w systemie będzie w nim automatycznie archiwizowana, bez konieczności przesyłania jej do organu koncesyjnego, co wpłynie na redukcję kosztów zarówno po stronie przedsiębiorcy, jak i organu administracji.

Projekt ustawy o wykonywaniu (...) zawiera przepis upoważniający do wydania rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania wytworzonych oraz przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, jak również określający obowiązki przedsiębiorcy dotyczące ewidencjonowania wytworzonych oraz przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia towarów koncesjonowanych. Rozporządzenie określi sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania. Takie zapisy pozwalają na większą elastyczność przy tworzeniu rozporządzenia, nie nakładają potrzeby określania wzorów konkretnych ewidencji, a wskazują jakie zasady obowiązują przy ewidencjonowaniu i jaka dokumentacja temu towarzyszy. Powyższe koresponduje z potrzebą zachowania status quo w regulowanym obszarze. Zauważyć należy, iż na gruncie obowiązującego rozporządzenia określającego sposób prowadzenia ewidencji nie funkcjonują wzory ewidencji. Przedsiębiorcy po wejściu w życie nowych przepisów będą mogli kontynuować prowadzenie ksiąg ewidencyjnych założonych pod rządami poprzednich regulacji. W projektowanych

regulacjach pojawia się obowiązek ewidencjonowania towarów koncesjonowanych przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia co jest konsekwencją szczegółowego określenia tych wszystkich procesów wchodzących w zakres pojęcia „wytwarzanie” w odniesieniu do strzeleckiej broni palnej w Systemie Śledzenia Broni i jest związane z potrzebą skorelowania sposobu ewidencjonowania towarów koncesjonowanych ze sposobem ewidencjonowania zastępczego dla strzeleckiej broni palnej, w przypadku braku możliwości jej ewidencjonowania w SRB.

Oddział 2 - Pozbawianie cech użytkowych broni palnej i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (art. 49-55)

Projekt ustawy o wykonywaniu (..) zawiera zgrupowane przepisy dotyczące pozbawiania cech użytkowych broni palnej i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Dotychczas przepisy dotyczące pozbawiania broni palnej (do użytku cywilnego) cech użytkowych są zawarte w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, a innej broni palnej (wojskowej) oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. Ponieważ pozbawianie broni palnej cech użytkowych może być wykonywane wyłącznie przez przedsiębiorców posiadających koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni, materia ta powinna być regulowana w ustawie o wykonywaniu (...), aby zapewnić przejrzystość przepisów i ułatwić stosowanie się do określonych w nich wymogów. W przypadku strzeleckiej broni palnej kwestie sposobu pozbawiania cech użytkowych reguluje obowiązujące wprost rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015), zwane dalej rozporządzeniem 2015/2403. Rozporządzenie określa czynności, jakie należy przeprowadzić w zależności od typu i rodzaju broni oraz wzór i zakres danych wpisywanych do świadectwa pozbawienia cech użytkowych.

Od dnia 8 kwietnia 2016 r. – dzień stosowania ww. rozporządzenia w UE, na skutek braku odpowiednich przepisów nie wykonuje się w Polsce czynności związanych z potwierdzaniem prawidłowości pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych. Taki stan może powodować straty w obrocie gospodarczym, stwarza niekorzystne luki w przepisach dotyczących broni palnej oraz powoduje ograniczenia dla osób, które z różnych powodów chcą nabyć taką broń albo zamiast zlecić pozbawienie cech użytkowych broni palnej, do której mają wyłącznie prawo własności, zmuszeni są do utrzymywania jej w płatnym depozycie Policji lub nawet do jej zniszczenia. Broń palna pozbawiona cech użytkowych – jest to strzelecka broń palna, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z przepisami rozporządzenia UE 2015/2403 przez uprawnionego przedsiębiorcę, któremu podmiot uprawniony wydał „Świadectwo dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych” przypisane do tej

broni, potwierdzające, że podmiot uprawniony zgodnie z przepisami tego rozporządzenia zweryfikował poprawność pozbawienia cech użytkowych broni palnej i jej istotnych komponentów i oznakował broń palną oraz jej komponenty oznakowaniem broni palnej pozbawionej cech użytkowych.

Przedsiębiorcą uprawnionym do pozbawiania cech użytkowych danego rodzaju strzeleckiej broni palnej i jej komponentów jest przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania danego rodzaju strzeleckiej broni palnej.

Mając na uwadze, że Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji (CLKP) do dnia 8 kwietnia 2016 r. jako jedyna instytucja pełniło rolę „podmiotu uprawnionego”, należało rozważyć i zbadać możliwość poszerzenia listy tych podmiotów.

Po konsultacjach z instytucjami posiadającymi potencjał i możliwości do realizacji tego zadania do projektu ustawy o wykonywaniu (...) wprowadzono zmiany umożliwiające dopuszczenie do pozbawiania strzeleckiej broni palnej cech użytkowych oraz weryfikowania i poświadczania prawidłowości pozbawienia broni cech użytkowych, a także oznakowywania broni pozbawionej cech użytkowych, szerszego katalogu podmiotów. Do potencjalnie zainteresowanych podmiotów skierowane zostały zapytania odnośnie ich możliwości w zakresie przyjęcia na siebie obowiązków podmiotu uprawnionego do pozbawiania, weryfikowania i poświadczania prawidłowości pozbawienia oraz oznakowywania strzeleckiej broni palnej cech użytkowych. Zainteresowanie wyraził Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia (WITU) i Instytut Mechaniki Precyzyjnej (IMP). Istnienie na rynku większej ilości podmiotów uprawnionych stwarza sytuację korzystniejszą dla posiadaczy broni, choćby z uwagi na większą konkurencyjność opłat. Konsekwencją tych zmian jest określenie zakresu danych wprowadzanych do Systemu Rejestracji Broni (SRB) przez podmioty uprawnione do weryfikacji i poświadczania, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych oraz oznakowania strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych, a na podmioty uprawnione nałożono obowiązek wprowadzania do SRB danych dot. pozbawiania strzeleckiej broni palnej w zakresie przewidzianym w przepisach rozdziału dla przedsiębiorcy, w przypadku gdy podmioty te same dokonały pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych.

Podmiot uprawniony powinien być identyfikowalny w UE przez unikatowy wzór znakowania i jest on odpowiedzialny zarówno w RP jak i w całej UE za to, że strzelecka broń palna pozbawiona cech użytkowych w Polsce i zweryfikowana przez polski podmiot uprawniony z dołączonym Świadectwem dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych, będzie uznawana za taką i może być przedmiotem obrotu pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi. Ponieważ sposób pozbawiania cech użytkowych określony jest w rozporządzeniu UE 2015/2403, Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia do niniejszej ustawy, podmioty uprawnione, tryb i formę potwierdzania pozbawienia strzeleckiej broni

palnej cech użytkowych, tryb postępowania ze strzelecką bronią palną przekazaną w celu pozbawienia cech użytkowych, tryb postępowania ze strzelecką bronią palną przekazaną w celu przeprowadzenia weryfikacji zgodności pozbawienia broni cech użytkowych ze specyfikacjami technicznymi, jak również stawkę opłaty za weryfikację zgodności pozbawienia strzeleckiej broni cech użytkowych.

W odniesieniu do broni palnej innej niż broń strzelecka (wojskowej) oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym do niniejszej ustawy przeniesione zostały bez zmian przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r.

Rozdział 3 (art. 56-94) określa zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Oddział I Obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym **(art. 56-68)**

Przepisy zawarte w tej części projektu ustawy o wykonywaniu (...) w odniesieniu do działalności w zakresie obrotu powtarzają regulacje zawarte w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. Obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dokonuje się na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia i sprzedaży. Powtórzone zostały również przepisy określające obowiązki przedsiębiorcy w zakresie obrotu.

Ta część ustawy zawiera przepisy dotyczące obowiązku prawidłowego oznakowania broni (art. 57), w tym strzeleckiej broni palnej i jej istotnych komponentów, wprowadzanej do obrotu, które to przepisy mają szczególne znaczenie w przypadku broni importowanej lub przekazywanej z zapasów rządowych. Oznakowanie niepełne wymaga uzupełnienia, które może być dokonane przez przedsiębiorcę posiadającego koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni.

Modyfikacji uległ dotychczasowy przepis art. 32 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r., zgodnie, z którym koncesja ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest dokumentem uprawniającym do wprowadzenia lub wyprowadzenia z terytorium RP materiałów wybuchowych oraz broni, na które nie jest wymagane zezwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki. Ustawa o wykonywaniu (...) uzupełnia zakres przedmiotowy tego przepisu (art. 59), przez dodanie amunicji. Należy mieć na uwadze, że przemieszczanie strzeleckiej broni palnej i amunicji do tej broni na obszarze UE obecnie regulowane jest w całości przez system zgód przewozowych i uprzednich zgód przewozowych, które w prawie polskim funkcjonują od daty akcesji Polski do Wspólnoty Europejskiej i które są dokumentami pozwalającymi koncesjonowanemu przedsiębiorcy na swobodny transfer tych towarów, po uzyskaniu poświadczenia zgód. Przemieszczania materiałów wybuchowych do użytku cywilnego można

dokonywać wyłącznie na podstawie zezwoleń wydawanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Wywóz strzeleckiej broni palnej i amunicji do tej broni oraz ich komponentów do krajów trzecich może odbywać się wyłącznie na podstawie zezwoleń, o których mowa w rozporządzeniu 258/2012. Materiały wybuchowe, broń wojskowa oraz wyroby i technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlegają zezwoleniom ministra właściwego do spraw gospodarki. Poza ww. systemem zgód i zezwoleń pozostaje więc broń inna niż strzelecka broń palna i amunicja do tej broni, która nie podlega wspólnotowemu obowiązkowi kontroli transferów, więc jej wwóz i wywóz będzie możliwy na podstawie koncesji posiadanej przez przedsiębiorcę.

Do najważniejszych obowiązków określonych w tym oddziale (art. 60) należy obowiązek prowadzenia ewidencji przeznaczonych do obrotu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ewidencji transakcji zawartych w tym zakresie oraz ewidencji przyjętych na przechowanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także wykaz transakcji zawartych w zakresie pośrednictwa. Określenia odpowiednim przepisem wymagają okoliczności, w jakich przedsiębiorca może przyjąć na przechowanie towary koncesjonowane będące własnością innego przedsiębiorcy. Należy do nich zaliczyć wyłącznie nagłe i nieprzewidywalne zdarzenia losowe, które uniemożliwiają magazynowanie w dotychczasowych obiektach, jak również przechowywanie towarów koncesjonowanych innego przedsiębiorcy, który zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej i nie zdołał ich zbyć.

Do ustawy o wykonywaniu (...) przeniesione zostały przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli przestrzegania warunków sprzedaży (Dz. U. z 2013 r. poz. 343). W szczególności dotyczy to odstrzelania przez przedsiębiorców trzech naboju z każdej lufy strzeleckiej broni palnej przeznaczonej do obrotu (art. 61).

Przepisy nowej ustawy o wykonywaniu (...) nakładają na przedsiębiorcę wprowadzającego po raz pierwszy do obrotu strzelecką broń palną, przeznaczoną do sprzedaży na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed jej wprowadzeniem do obrotu obowiązek odstrzelenia trzech naboju z każdej lufy egzemplarza tej broni. Ponadto przedsiębiorca, który wytworzył komorę zamkową albo lufę ww. broni, w celu naprawy, remontu albo przeróbki tej broni, albo dokonał remontu, naprawy lub przeróbki broni, przez ingerencję w komorę zamkową albo lufę broni, albo wymiany komory zamkowej albo lufy broni, ma obowiązek odstrzelenia trzech naboju z każdej lufy egzemplarza broni, przed zwrotem broni zlecającemu remont, naprawę, przeróbkę, albo wymianę albo przed jej wprowadzeniem do obrotu. Obowiązek odstrzelenia trzech naboju nie dotyczy przedsiębiorcy, który po zleceniu dokonania w

broni zmian, odebrał broń wraz z protokołem odstrzelenia po zmianie i łuskami i nie dokonał w broni zmian po odbiorze i przed wprowadzeniem broni do obrotu. Odstrzelenia nabojów dokonuje się w obecności funkcjonariusza Policji, posiadającego pisemne upoważnienie komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Należy dodać, że projekt ustawy o wykonywaniu (...) ogranicza rodzaje amunicji, którą należy odstrzeliwać, wyłączając z odstrzeliwania amunicję stosowaną w broni przeznaczonej do strzelania wyłącznie nabojami sygnałowymi, alarmowymi, gazowymi oraz broni z gładkościennym przewodem lufy o kalibrze wagomiarowym, jak również zmienia organ, których przechowywać będzie odstrzelone łuski – z komend wojewódzkich Policji na CLKP.

Przepisy dotyczące odstrzeliwania trzech nabojów obowiązują w Polsce od 1990 r., a wprowadziło je rozporządzenie Ministrów Rynku Wewnętrznego i Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1990 r. w sprawie warunków sprzedaży broni i amunicji oraz nadzoru nad ich obrotem (Dz. U. Nr 76, poz. 453, z późn. zm.).

Ocena skuteczności działania ww. rozporządzenia, jaki i następujących po nim kolejnych wersji pozwala sformułować stanowisko, zgodnie z którym należy utrzymać przepisami w randze ustawy system pobierania trzech łusek porównawczych ze strzeleckiej broni palnej przeznaczonej do obrotu, gdyż odstrzelone z niej łuski posiadają unikalne cechy nadawane im przez tą broń, które umożliwiają identyfikację broni w przypadku jej utraty (w szczególności, gdy usunięto oznaczenia fabryczne broni) lub na podstawie znalezionych łusek w miejscu, w którym dana broń została użyta. System ten ma dodatkowe znaczenie prewencyjne i odstrasające, ponieważ posiadacze strzeleckiej broni palnej mają świadomość, że Policja posiada łuski z odstrzelonych nabojów z ich broni oraz z każdej broni palnej przeznaczonej do obrotu na rynku cywilnym, które mogą stanowić dowód w przypadku, gdyby ich broń została użyta niezgodnie z prawem. Aktualnie prowadzone przez Komendę Główną Policji analizy, poparte doświadczeniem biegłych CLKP, nad celowością pobierania trzech łusek z każdego rodzaju broni palnej wskazują, że w trakcie badań porównawczych łusek przechowywanych w Wydziałach Postępowań Administracyjnych Komend Wojewódzkich Policji z łuskami zabezpieczonymi w miejscach zdarzeń oraz odstrzelonymi z broni z usuniętymi lub przerobionymi samodiałowo oznaczeniami broni, najmniej przydatne do badań identyfikacyjnych są łuski odstrzeliwane z broni gazowo-alarmowej. Do zadań CLKP należy również przejmowanie i przechowywanie łusek z broni utraconej oraz stosowne wykorzystywanie tego zbioru, jako narzędzia pracy ekspertów w ramach prowadzonych badań identyfikacyjnych. Wynikami takich badań zainteresowane są przede wszystkim organy ścigania prowadzące dochodzenia i śledztwa.

Kolejna grupa przepisów w tym Oddziale dotyczy określenia katalogu podmiotów uprawnionych do nabycia materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu

wojskowym lub policyjnym (art. 63). Przepisy w tym zakresie nie ulegają zmianie i są analogiczne z dotychczasowymi, zawartymi w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. Zmiany dotyczą zastąpienia, w przepisach (wyliczeniach) wskazujących konkretne podmioty uprawnione do nabycia, Służby Celnej i kontroli skarbowej - Służbą Celno – Skarbową, co jest konsekwencją wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948). W tych samych przepisach zastąpiono wyliczenie grupujące dotychczas Straże (łowiecką, Ochrony Kolei, Leśną, gminną, Marszałkowską, Parkową, Rybacką i Inspekcję Transportu Drogowego) sformułowaniem „innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu, do których dostęp do broni regulują przepisy odrębne”. Zmiany redakcyjne w przepisach dotyczący katalogu podmiotów uprawnionych do nabycia broni wynikają z doprecyzowania pojęcia „broń palna” przez włączenie w jego zakres „strzeleckiej broni palnej”.

Nowe brzmienie przepisu dot. uprawnienia do nabycia materiałów wybuchowych umożliwia ich nabywanie szkołom wyższym, którym zostanie udzielona koncesja albo pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie takich materiałów.

Kolejna grupa przepisów (art. 64) określa obowiązki informacyjne przedsiębiorców w związku z dokonaniem sprzedaży materiałów wybuchowych i broni, ze wskazaniem organów, do których należy złożyć zawiadomienie o dokonanej sprzedaży (Policja i organy wojskowe) oraz szczegółowe dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie. Przedsiębiorcy będą zobowiązani do przesyłania informacji o dokonanej sprzedaży materiałów wybuchowych oraz broni palnej innej niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie. Obowiązek zawiadamiania o sprzedaży strzeleckiej broni palnej lub jej komponentów powstaje wyłącznie w przypadku przejściowego braku możliwości prowadzenia ewidencji w SRB, o którym mowa w art. 111 ust. 1 projektu ustawy o wykonywaniu (...). SRB przez prowadzoną w nim ewidencję sprzedaży automatycznie utworzy informacje o transakcji.

Dodatkowym ułatwieniem będzie rezygnacja z zawiadamiania o dokonanej sprzedaży amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. W aktualnym stanie prawnym przedsiębiorcy raportują o ilości sprzedanej amunicji w cyklu kwartalnym, bez powiązania z nabywcą. Takie informacje nie mają żadnego znaczenia prewencyjnego, należy więc z nich zrezygnować. Eliminacja części obowiązków nałożonych na przedsiębiorców ma na celu zmniejszenie ich ilości i zakresu oraz uwzględnienie braku celowości rejestracji każdej transakcji dotyczącej wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Sprzedaż wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może być dokonana pomiędzy przedsiębiorcami zgodnie z zakresem posiadanej przez nich koncesji, zaś finalnym odbiorcą wyrobów i technologii mogą być wyłącznie państwowe formacje uzbrojone, które składając stosowne zamówienie nie muszą być informowane o dokonanych przez siebie zakupie. Przedsiębiorcy nie będą – w odróżnieniu od obowiązującego stanu prawnego - informować o dokonanej sprzedaży: Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej,

służb, straży państwowych oraz innych podmiotów, które realizują zamówienia zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych i w ramach przydzielonego na te cele budżetu przez instytucje zwierzchnie i nadzorujące udzielanie zamówień. Podmioty te mają informację o dokonanych zakupach, które są realizowane na ich zamówienie, nie ma więc uzasadnienia przesyłanie dodatkowych informacji potwierdzających realizację zamówienia.

Sprzedaż amunicji jest możliwa wyłącznie dla osób i podmiotów określonych w ustawie i nie podlega ograniczeniom ilościowym. Brak więc uzasadnienia dla utrzymywania obowiązku informowania o dokonanych transakcjach w tym zakresie, zwłaszcza, że w przypadku sprzedaży amunicji dotychczas składa się zawiadomienia o sprzedaży w formie zbiorczych zestawień w cyklu kwartalnym. Wskazać należy, że w związku z wprowadzeniem Systemu Rejestracji Broni (SRB) zawiadomienia o sprzedaży strzeleckiej broni palnej będą generowane przez przedsiębiorców w tym systemie, bez konieczności ich dublowania w formie pisemnej. Jedynie zawiadomienia o sprzedaży strzeleckiej broni palnej i jej istotnych komponentów stosowane zastępczo w razie braku możliwości ewidencjonowania sprzedaży strzeleckiej broni palnej i jej istotnych komponentów w SRB, muszą być sporządzane w formie pisemnej oraz wprowadzane do SRB po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej jego działanie.

W przypadku sprzedaży wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym istotne znaczenie dla praktyki organu koncesyjnego, a także dla wydawanych interpretacji przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. miał wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lutego 2013 r. II GSK 1617/11 odnoszący się w swej treści do pojęcia wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

„Art. 3 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. stanowi, że: "W rozumieniu ustawy wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym są to wyroby zaprojektowane dla celów wojskowych lub policyjnych oraz technologie związane z produkcją lub używaniem tych wyrobów." Zatem, nacisk położony został na cel w jakim wyroby zostały zaprojektowane. Koncesjonowaniem na mocy omawianej ustawy objęta jest tylko ta działalność w zakresie wytwarzania i obrotu, która dotyczy wyrobów (technologii) specjalnie zaprojektowanych do celów wojskowych lub policyjnych i z tego powodu uznanych za wyroby o przeznaczeniu wojskowym. Wyroby i technologie, które nie były projektowane dla celów wojskowych lub policyjnych, z samego założenia nie są wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Rozporządzenie Rady Ministrów, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy dotyczy tylko tego zakresu wyrobów, o którym mowa w wyżej wskazanej definicji. Zatem Rada Ministrów w drodze rozporządzenia doprecyzowała ustawę określając katalog wyrobów, które jeżeli projektowane są dla celów wojskowych lub policyjnych, są wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a wytwarzanie i obrót nimi wymaga koncesji. Zauważyć należy, że przeważająca liczba wyrobów i technologii

określonych w rozporządzeniu jest projektowana właśnie dla celów wojskowych lub policyjnych i nie ma żadnego zastosowania poza policją i wojskiem. Jednak wyroby i technologie związane z teleinformatyką i kryptografią mogą mieć zastosowanie nie tylko w wojskowości i policji, bowiem konieczność zachowania poufności przekazywanych informacji dotyczyć może różnych dziedzin, a w szczególności biznesu. Zgodnie z ustawą tylko wyroby i technologie projektowane dla wojska i policji są uznawane za wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których wytwarzanie i obrót objęte są koncesjonowaniem. (...) Zauważyć należy, że zgodnie z art. 22 Konstytucji RP ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Jest oczywiste, że takim ograniczeniem jest konieczność uzyskania koncesji na określoną działalność gospodarczą. Zarówno konieczność jak i zakres koncesjonowania musi zatem wynikać z ustawy. Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej określa zakres koncesjonowanej działalności w art. 46 ust. 1. Z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy wynika, że koncesją objęte jest m.in. wytwarzanie i obrót wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym. Art. 46 ust. 2 cytowanej ustawy stanowi, że szczegółowy zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu określają odrębne ustawy. Taką ustawą jest ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. Ustawa ustalając definicje używanych dalej pojęć określa zasadniczy przedmiotowy zakres swego oddziaływania (art. 3 ust. 1 i 2), a dopiero potem (art. 6 ust. 1) ustala szczegółowy zakres ustanowionych ograniczeń oraz daje delegację Radzie Ministrów (art. 6 ust. 3) do sporządzenia wykazu wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Mając na względzie, że ponieważ ograniczenie swobody działalności gospodarczej musi wynikać z ustawy, błędna jest taka wykładnia ustawy, która pomija zakres ustanowionych nią ograniczeń i uznaje, że jest on niefortunny i zbędny. Zauważyć należy, że precyzyjne określenie zakresu działalności koncesjonowanej jest niezbędne, gdyż prowadzenie działalności koncesjonowanej bez koncesji, zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 10”.

Wykładnia NSA pozwala więc na stwierdzenie, że istnieje grupa wyrobów, która może mieć zastosowanie nie tylko w wojsku, ale i sektorze cywilnym. Ocena, czy dany towar istotnie wymaga objęcia koncesjonowaniem i reglamentacją sprzedaży, może być więc dokonana wyłącznie po zbadaniu, na czyje potrzeby dany wyrób został zaprojektowany i wytworzony.

Projekt ustawy (w art. 65) o wykonywaniu (...) powtarza przepisy zakazujące nabywania materiałów wybuchowych, broni, w tym strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym od przedsiębiorców nieposiadających koncesji na obrót tymi towarami.

Wyroby pirotechniczne, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego oraz broń, na

posiadanie, której nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.

W projekcie (w art. 66) ustawy o wykonywaniu (...) doprecyzowano przepis zezwalający na przeprowadzanie transakcji dotyczących obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej. Strony transakcji posługują się w pełni identyfikowalnym zakończeniem sieci o stałym adresie IP oraz opatrują dokumenty dotyczące obrotu bronią i amunicją kwalifikowanym podpisem elektronicznym. W celu zapewnienia, że broń i amunicja zostanie sprzedana uprawnionej osobie, nabywca ma obowiązek przedstawienia przedsiębiorcy sprzedającemu dokumentu uprawniającego do nabycia broni i amunicji do tej broni, zaś przedsiębiorca sprzedający ma obowiązek zweryfikowania tych dokumentów oraz tożsamości nabywcy.

Ustawa o wykonywaniu (...) formułuje (w art. 68) dla przedsiębiorcy wyraźny zakaz oddawania w najem lub użyczenie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, co ma uzasadnienie związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz kontroli nad dostępem do towarów reglamentowanych. Użyczenie broni w aktualnie obowiązujących przepisach stosowane jest wyłącznie w przypadku broni posiadanej na podstawie pozwolenia na broń wydanego w celach łowieckich lub sportowych, pomiędzy właścicielami tych rodzajów broni, jak stanowi art. 28 ustawy o broni i amunicji. Zasady tej nie można rozciągać na broń używaną w wojsku, Policji i innych państwowych formacjach uzbrojonych, tym bardziej na wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Najem i użyczenie to umowy cywilnoprawne, które nie mają związku z wytwarzaniem i obrotem towarami koncesyjnymi, i jako formy pozaustawowe w tym przypadku, powinny być wyłączone z zakresu obowiązywania ustawy o wykonywaniu (...).

Oddział 2 (art. 69-82) zawiera przepisy określające zasady przemieszczania przez przedsiębiorców strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji do strzeleckiej broni palnej.

Przepisy te zostały przeniesione w całości z ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r., z wprowadzeniem w miejsce pojęcia „broń palna” pojęcia „strzelecka broń palna” w rozumieniu tej ustawy, oraz objęciu kontrolą przemieszczania również istotnych komponentów oraz amunicji (art. 69-82).

Zgody przewozowe i uprzednie zgody przewozowe, odpowiednio poświadczane, to dokumenty, które muszą towarzyszyć każdemu przemieszczeniu broni i amunicji w UE. W Polsce dokumenty te są poświadczane przez właściwych miejscowo dla siedziby przedsiębiorcy komendantów wojewódzkich Policji i są stosowane od 2004 r. Obowiązek stosowania zgód wynika wprost z przepisów dyrektywy 91/477/EWG. Przepisy ustawy o wykonywaniu (...) nie zmieniają stanu prawnego określonego w aktualnie obowiązujących przepisach ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r.

Utrzymana została zasada pochodząca wprost z przepisów dyrektywy 91/477/EWG, zgodnie, z którą organ koncesyjny może, w drodze decyzji administracyjnej, zwolnić przedsiębiorcę dokonującego przemieszczenia strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa początkowego transakcji z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych przez komendanta wojewódzkiego Policji, jeżeli udokumentuje on stosowanie przez co najmniej 3 lata wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050). Jak pokazuje doświadczenie organu koncesyjnego przedsiębiorcy bardzo rzadko korzystają z tej możliwości; od 2004 r. wydano tylko 3 takie decyzje, co dowodzi, że mechanizm poświadczania zgód przewozowych przez organy Policji nie jest obciążeniem dla przedsiębiorców.

Oddział 3 (art. 83-93) zawiera przepisy regulujące wywóz i tranzyt strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów oraz amunicji do strzeleckiej broni palnej, wdrażające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r., którego celem jest ustanowienie systemu zezwoleń na wywóz do krajów trzecich (poza obszar UE) i środków dotyczących przywozu i tranzytu dla strzeleckiej broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji. W tytule oddziału zastosowano nomenklaturę przyjętą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiającego zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012), które jest implementowane do ustawy w przepisach Oddziału 3. W istocie w przepisach oddziału jest mowa o broni, która w ustawie jest określona jako strzelecka broń palna, jednakże z uwagi na to, iż rozporządzenie 258/2012 posługuje się nomenklaturą sprzed zmiany dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.09.1991) - dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 z dnia 17 maja 2017 (Dz. Urz. L 137 z 24.05.2017) i nie zostało do chwili obecnej zmienione w celu dostosowania do tej dyrektywy, a w szczególności nadal posługuje się kategorią istotnych części broni palnej, które nie funkcjonują już na gruncie dyrektywy z dnia 17 maja 2017 r. Nomenklatura użyta w tytule Oddziału powinna być zbieżna z nomenklaturą obowiązującego rozporządzenia 258/2012.

Przepisy tego rozporządzenia należy stosować wprost, bez konieczności implementacji, jednak z uwagi na ułatwienie, jakim będzie zebranie w jednym akcie prawnym wszystkich przepisów określających obowiązki przedsiębiorcy koncesjonowanego, niektóre z nich włączono do ustawy o wykonywaniu (...). Rozporządzenie 258/2012 nakazuje, aby Państwa Członkowskie umożliwiły realizację jego przepisów przez wskazanie w ustawodawstwie krajowym kompetencji dla organów wykonujących jego przepisy oraz określenie sankcji prawnych za niestosowanie się do rygorów określonych w rozporządzeniu. Wzór zezwolenia określa załącznik do rozporządzenia 258/2012.

Krajowymi organami właściwymi do wykonania przepisów rozporządzenia UE nr 258/2012 dla przedsiębiorców wykonujących koncesjonowaną działalność gospodarczą będą minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw finansów publicznych w zakresie wpisanym w ustawie. W rozdziale tym wprowadzono konieczne z punktu widzenia ustawodawcy przepisy umożliwiające wykonywanie przepisów rozporządzenia UE nr 258/2012 przez ministra właściwego do spraw gospodarki i przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na warunkach określonych w zmienianej ustawie, tj.: przywołano definicje z rozporządzenia UE nr 258/2012, mające zastosowanie wyłącznie w przepisach tego rozdziału oraz wymienione zostały informacje, które powinien przedsiębiorca – eksporter zamieścić we wniosku o wydanie zezwolenia na wywóz oraz dokumenty, które przedsiębiorca jest obowiązany załączyć do tego wniosku. Przepisy tego oddziału określają maksymalny czas rozpatrywania wniosku, zgodny z terminami wskazanymi w rozporządzeniu 258/2012. Minister właściwy do spraw gospodarki, przed wydaniem zezwolenia na wywóz, może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu o wyrażenie opinii odnośnie występowania okoliczności uzasadniających odmowę wydania zezwolenia na wywóz. Do projektu ustawy wprowadzono dodatkowo przepisy określające środki dot. przywozu broni palnej części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej spoza obszaru celnego Unii Europejskiej (art. 94). Zrezygnowano z obligatoryjnej kontroli przywozu, jednakże na mocy wprowadzonej regulacji minister właściwy do spraw gospodarki będzie zatwierdzał poświadczenie odbiorcy broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej na wniosek przedsiębiorcy, od którego taki dokument jest wymagany w państwie trzecim zbywcy. W toku stosowania rozporządzenia 258/2012 przez organ koncesyjny, pojawiły się doniesienia ze strony przedsiębiorców o braku regulacji, która pozwalałaby im uzyskać dokument potwierdzający ich wiarygodność jako nabywcy broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej, wymagany przez państwo trzecie zbywcy tych towarów. Przedsiębiorcy wyrażali oczekiwanie, iż kwestia powyższa zostanie uregulowana, gdyż brak tej regulacji i niemożliwość pozyskania stosownego dokumentu niejednokrotnie blokuje im możliwość nabycia towarów w państwie spoza obszaru celnego UE. Wprowadzono zatem regulację o charakterze

fakultatywnym, z której przedsiębiorca może, ale nie musi skorzystać (dokument nie jest wymagany we wszystkich państwach trzecich), regulację uproszczoną – bez postępowania opiniodawczego, na kanwie której to przedsiębiorca przedstawi gotowe, wypełnione „poświadczenie odbiorcy” wraz projektu z wymaganymi dokumentami, m. in. kopią umowy dotyczącej przywozu towarów, zawartą ze zbywcą, złoży oświadczenia o niekaralności i posiadaniu ważnej i aktualnej koncesji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, udzielonej w zakresie obrotu towarami objętymi wnioskiem o zatwierdzenie poświadczenia odbiorcy, a minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdzi poświadczenie, w określonym terminie lub wyda decyzję odmowną jeśli wystąpi przesłanka do odmowy, analogiczna jak w przypadku procedury wywozu.

6. Dział IV - zasady ewidencjonowania strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów strzeleckiej broni palnej w Systemie Rejestracji Broni (SRB) – art. 95 -114.

Przepisy tego Działu wynikają wprost z przepisów prawa europejskiego – dyrektywy 91/477/EWG (ze zmianami). Na potrzeby uzasadnienia projektu ustawy o wykonywaniu (...) przygotowano przedstawiony poniżej wyciąg z ujednoliconych przepisów dyrektywy, obejmujący również tekst nowej dyrektywy 2017/853, odnoszących się bezpośrednio do systemu rejestracji broni:

Ujednolicone motywy - *Dyrektywa Rady 91/477/EWG wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadziła ona równowagę między, z jednej strony, zobowiązaniem do zagwarantowania pewnej swobody obrotu w odniesieniu do określonej broni palnej i jej istotnych komponentów na terytorium Unii, a z drugiej strony – koniecznością kontroli tej swobody przez niektóre zabezpieczenia o charakterze ochronnym, przewidziane dla tego typu produktów.*

Aby zwiększyć możliwość śledzenia wszelkiej broni palnej oraz istotnych komponentów, a także ułatwić ich swobodny przepływ, wszystkie istotne komponenty broni palnej powinny być oznaczone czytelnym, stałym i niepowtarzalnym oznakowaniem i zarejestrowane w systemach rejestracji danych w państwach członkowskich. Dokumentacja przechowywana w systemach rejestrowania danych powinna zawierać wszystkie informacje umożliwiające powiązanie broni palnej z jej właścicielem i powinna obejmować nazwę producenta lub markę, kraj lub miejsce wytworzenia, typ, markę, model, numer seryjny broni palnej lub wszelkie niepowtarzalne oznakowanie umieszczone na szkieletie lub komorze zamkowej broni palnej. Istotne elementy inne niż szkielet lub komora zamkowa należy rejestrować w systemach rejestracji danych w zapisach odnoszących się do broni palnej, na której mają być one zamontowane.

Aby zapobiec łatwemu usuwaniu oznaczeń broni palnej oraz sprecyzować, na których elementach takie oznaczenia powinny być umieszczane, należy przyjąć wspólne przepisy UE dotyczące oznakowania. Ze względu na niebezpieczny charakter i trwałość broni palnej i jej istotnych komponentów, w celu zapewnienia, aby właściwe organy miały możliwość śledzenia broni palnej do celów postępowań administracyjnych i karnych oraz w świetle krajowego prawa procesowego, niezbędne jest, by dokumentacja w systemie rejestracji danych była przechowywana przez okres 30 lat po zniszczeniu broni palnej i jej istotnych komponentów. Dostęp do tej dokumentacji i wszystkich powiązanych danych osobowych powinien być ograniczony do właściwych organów i dozwolony do celów wydawania lub cofania pozwoleń, w tym ewentualnego nakładania kar administracyjnych, tylko w ciągu maksymalnie 10 lat po zniszczeniu danej broni palnej i nie dłużej niż 30 lat po zniszczeniu, w przypadku, gdy dostęp taki jest konieczny w celu egzekwowania prawa karnego. Dla skutecznego funkcjonowania systemu rejestracji danych ważna jest skuteczna wymiana informacji pomiędzy sprzedawcami i pośrednikami a właściwymi organami. Sprzedawcy i pośrednicy powinni, zatem przedstawiać informacje właściwym organom bez zbędnej zwłoki. Aby to ułatwić, właściwe organy krajowe powinny ustanowić połączenia elektroniczne dla sprzedawców i pośredników, co może obejmować przedłożenie pocztą elektroniczną lub bezpośrednio za pośrednictwem bazy danych lub innego rejestru.

Ujednolicone przepisy - art. 4. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego lub zdecentralizowanego systemu rejestracji danych, gwarantującego upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych obejmujących każdą sztukę broni palnej objętej niniejszą dyrektywą.

W takim systemie rejestracji danych zapisuje się wszystkie informacje dotyczące broni palnej konieczne w celu śledzenia i identyfikacji tej broni palnej, w tym:

- a) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny każdej sztuki broni palnej oraz oznakowanie umieszczone na szkielecie lub komorze zamkowej, jako niepowtarzalne oznakowanie (...), które służy, jako niepowtarzalny identyfikator każdej sztuki broni palnej,
- b) numer seryjny lub niepowtarzalne oznakowanie umieszczone na istotnych komponentach, jeżeli różni się od oznakowania na szkielecie lub komorze zamkowej każdej sztuki broni palnej,
- c) nazwy (nazwiska) i adresy dostawców oraz osób nabywających lub posiadających broń palną oraz odpowiednie daty,
- d) wszelkie przeróbki lub modyfikacje broni palnej powodujące zmianę jej kategorii lub podkategorii, w tym autoryzowane pozbawienie cech użytkowych lub zniszczenie broni palnej oraz ich daty.

Państwa członkowskie zapewniają, że dane dotyczące broni palnej i istotnych komponentów, w tym związanych z nim danych osobowych, będą przechowywane w systemach zbiorów danych przez organy właściwe, przez okres 30 lat po zniszczeniu broni palnej lub zasadniczych elementów, o których mowa. Dostęp do tej dokumentacji i powiązanych danych osobowych mają:

- (a) organy właściwe do celów udzielenia lub cofnięcia pozwoleń, (...) lub organy właściwe do prowadzenia postępowania celnego do 10 lat po zniszczeniu broni palnej lub istotnych komponentów, oraz*
- (b) organy właściwe do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar do 30 lat po zniszczeniu broni palnej lub istotnych komponentów.*

Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe są usuwane z systemu rejestracji danych po upływie okresów określonych w powyższym ustępie. Powyższe pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, gdy konkretne dane osobowe zostały przekazane organowi właściwemu do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar i są wykorzystywane w związku z tymi czynnościami, lub innym organom w podobnym celu przewidzianym w prawie krajowym. W takich przypadkach przetwarzanie tych danych przez właściwe organy reguluje prawo krajowe państw członkowskich, z zachowaniem pełnej zgodności z prawem Unii, w szczególności przepisów dotyczących ochrony danych.”;

W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy i pośrednicy mają obowiązek prowadzenia ewidencji, w której zapisuje się każdą sztukę broni palnej i każdy istotny komponent broni palnej objęte niniejszą dyrektywą, które otrzymali lub zbyli, zawierającej szczegółowe dane umożliwiające identyfikację i śledzenie tej broni palnej lub tych istotnych komponentów, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy (nazwiska) i adresy dostawców i osób nabywających broń. Po zakończeniu prowadzenia działalności sprzedawcy i pośrednicy przekazują tę ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za system rejestracji (...).

Sprzedawcy i pośrednicy mający siedzibę na jego terytorium bez zbędnej zwłoki zgłaszają właściwym organom krajowym transakcje dotyczące broni palnej lub istotnych komponentów. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawcy i pośrednicy posiadali połączenie elektroniczne z odpowiednimi organami krajowymi do celów takiego zgłaszania oraz aktualizowania systemu rejestracji danych natychmiast po otrzymaniu informacji dotyczących takich transakcji.

5. Państwa członkowskie zapewniają, że każda broń palna może być powiązana z ich właścicielem w każdej chwili.”.

Obecnie w Polsce funkcjonują dwa systemy informatyczne, w których rejestrowane są dane związane z bronią palną przeznaczoną do użytku cywilnego: Krajowy System Informacyjny Policji obejmujący rejestr „BRONŃ” – administrowany przez Komendanta Głównego Policji oraz System Ewidencji Broni Prywatnej Kadry „Hefajstos II” – administrowany przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, objęty klauzulą niejawności „zastrzeżone”. Broń w tych systemach pojawia się w momencie jej rejestracji dla indywidualnego posiadacza, nie uwzględniają one historii broni od jej wytworzenia.

Systemy te są ukierunkowane na identyfikację osób posiadających broń, natomiast obowiązek wynikający z przepisu Dyrektywy 91/477/EWG dotyczy utworzenia systemu informatycznego przeznaczonego do gromadzenia i przechowywania danych o każdej jednostce broni palnej, umożliwiające śledzenie historii konkretnej jednostki broni palnej w powiązaniu z jej właścicielem, tj.: od momentu jej wytworzenia lub wprowadzenia do obrotu na terenie RP przez kolejne transakcje związane z przeniesieniem jej własności.

Aktualnie, upoważnione organy mogą uzyskać informacje dotyczące danych określonego egzemplarza broni palnej oraz osoby uprawnionej do jego posiadania, po zwróceniu się do Policji albo Żandarmerii Wojskowej o udzielenie informacji.

Ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. nakłada na przedsiębiorców obowiązek prowadzenia ewidencji broni palnej, jej istotnych części, przez cały okres prowadzenia działalności gospodarczej. Przedsiębiorca zobowiązany jest, więc do prowadzenia ksiąg ewidencyjnych zawierających ponumerowane karty, przesnurowane i opieczętowane przez przedsiębiorcę, oddzielnie dla każdego rodzaju broni oraz istotnych części broni, zgodnie z przepisami:

- rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 sierpnia 2012 r. w sprawie sposobu ewidencjonowania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1027);
- rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 sierpnia 2012 r. w sprawie sposobu ewidencjonowania wprowadzonych do obrotu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1008);
- rozporządzenia Ministra Gospodarki i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli przestrzegania warunków sprzedaży (Dz. U. z 2013 r. poz. 343).

Dokumentację związaną z ewidencją przeznaczoną do obrotu broni palnej i jej istotnych części oraz ewidencją zawartych transakcji przechowuje się w siedzibie przedsiębiorcy przez okres, co najmniej 20 lat od ostatniego zapisu.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ww. ustawy, po zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, przedsiębiorca ma obowiązek przekazać ewidencję ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. Tryb i warunki przekazywania ewidencji określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie trybu i szczegółowych warunków przekazywania ewidencji związanej z wykonywaniem działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 348).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ww. ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki jest obowiązany do przechowywania ewidencji przez okres nie krótszy niż 20 lat.

Część przedsiębiorców prowadzi ewidencje w formie elektronicznej, jednak z uwagi na fakt, że ewidencje te zostały wytworzone przez przedsiębiorców lub na ich indywidualne zamówienie, nie ma możliwości przeniesienia zapisanych w nich danych do systemów centralnych.

Zgodnie z art. 30 ust. 3 ww. ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. na przedsiębiorcy spoczywa także obowiązek informowania o sprzedaży broni palnej organu, który wydał dokument uprawniający do jej zakupu. Tryb, formę i zakres przekazywania przez przedsiębiorców informacji o dokonanej transakcji reguluje ww. rozporządzenie Ministra Gospodarki i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli przestrzegania warunków sprzedaży. Obowiązek ten jest realizowany głównie drogą pocztową, pomimo że ww. rozporządzenie przewiduje możliwość przesyłania tych informacji drogą elektroniczną (opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP).

Organ koncesyjny posiada system „E- Koncesje” – bazę danych o przedsiębiorcach posiadających koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej obejmującej swoim zakresem również wytwarzanie i / lub obrót bronią i amunicją, który powinien zostać włączony do systemu rejestracji broni, jako podstawowe narzędzie kontrolne do nadawania przedsiębiorcom uprawnień i umożliwienia autoryzowanego dostępu do tego systemu, w celu wprowadzania danych o broni, zgodnie z zakresem udzielonej koncesji.

Aktualnie, system rejestracji broni palnej i jej istotnych części składa się z rozproszonych baz danych, które podlegają kontroli przez ustawowo uprawnione organy.

Po sprzedaniu broni palnej oraz istotnych jej części, traktowanych na podstawie przepisów na równi z bronią palną, do której zostały przeznaczone, przedsiębiorca ma obowiązek poinformowania o

przeprowadzonej transakcji łącznie z danymi określającymi sprzedaną broń palną, właściwego komendanta wojewódzkiego Policji albo właściwy oddział Żandarmerii Wojskowej odpowiednio ze względu na miejsce stałego pobytu osoby albo podmiotu albo na miejsce stałego pobytu żołnierza zawodowego.

Nabywca broni ma obowiązek stawić się w ciągu 5 dni od jej nabycia we właściwym organie Policji albo Żandarmerii Wojskowej w celu jej rejestracji. Organ właściwy rejestruje dane jej nabywcy oraz kolejnych jej nabywców odpowiednio w skomputeryzowanym rejestrze „BRONŃ” albo w skomputeryzowanym rejestrze systemu „HEFAJSTOS II”. Oba te osobne rejestry umożliwiają odszukanie danej jednostki broni palnej w związku z jej nabyciem i posiadaniem.

Ponieważ systemy, o których mowa powyżej, nie są i nie mogą być ze sobą skomunikowane (są administrowane przez odrębne organy, jeden z nich jest zbiorem informacji niejawnych) powstała potrzeba stworzenia systemu, który będzie rejestrował legalnie posiadaną broń z możliwością jej przyporządkowania do aktualnego posiadacza i zapewni śledzenie jej historii od momentu wytworzenia lub wprowadzenia na terytorium RP.

System Rejestracji Broni (SRB) będzie rejestrował broń znajdującą się w posiadaniu przedsiębiorców, jak i osób posiadających ją na podstawie pozwoleń na broń. Wszyscy przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną zostaną zobowiązani do prowadzenia swoich ewidencji w SRB. System zakłada powiązanie z rejestrem wydanych zaświadczeń uprawniających do nabycia broni, co umożliwi przedsiębiorcom weryfikację legalności przedstawianego zaświadczenia oraz z rejestrem koncesji, który wskaże przedsiębiorców uprawnionych do działań w systemie. System będzie administrowany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i będzie włączony do Systemu Rejestrów Państwowych.

Ustawa o wykonywaniu (...) określa sposób uzyskania przez przedsiębiorcę dostępu do SRB oraz szczegółowy zakres danych, jakie jest zobowiązany wprowadzać do systemu. W celu ułatwienia prawidłowej identyfikacji kategorii i typu strzeleckiej broni palnej, ustawa niniejsza będzie zawierać załącznik z wykazem, który obejmie rodzaje broni sklasyfikowane w dyrektywie 91/477/EWG, wraz ze słownikiem broni.

Dodać należy, że w trakcie prac związanych z tworzeniem nowej dyrektywy skutecznie podjęto działania, których efektem jest dostosowanie siatki pojęciowej załącznika do polskiego słownictwa bronioznawczego.

SRB wyeliminuje konieczność sporządzania przez przedsiębiorców odrębnych zawiadomień o dokonanej sprzedaży, jak również konieczność przesyłania właściwemu organowi całości ewidencji po zakończeniu działalności gospodarczej.

Aby zapewnić rzetelność i aktualność wprowadzanych danych przepisy ustawy stanowią, że dane do SRB należy wprowadzać niezwłocznie, nie później niż w kolejnym dniu roboczym następującym po dniu, w którym dokonano czynności wymienionych w przepisach.

Ustawa o wykonywaniu (...) szczegółowo określa obowiązki i uprawnienia organów właściwych do umieszczania danych w SRB, a w szczególności ich zakres i rodzaj.

Przedsiębiorca będący osobą fizyczną i osoby uprawnione do kierowania działalnością określoną w koncesji wprowadzają dane do SRB samodzielnie, lub przez upoważnionych pisemnie pracowników, spełniających warunki określone w ustawie oraz prowadzi określony ustawą rejestr pracowników upoważnionych. W przypadku zmiany danych zawartych w rejestrze upoważnionych pracowników wymagane jest poinformowanie administratora systemu. Jest to jeden z elementów systemu bezpieczeństwa SRB, polegający na konieczności uzyskania uwierzytelnienia do działania w systemie. W przypadku, gdy z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy, nie może on prowadzić ewidencji w SRB, za zgodą organu koncesyjnego kontynuuje ewidencjonowanie i zawiadamia o sprzedaży w określonej w ustawie formie pisemnej, a niezwłocznie po ustaniu przeszkód wprowadza te dane do SRB.

System Rejestracji Broni (strzeleckiej broni palnej) będzie zawierał dane o broni legalnie posiadanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W SRB przetwarzane będą dane o każdej jednostce strzeleckiej broni palnej oraz o każdym istotnym komponencie, które znajdują się w posiadaniu przedsiębiorców w związku z ich wytworzeniem albo nabyciem, przyjęciem do naprawy, remontu, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis, oraz które znajdują się w posiadaniu osób lub podmiotów uprawnionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Przetwarzanie danych w SRB odbywać się będzie w formie:

- 1) ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów;
- 2) wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej;
- 3) rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych;
- 4) rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną.

System SRB umożliwi wygenerowanie ewidencji przedsiębiorcy, który wykonuje działalność w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami. Ponieważ ewidencje te będą częścią SRB, nie będzie miał zastosowania obowiązek przekazywania ich ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych po zakończeniu działalności gospodarczej.

Przepisy tego rozdziału określają sposób uzyskania przez przedsiębiorcę dostępu do SRB oraz sposób przetwarzania i rodzaj przetwarzanych danych. Przetwarzanie danych w ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów odbywa się w formie zbioru danych identyfikujących jednostkę strzeleckiej broni palnej lub istotny komponent (profil broni) oraz przypisanego do niego uporządkowanego chronologicznie zbioru danych, dotyczących czynności dokonywanych z daną

jednostką strzeleckiej broni palnej lub istotnym komponentem (historia broni). Określone zostały podmioty uprawnione do zakładania profilu broni oraz dane określające broń. Taki profil broni jest punktem początkowym systemu i powstaje w momencie wprowadzania po raz pierwszy danych o konkretnej jednostce broni lub istotnym komponencie. W zależności od rodzaju dokonywanych czynności zobowiązane do tego podmioty wprowadzają do SRB przy profilu broni - określone w niniejszej ustawie szczegółowe dane dotyczące np. wytworzenia strzeleckiej broni palnej, w tym naprawy, remontu, przeróbki, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia posiadanej broni lub istotnego komponentu, nabycia strzeleckiej broni palnej i kraju nabycia, dane zbywcy i datę nabycia, dane identyfikujące dokument uprawniający do nabycia.

SRB zasilany będzie również w szczegółowo określone ustawą dane wprowadzane przez organy uprawnione do wydawania pozwoleń na broń, uzupełniające profil broni o jej historię: kolejnych właścicieli, utracie, pozbawieniu broni cech użytkowych, użyczeniu, miejscu przechowywania broni.

Profil broni zawierać będzie również informacje o naprawach, remontach i przeróbkach strzeleckiej broni palnej mających związek ze zmianą jej kategorii, podkategorii lub kalibru oraz o zmianie (uzupełnieniu) jej oznakowania. Historia broni związana nierozłącznie z jej profilem obejmuje również przechowanie lub komis.

Przepisy ustawy określają zakres danych, jakie będą wprowadzać do SRB organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni. Przepisy ustawy o wykonywaniu (...) określają również dane, identyfikujące przedsiębiorców uprawnionych do wykonywania działalności w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną, które będzie wprowadzał organ koncesyjny. Kolejna grupa przepisów określa obowiązki przedsiębiorców, co do osób uprawnionych do wprowadzania danych do SRB, które spełniać mają warunki określone w ustawie oraz obowiązek prowadzenia rejestru tych osób. Ustawa o wykonywaniu (...) zawiera ponadto enumeratywny wykaz podmiotów uprawnionych do dostępu do SRB oraz zakres ich działań w systemie, z uwzględnieniem tworzącej się Państwowej Służby Ochrony, która ma zastąpić Biuro Ochrony Rządu.

SRB będzie systemem teleinformatycznym powiązany bezpośrednio z Systemem Rejestrów Państwowych, administrowany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Takie usytuowanie SRB zapewni maksymalny poziom bezpieczeństwa systemu, analogicznie jak przy innych rejestrach, takich jak CEPIK, PESEL.

Poza SRB pozostaje działalność gospodarcza wykonywana na podstawie koncesji ministra właściwego do spraw wewnętrznych udzielonej w zakresie obrotu w formie pośrednictwa

polegającego na negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania broni i amunicji.

7. Dział V – Kontrola działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (art. 115-122)

Do kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.). Kontrolę sprawują: organ koncesyjny, minister właściwy do spraw gospodarki, komendanci wojewódzcy Policji oraz inne organy państwowe, w zakresie określonym niniejszą ustawą lub innymi przepisami odrębnymi. Tak jak dotychczas, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. do przeprowadzenia kontroli organ koncesyjny będzie mógł powołać zespół kontrolny, działający na podstawie upoważnienia. Ustawa o wykonywaniu (...) przenosi w całości przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. w tym zakresie. Uprawnienie do powołania zespołu kontrolnego zyskuje, jako nowe - minister właściwy do spraw gospodarki. Dodano nowe obowiązki nałożone na przedsiębiorcę kontrolowanego: zapewnienia osobom upoważnionym do dokonywania kontroli warunków niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności przez zapewnienie niezwłocznego przedstawiania żądanych dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach objętych kontrolą oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia oraz sporządzania kopii dokumentów, w tym wydruków z nośników informacji, a także informatycznych nośników danych, wskazanych przez osobę upoważnioną do dokonywania kontroli. Działania te przyczynią się do sprawnego przeprowadzania kontroli i zapobiegą jej przedłużaniu. Wprowadza się dodatkowe przepisy, zgodnie z którymi (art. 122 ust. 2) organ uprawniony do kontroli będzie miał prawo w przypadku powzięcia informacji o nieprawidłowościach w sposób inny, niż na skutek przeprowadzonej kontroli do wezwania przedsiębiorcy do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wyznaczając termin do ich usunięcia. Rozwiązanie to umożliwi przedsiębiorcy wdrożenie działań naprawczych, które zapobiegą podjęciu decyzji o cofnięciu koncesji. Dodatkowo organ uprawniony do kontroli w przypadku posiadania informacji o możliwych nieprawidłowościach w wykonywanej na podstawie koncesji działalności gospodarczej, może wezwać przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów celem zweryfikowania posiadanych informacji oraz ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności

gospodarczej objętej zakresem koncesji. Informacje takie mogą pochodzić z innych źródeł, niż ustalenia dokonane w trakcie kontroli. Doświadczenie zebrane w czasie obowiązywania ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. wskazuje, że niezbędne dla sprawnego przeprowadzenia kontroli i dokonania ustaleń mających moc dowodu w postępowaniu kontrolnym jest możliwość wystąpienia organu uprawnionego do kontroli do sądów, prokuratury, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz innych organów administracji publicznej o przekazanie informacji, materiałów i danych będących w ich posiadaniu, istotnych dla prowadzonego postępowania administracyjnego lub postępowania wyjaśniającego, zmierzającego do ustalenia, czy działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wykonywana przez przedsiębiorcę, w sprawie, którego prowadzone jest postępowanie, rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa albo czy działalność tego przedsiębiorcy nie stanowi zagrożenia obronności i bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego.

8. Dział VI - Przepisy o karach administracyjnych i przepisy karne (art. 123 – 132)

Na kształt przepisów karnych w nowej postaci, zawartych w projekcie ustawy o wykonywaniu (...) miała wpływ analiza znowelizowanych przepisów w tym samym zakresie, wpisanych do ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 554). Ponieważ obie ustawy oraz ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050) tworzą otoczenie prawne dla każdego aspektu działalności gospodarczej związanej z materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym należało przyjąć, że wymiar kary i jej rodzaj, określone w tych trzech aktach prawnych powinny być wzajemnie spójne. Ma to skutek w postaci np. obniżenia wymiaru kary za wykonywanie działalności bez koncesji, bądź wbrew określonym w niej warunkom z lat 10 do 8 – jak w odpowiednich przepisach ustawy o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego. W części przepisów pojawił się zapis zgodnie, z którym odpowiedzialności podlega także osoba, która dopuszcza się czynu, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Poza wykonywaniem działalności bez koncesji, bądź wbrew określonym w niej warunkom karze podlegać będą inne czyny, takie jak: przemieszczanie strzeleckiej broni palnej lub amunicji bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej (art. 124) albo poświadczanie

zgody przewozowej bez uprawnień, wytwarzanie lub obrót bronią lub amunicją bez oznakowania (art. 125), sprzedaż strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych bez przekazania stosownego świadectwa (art. 126), wykonywanie działalności w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną bez ewidencjonowania (art. 127), wywóz strzeleckiej broni palnej i amunicji bez zezwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 128), sprzedaż towarów wyłączonych spod koncesjonowania osobom niepełnoletnim (art. 129), utrudnianie przeprowadzenia kontroli działalności w zakresie wytwarzania lub obrotu, podawanie nieprawdziwych informacji mających znaczenie dla procedury przywozu (art. 130 i 131).

W projekcie ustawy przewidziano cztery rodzaje sankcji: karę pozbawienia wolności, karę grzywny, karę ograniczenia wolności oraz karę pieniężną, które mogą być wymierzone w zależności od rodzaju i ciężaru gatunkowego przestępstwa lub wykroczenia oraz stopnia umyślności w działaniu sprawcy. W przypadku niektórych przestępstw lub wykroczeń – na przykład w sytuacji sprzedaży wyrobów pirotechnicznych nieobjętych wymogiem koncesjonowania osobom niepełnoletnim – przewidziano możliwość zastosowania zróżnicowanych sankcji, poczynając od kary grzywny przez karę ograniczenia wolności do kary pozbawienia wolności włącznie. Dzięki temu zaproponowany system sankcji będzie skuteczny, proporcjonalny do popełnionego czynu zabronionego oraz odstraszący przed popełnieniem takiego czynu.

Każdy, kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym albo w zakresie obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Górna granica zagrożenia karą pozbawienia wolności odzwierciedla aktualnie obowiązującą systematykę kar pozbawienia wolności, wynikającą z nowelizacji Kodeksu Karnego przeprowadzonej w 2016 r. Z kolei dolny przedział zagrożenia karą został ustalony na poziomie umożliwiającym sądom wymierzenie – w uzasadnionych przypadkach – kary w zawieszeniu.

Ponadto celem projektu jest stworzenie możliwości wymierzenia kary członkom zarządu i innych organów spółek prawa handlowego, których działalność wypełnia znamiona przestępstwa określone w tym Dziale. Zgodnie z ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r. można wymierzyć karę jedynie osobie fizycznej, natomiast odpowiedzialności w takim przypadku unikną członkowie organów spółek prawa handlowego. W przypadku, gdy sprawca czynu, działa nieumyślnie, górny wymiar zagrożenia karą pozbawienia wolności wynosi do 3 lat, a więc został ustanowiony na poziomie odpowiednio niższym niż w przypadku działań umyślnych.

Istotne jest, iż w razie skazania za przestępstwo, szczegółowo wskazane w projekcie ustawy o wykonywaniu (...), orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów lub

technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. W projekcie ustawy przewidziano również możliwość orzeczenia kary o zróżnicowanym charakterze i wymiarze, w przypadku następujących przestępstw:

Art. ustawy	Treść przepisu	Rodzaj oraz wysokość kary
Art. 124 ust. 1	Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją albo w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek zawierających broń lub amunicję, przemieszcza, z innych państw członkowskich, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa docelowego transakcji albo z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa początkowego transakcji, albo z państwa członkowskiego początkowego transakcji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego, strzelecką broń palną, istotne komponenty lub amunicję bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej albo dokonuje poświadczenia zgody przewozowej nie posiadając do tego uprawnień,	Kara pozbawienia wolności do lat 3
ust. 3	W przypadku działania nieumyślnego	Grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku
Art. 125 ust. 1	Kto wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją nie dopełnia obowiązku oznakowania broni, istotnych komponentów oraz pojedynczego podstawowego opakowania amunicji,	Grzywna, kara ograniczenia wolności albo kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 2
Art. 126 ust. 1.	Kto sprzedaje strzelecką broń palną pozbawioną cech użytkowych nie przekazując nabywcy przypisanego do tej broni świadectwa pozbawienia broni cech użytkowych	Grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2
Art. 127 ust. 1	Kto wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną i istotnymi komponentami nie dopełnia obowiązku ewidencjonowania tej broni i istotnych komponentów, o którym mowa w art. 6e i 6f	Grzywna, Kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3
Art. 128	Kto bez zezwolenia lub wbrew warunkom określonym w zezwoleniu na wywóz dokonuje wywozu, o którym mowa w art. 8a ust. 1	Kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5
Art. 129	Kto sprzedaje wyroby pirotechniczne, wyłączone spod koncesjonowania lub broń, na posiadanie, której nie jest wymagane pozwolenie, osobom niepełnoletnim	Grzywna, kara ograniczenia wolności albo

		pozbawienia wolności do lat 2
Art. 130 ust. 1	Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym	Grzywna albo kara ograniczenia wolności
Art. 131 ust. 1	Kto wprowadza w błąd organy właściwe dla procedur związanych z wywozem strzeleckiej broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji podając nieprawdziwe lub niepełne informacje	Kara grzywny
Art. 132 ust. 1	Przedsiębiorcy, który nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 89 ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki może wymierzyć, w drodze decyzji administracyjnej	Kara pieniężna w wysokości do 50.000 zł

W przypadku stwierdzenia, iż przedsiębiorca nie wykonuje obowiązku polegającego na prowadzeniu i przechowywaniu w swojej siedzibie ewidencji danych umożliwiających identyfikację oraz identyfikowalność broni palnej, części i istotnych komponentów broni lub amunicji będącej przedmiotem wywozu, minister właściwy do spraw gospodarki może wymierzyć takiemu przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości do 50.000 zł.

Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 10 lat od dnia niewykonywania obowiązku, uzasadniającego jej wymierzenie, oraz 5 lat od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna. Termin płatności kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna. W przypadku, gdy kara pieniężna została nieuiszczona w terminie podlega, wraz z odsetkami za zwłokę, przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Z punktu widzenia ukaranego przedsiębiorcy istotne jest, że w przypadku, gdy zapłata wymierzonej kary pieniężnej w terminie znacznie ograniczy lub uniemożliwi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej, odroczyć termin płatności lub rozłożyć karę pieniężną na raty, na okres nie dłuższy niż rok. Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

9. Dział VII - Przepisy zmieniające, epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe (art. 133-158)

Rozdział 1 Zmiany w przepisach

W rozdziale tym wskazane zostały inne ustawy, które ulegają zmianie w związku z wprowadzeniem nowej ustawy o wykonywaniu (...).

W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji uchyla się art. 6a, ponieważ przepisy w nim zawarte, odnoszące się w całości do pozbawiania broni palnej cech użytkowych zostały znowelizowane i w całości przeniesione do ustawy o wykonywaniu (...). Pozbawianie broni palnej cech użytkowych to działalność, która może być wykonywana wyłącznie przez przedsiębiorców posiadających koncesję na wytwarzanie tej broni. Jest więc zasadne przeniesienie przepisów określających ten rodzaj czynności do ustawy określającej prawa i obowiązki przedsiębiorców koncesjonowanych. Nowelizacja spowodowana została wejściem w życie z dniem 8 kwietnia 2016 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015).

Zmianie ulega ponadto art. 43a ust. 3 ustawy o broni i amunicji w związku z koniecznością ujednoczenia procedur dotyczących przemieszczania broni między obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej z przepisami określonymi w ustawie o wykonywaniu (...), w celu objęcia transferów broni na obszarze UE kontrolą państwa na tym samym poziomie.

Kolejna grupa przepisów dotyczy wyłączenia z ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283) regulacji dotyczących amunicji.

Celem tej zmiany jest uporządkowanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu amunicją, która w obecnym stanie prawnym jest regulowana przez dwa akty prawne, a mianowicie: dotychczasową ustawę z dnia 22 czerwca 2001r., zawierającą przepisy dotyczące obrotu amunicją zarówno na potrzeby wojskowe, jak i cywilne, obejmującego również przemieszczanie amunicji, a także przez ustawę o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, która z kolei zawiera przepisy dotyczące przemieszczania amunicji przeznaczonej do użytku cywilnego. Konsekwencją tego stanu rzeczy była konieczność uzyskiwania przez przedsiębiorcę zgody przewozowej przy każdym przemieszczaniu amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poświadczanej przez właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji, a także zgody na przemieszczanie amunicji z terytorium RP, wydawanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Ponadto uporządkowania wymagały regulacje dotyczące jednoznacznego oznaczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz przepisy nakładające na przedsiębiorcę dokonującego obrotu takimi materiałami obowiązek prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń. W tym celu wspomniane regulacje zostały wyłączone z dotychczasowej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. i włączone do art. 62v ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. W ten sposób całokształt regulacji dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego znajdzie się w jednej ustawie (o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego) a zarazem wyeliminowane zostaną dublujące się przepisy.

Zmiany w art. 15 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego związane są z realizacją wspomnianych już wcześniej wniosków pokontrolnych NIK z 2015 r. i mają zwłaszcza na celu ułatwienie organom kontrolującym przedsiębiorców nabywających, przechowujących lub używających materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego na podstawie pozwolenia wydawanego przez wojewodę/dyrektora okręgowego urzędu górniczego, stwierdzenie, iż przedsiębiorca nabył, przechowuje lub używa dokładnie taki rodzaj materiałów wybuchowych, o jakim jest mowa w pozwoleniu. Dotychczas przedsiębiorca przedstawiał kontrolerom wykaz nabytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego według ich nazw handlowych (bo takie nazwy są stosowane w obrocie), natomiast w pozwoleniu uprawniającym do nabycia tych materiałów znajdowały się ich nazwy przewozowe. Porównywanie nazw handlowych i przewozowych materiałów wybuchowych w celu stwierdzenia czy przedsiębiorca miał prawo nabyć materiały, które faktycznie nabył niekiedy narażało na duże problemy. W celu ich usunięcia przyjęto zasadę stosowania w każdym przypadku nazw handlowych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Zmiany w art. 24-25 i 28-29 dotychczasowej ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego mają na celu zapewnienie pełnej zgodności przepisów tej ustawy oraz ustawy o wykonywaniu (...), mówiących o tym, iż nabywanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego jest dozwolone wyłącznie od przedsiębiorcy posiadającego koncesję na obrót tymi materiałami.

Pozostałe zmiany w ustawie o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego służą udoskonaleniu przepisów pod względem formalnoprawnym oraz redakcyjnym.

Projekt ustawy o wykonywaniu (...) nie przenosi dotychczasowego art. 25c ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r., który jest delegacją ustawową do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie oczyszczania terenów z materiałów niebezpiecznych. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. reglamentacją koncesyjną objęto wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. W art. 3 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy zdefiniowano pojęcie oczyszczania, przez które należy rozumieć: zabezpieczenie, unieszkodliwienie lub zniszczenie znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych na lądzie, wodach śródlądowych i obszarach morskich, jednakże pojęcie to nie wchodzi w zakres pojęcia wytwarzania i pojęcia obrotu w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy. Działalność w zakresie oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych i innych zanieczyszczeń militarnych jest prowadzona w oparciu o przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.U. z 2017 poz. 283). Wykonywanie tej działalności wiąże się z wymogiem uzyskania przez przedsiębiorcę pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych

do użytku cywilnego, wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy. Na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie o materiałach wybuchowych (...) zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie sposobu prowadzenia prac z użyciem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz podczas oczyszczania terenów (Dz.U. Nr 42, poz. 216), które określa zasady obowiązujące przy prowadzeniu prac związanych z niszczeniem lub unieszkodliwianiem materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów. Tak, więc rezygnacja z art. 25c jest uzasadniona, ponieważ materia ta została już uregulowana.

Zmiany w innych ustawach, w których ma miejsce odwołanie do przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r., wynikają wyłącznie z konieczności wprowadzenia daty wydania i publikacji ustawy o wykonywaniu (...).

Rozdział 2 Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Ten rozdział ustawy o wykonywaniu (...) zawiera przepisy odnoszące się do okresu przejściowego, na styku obu ustaw.

Zachowują ważność wszystkie koncesje wydane na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. i nie przewiduje się wymiany dotychczas udzielonych koncesji. Wejście w życie ustawy o wykonywaniu (...) nie spowoduje konieczności uzyskania nowych zaświadczeń o odbyciu szkolenia, opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych oraz orzeczeń lekarskich i psychologicznych, które zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

Przepisy tego rozdziału określają terminy, upływ których wiąże się z koniecznością oznakowania wytworzonych po tej dacie i wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu materiałów wybuchowych, broni i amunicji zgodnie z zasadami określonymi w ustawie nowej, zmianą sposobu ewidencjonowania i wymogów ewidencji wytwarzania i obrotu towarami koncesjonowanymi oraz aktualizacją systemu oceny jakości produkcji. Zachowują ważność specyfikacje techniczne wydane w celu pozbawienia cech użytkowych towarów określonych w art. 19 a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. oraz zgody przewozowe i uprzednie zgody przewozowe – na okres, na jaki zostały wydane.

W terminie 15 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej przedsiębiorcy, którzy wykonywali dotychczas działalność rusznikarską bez koncesji są obowiązani do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na zasadach określonych w tej ustawie.

Przepisy ustawy o wykonywaniu (...) nakładają na przedsiębiorców wykonujących już działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami na podstawie koncesji ministra właściwego do spraw wewnętrznych nowe obowiązki związane z utworzeniem Systemu Rejestracji Broni (SRB), które umożliwią dostęp do systemu.

W niniejszym rozdziale określa się również termin, do którego zachowują moc wskazane przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. - nie dłużej niż przez 12 miesięcy do dnia wejścia w życie ustawy nowej.

Projekt ustawy o wykonywaniu zawiera ponadto przepis (art. 142) zgodnie z którym przedsiębiorcy prowadzą ewidencje strzeleckiej broni palnej i przepis art. 143, zgodnie, z którym przesyłają zawiadomienia o sprzedaży w formie papierowej, określonych we wskazanych przepisach – do czasu wejścia w życie przepisów dotyczących systemu rejestracji broni (SRB).

Ustawa określa maksymalny limit wydatków z budżetu państwa w latach 2018 – 2027, który zapewni zaprojektowanie, wdrożenie i utrzymanie SRB oraz mechanizm korygujący, który będzie wdrażany wspólnie z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

Ustawa zawiera ponadto Załącznik, w którym wskazane zostały, przeniesione wprost z dyrektywy 91/477/EWG (ze zm.) kategorie strzeleckiej broni palnej i amunicji do tej broni.

10. Przewidywany wpływ projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Przepisy ustawy o wykonywaniu (...) wdrażają prawo Unii Europejskiej w odniesieniu do kontroli nabywania i posiadania broni, które w swej treści nakładają jednolite obowiązki bez wyłączeń wynikających z rozmiaru prowadzonej działalności. Należy również mieć na uwadze, że rodzaj wytwarzanych i przeznaczonych do obrotu towarów koncesjonowanych w wielu przypadkach nie zależy od wielkości przedsiębiorstwa. Przedsiębiorca z sektora MŚP może wytwarzać komponenty broni lub elementy wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, które mają istotne znaczenie dla poziomu bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego. System rejestracji broni palnej (SRB) obejmie wszystkich przedsiębiorców wytwarzających i dokonujących obrotu określoną w ustawie strzelecką bronią palną. SRB wprowadza nowy sposób prowadzenia ewidencji towarów wytworzonych i przeznaczonych do obrotu, nie wprowadza zaś samego obowiązku prowadzenia ewidencji, który obowiązuje w przepisach ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. i dotyczy wszystkich przedsiębiorców wykonujących działalność w tym zakresie. Projekt ustawy o wykonywaniu (...) przewiduje redukcję pewnych wymogów w odniesieniu do działalności wykonywanej przez rusznikarzy oraz przedsiębiorców wytwarzających określone w ustawie reprodukcje broni czarnoprochowej. Mając na uwadze, że działalność rusznikarska wyłącznie w tym zakresie wykonywana jest przez znikomą liczbą przedsiębiorców – (ok. 100 zgodnie z danymi organu koncesyjnego) ograniczenie wymogów nie będzie miało znaczenia dla ich konkurencyjności i dochodów.

11. Pozostałe kwestie

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) z chwilą skierowania do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania, projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 477/91 Państwa Członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej dyrektywą.

Nazwa projektu

Ustawa o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji - wiodące
i Ministerstwo Rozwoju - współpracujące

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Pan Tomasz Zdzikot

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Pan Krzysztof Falkowski

Dyrektor

Departamentu Zezwoleń i Koncesji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Tel. 22 601 16 02; e-mail. Krzysztof.Falkowski@mswia.gov.pl

Pani Ewa Gąsiorowska – Wiśniewska

Naczelnik

Wydziału ds. Obrotu Specjalnego

Departamentu Zezwoleń i Koncesji w Ministerstwie Spraw
Wewnętrznych i Administracji

Tel. 22 601 51 93; e-mail. Ewa.Gasiorowska-Wisniewska@mswia.gov.pl

Data sporządzenia

1 września 2017 r.

Źródło:

Prawo UE:

- 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012);
- 2) dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.9.1991) zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.7.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137/22 z 24.5.2017);
- 3) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015).
- 4) częściowo dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014) – w odniesieniu do przemieszczania amunicji.

Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych RM : UC 23

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

Konieczność implementacji do krajowego prawa przepisów:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiającego zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012) w zakresie dotyczącym odpowiedzialności ministra właściwego do spraw gospodarki;
- dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.9.1991) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.7.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137/22 z 24.5.2017), w zakresie obowiązku „śledzenia historii” broni palnej oraz istotnych komponentów od producenta do ich nabywcy w celu ograniczenia „nielegalnego wytwarzania” lub „nielegalnego obrotu” nimi w zakresie dotyczącym odpowiedzialności ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

- rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015) w zakresie dotyczącym odpowiedzialności ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Ponadto celowym jest uwzględnienie zaleceń zawartych w Informacji z dnia 22 kwietnia 2015 r. o wynikach kontroli Najwyższej Izby Kontroli P/14/073 „Zapewnienie bezpieczeństwa obywateli w związku z wytwarzaniem, transportem, przechowywaniem i stosowaniem materiałów wybuchowych do użytku cywilnego” w formie wniosków *de lege ferenda*.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z koniecznością wdrożenia przepisów prawa europejskiego wstępnie przygotowana nowelizacja przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290) przekraczała objętość tej ustawy. Zasadnym jest więc przygotowanie nowej ustawy, o tym samym tytule, regulującej ten sam obszar działalności gospodarczej z uwzględnieniem zmian w innych przepisach i doświadczenia zebranego w toku obserwacji działania ustawy.

Nowa ustawa o wykonywaniu (...) zawiera przepisy zapewniające:

I. Implementację przepisów dyrektywy Rady 91/477/EWG (ze zmianami) dotyczących:

- 1) realizacji wymaganego w dyrektywie Rady 91/477/EWG obowiązku prowadzenia skomputeryzowanego systemu rejestracji danych o każdej broni palnej objętej tą dyrektywą, gwarantującego upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych, w których zapisuje się i przechowuje informacje o typie, marce, modelu, kalibrze, numerze seryjnym, nazwie i adresie dostawcy oraz osobie nabywającej lub posiadającej broń;
- 2) wprowadzenia przepisów wdrażających krajowy System Rejestracji Broni (SRB), który będzie informatycznym narzędziem wspomagającym realizację ww. celu oraz umożliwiającym przedsiębiorcom koncesjonowanym w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią palną wykonywanie ustawowych obowiązków informacyjnych oraz związanych z prowadzeniem ewidencji wytworzonej, nabytej oraz sprzedanej broni, za pośrednictwem zaprojektowanych w SRB e-usług, w tym dotyczących:
 - a) wprowadzenia danych o stanie magazynowym wytworzonej lub nabytej broni, jej istotnych komponentach do tworzonych w SRB ewidencji – prowadzenie tych ewidencji jest ustawowym obowiązkiem przedsiębiorcy, natomiast z informatyzowanie tego obowiązku umożliwi uprawnionym organom bezpośredni dostęp do danych o każdej jednostce broni palnej i śledzenia jej „historii”;
 - b) wprowadzania danych ewidencyjnych o sprzedanej broni palnej, jej istotnych komponentach, uprawnionym osobom / podmiotom do utworzonych w SRB ewidencji z informatyzuje i zastąpi obowiązek prowadzenia ksiąg ewidencyjnych dokonanych transakcji przez przedsiębiorców oraz zwolni ich z obowiązku przesyłania informacji o dokonanej sprzedaży właściwym organom Policji i Żandarmerii Wojskowej (automatyzacja procesów) oraz umożliwi uprawnionym organom bezpośredni dostęp do danych o każdej jednostce broni palnej posiadanej w związku z jej zarejestrowaniem przez kolejnych posiadaczy;
 - c) prowadzenia w SRB, bez udziału przedsiębiorcy i administracji, automatycznej, elektronicznej archiwizacji danych o broni palnej z uwzględnieniem osi czasu i kolejności zdarzeń: wytworzenie, nabycie, sprzedaż, kolejni posiadacze broni palnej, jej istotnych komponentów;
 - d) prowadzenia w SRB automatycznej, jednolitej ewidencji wytworzonej, nabytej oraz sprzedanej broni przez danego koncesjonowanego przedsiębiorcę na podstawie wprowadzonych przez niego danych do SRB;
- 3) jednolitego, ustalonego przepisami dyrektywy, oznakowania broni palnej oraz jej istotnych komponentów, uznawanego w obrocie na obszarze UE, podczas ich wytwarzania, oraz importu z krajów spoza UE;
- 4) ujednoczenia zasad ewidencjonowania wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną i istotnymi komponentami.

Niezależnie od wymogów dyrektywy SRB umożliwi stały dostęp upoważnionym organom i służbom do bazy danych SRB zawierających takie dane jak: nazwę wytwórcy, kraj lub miejsce wytworzenia, typ, markę, model, kaliber, numer seryjny, rok wytworzenia (jeśli nie został zawarty w numerze serii) nazwę i adres dostawcy oraz osób nabywających lub posiadających broń palną. Dzięki SRB krajowy organ odpowiedzialny za system rejestracji broni palnej - MSWiA, nie będzie przejmować, przechowywać i archiwizować przekazywanych przez przedsiębiorców po zakończeniu przez nich działalności gospodarczej ewidencji sprzedaży broni palnej i istotnych komponentów. Funkcjonowanie systemu doprowadzi do podwyższenia jakości działań kontrolnych - organy kontrolne mające dostęp do SRB będą mogły na bieżąco prowadzić działania kontrolne w zakresie prowadzonej działalności przez przedsiębiorców wytwarzających, nabywających oraz sprzedających broń palną. Ponadto SRB ułatwi i uprości pozyskiwanie on-line w dowolnym czasie przez organy uprawnione do dostępu do systemu zestawień ilościowych, porównawczych i statystycznych dotyczących broni palnej, jej istotnych komponentów oraz danych powiązanych (o wytwórcy broni, sprzedawcy, kompletacji broni palnej, kolejnych jej posiadaczach i miejscach przechowywania, itp.).

Ponadto implementacja dyrektywy w zakresie systemu śledzenia broni wymusiła objęcie wymogiem uzyskania koncesji wszystkich rusznikarzy, również tych niekoncesjonowanych na gruncie aktualnie obowiązującej ustawy, tj. wykonujących

naprawy broni palnej bez ingerencji w istotne części tej broni, np. montaż lunet, czyszczenie broni itp. Powyższe wynika z potrzeby zapewnienia możliwości zlokalizowania strzeleckiej broni palnej w czasie rzeczywistym, również w czasie kiedy znajduje się ona w naprawie lub remoncie. Nie bez znaczenia jest także potrzeba zapewnienia właściwego przechowywania broni i dostępu do niej wyłącznie przez osoby i podmioty uprawnione, zweryfikowane w postępowaniu o udzielenie koncesji lub postępowaniu o udzielenie pozwolenia na broń - zwłaszcza osoby niekarane, które przeszły pozytywnie badania lekarskie i psychologiczne.

Implementacja dyrektywy spowodowała również konieczność wprowadzenia nowych definicji takich jak: wytwarzanie, strzelecka broń palna, istotne komponenty, amunicja i komponenty amunicji, reprodukcja broni czarnoprochowej, replika. Poza tym w celu uporządkowania i usunięcia wątpliwości interpretacyjnych wprowadzono definicje: broni palnej, kalibru, ładunku miotającego, zniszczenia.

II. Dostosowanie obowiązujących przepisów do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 poprzez:

- 1) wprowadzenie przepisów umożliwiających bezpośrednie stosowanie przepisów tego rozporządzenia, bez uszczerbku dla krajowego ustawodawstwa, zapewniając jednolitość wykonywania przepisów rozporządzenia wobec państw członkowskich UE oraz Polski - kraju członkowskiego UE i wobec wszystkich sygnatariuszy Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami;
- 2) wskazanie ministra właściwego do spraw gospodarki jako krajowego organu właściwego do realizacji zadań określonych w art. 4 ust. 3, art. 7, art. 11 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1 i 3 oraz art. 19 rozporządzenia w odniesieniu do koncesjonowanych przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą na zasadach określonych w projektowanej ustawie o wykonywaniu (...), w szczególności w zakresie:
 - objęcia procedurą wywozową poza obszar celny Unii broni palnej, części broni palnej, istotnych komponentów broni palnej lub amunicji,
 - nadzoru udokumentowanego tranzytu ww. towarów opuszczających obszar celny Unii, za zgodą państw przez które prowadzony jest tranzyt, tj.: nad wywozem ich do państwa trzeciego przez obszar co najmniej jednego państwa trzeciego,
 - wydawania licencji przywozowych świadczących o objęciu nadzorem broni palnej, części broni palnej, istotnych komponentów broni palnej lub amunicji przemieszczanych przez terytorium lub na terytorium Polski,
- 3) wskazanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych jako organu właściwego do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia w odniesieniu do wywozu czasowego broni palnej, istotnych komponentów broni palnej lub amunicji;
- 4) rozszerzenie zakresu kontroli sprawowanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie realizacji zezwoleń na wywóz i środków dotyczących przywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów broni palnej lub amunicji;
- 5) ustalenie odpowiedzialności karnej za przeprowadzenie przez przedsiębiorcę wywozu, tranzytu, przywozu broni palnej, istotnych komponentów broni palnej lub amunicji niezgodnie z przepisami rozporządzenia.

W powiązaniu z implementowanym rozporządzeniem 258/2012 wprowadzono środki dot. przywozu broni palnej części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej spoza obszaru celnego Unii Europejskiej. Zrezygnowano z obowiązkowej kontroli przywozu, jednakże minister właściwy do spraw gospodarki będzie zatwierdzał poświadczenie odbiorcy broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej na wniosek przedsiębiorcy, od którego taki dokument jest wymagany w państwie trzecim zbywcy.

III. Dostosowanie obowiązujących przepisów do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403, która wprowadzi zmiany:

- 1) umożliwiające bezpośrednie stosowanie przepisów tego rozporządzenia, bez uszczerbku dla krajowego ustawodawstwa, zapewniając, że każda jednostka broni palnej pozbawiona cech użytkowych zgodnie ze specyfikacjami technicznymi obejmującymi swoim zakresem wszystkie rodzaje broni palnej objętej zakresem dyrektywy 91/477/EWG, zostanie skutecznie i w sposób trwały pozbawiona cech użytkowych oraz usankcjonuje:
- 2) że do pozbawiania cech użytkowych danej broni palnej są uprawnieni przedsiębiorcy, którym została wydana koncesja w zakresie wytwarzania danego rodzaju broni palnej;
- 3) ustanowi organy krajowe odpowiedzialne za potwierdzanie prawidłowości pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych oraz wydawanie świadectw potwierdzających prawidłowe pozbawienie strzeleckiej broni palnej cech użytkowych.

IV. Częściową implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014) w zakresie dotyczącym przemieszczania amunicji oraz przeniesienia przepisów odnoszących się do materiałów wybuchowych do użytku

cywilnego do ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283);

V. Projekt ustawy zawiera ponadto pakiet przepisów, których wprowadzenie stało się niezbędne w związku z Informacją z dnia 22 kwietnia 2015 r. o wynikach kontroli Najwyższej Izby Kontroli P/14/073 oraz wnioskami zarówno organów administracji, jak przedsiębiorców, dotyczącymi doprecyzowania pojęć stosowanych w ustawie oraz zapewnienia przejrzystości przepisów.

VI. Poza wyżej opisanymi rozwiązaniami wynikającymi z konieczności implementowania przepisów UE, nowa ustawa zasadniczo utrwała dotychczasowy stan prawny obowiązujący w regulowanej przez nią sferze działalności gospodarczej. Ustawa przejmuje większość regulacji ustawy obowiązującej, dokonując głównie zmian porządkujących, czy konkretyzujących przepisy. Przede wszystkim utrzymuje obowiązek uzyskania koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Utrzymuje zasadniczo na dotychczasowym poziomie wymogi dla przedsiębiorców ubiegających się o udzielenie koncesji i obowiązki przedsiębiorców koncesjonowanych. Ustawa nie wprowadza istotnych zmian w procedurze uzyskiwania zgód przewozowych i uprzednich zgód przewozowych wydawanych przez komendantów wojewódzkich Policji na przemieszczanie strzeleckiej broni palnej i amunicji do tej broni.

Rozwiązaniami nowymi, są:

1. Obniżenie wymogów w zakresie uzyskania koncesji oraz wykonywania działalności koncesjonowanej dla mikroprzedsiębiorców wytwarzających i obracających reprodukcjami broni czarnoprochowej oraz uregulowanie tych wymogów na poziomie zbliżonym do rusznikarzy, z uwagi na zbliżony charakter tych rodzajów działalności, a w szczególności wykonywanie ich przez drobne warsztaty rzemieślnicze oraz na niewielką skalę. Rozwiązanie to wspiera działalność rzemieślniczą, rękodzielniczą, która powoli zanika.

2. Wprowadzenie wymogu uzyskania opinii upoważnionej instytucji dla systemu oceny jakości produkcji wdrożonego i stosowanego przez przedsiębiorcę wykonującego działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania (z wyłączeniem rusznikarza i mikroprzedsiębiorcy), tak jak na gruncie dotychczasowej ustawy zobowiązany jest wdrożyć i stosować system oceny jakości produkcji. Nowa ustawa wprowadza wymóg jednolitości dla tych systemów i kontrolę ich właściwego wdrożenia, którą zapewnią upoważnione jednostki opiniujące system – te same, które wydają opinie dot. spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych w obiektach produkcyjno – magazynowych.

3. Przeniesienie z rozporządzenia z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli przestrzegania warunków sprzedaży (Dz. U. z 2013 r. poz. 343), obowiązku odstrzeliwania trzech naboju z każdej lufy egzemplarza strzeleckiej broni palnej wprowadzanej do obrotu. Zmiana polega na przeniesieniu przepisów zawartych w rozporządzeniu, nakładających obowiązki na przedsiębiorców, do ustawy. Poza tym ma ona charakter porządkujący i uzupełniający obowiązujące regulacje. Nowe przepisy doprecyzowują w jakich przypadkach dokonuje się odstrzelenia naboju, z jakiej broni oraz jak należy postępować z łuskami. Obowiązkiem odstrzelenia naboju nie będzie objęta broń przeznaczona do strzelania wyłącznie nabojami sygnałowymi, alarmowymi, gazowymi oraz lufy broni z gładkościennym przewodem o kalibrze wagomiarowym.

4. Przejęcie z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.), procedury udzielenia koncesji w trybie przetargowym oraz udzielenia promesy, w związku z planowanym uchynieniem tej ustawy i wprowadzeniem w jej miejsce ustawy prawo przedsiębiorców co jest związane z przeniesieniem m. in. procedury udzielenia koncesji w trybie przetargowym oraz udzielenia promesy do ustaw szczegółowych.

5. Zwiększenie obowiązków przedsiębiorcy kontrolowanego polegające na wprowadzeniu wymogu zapewnienia przez niego warunków niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia kontroli, sporządzania kopii dokumentów na żądanie kontrolujących, a także zwiększenie uprawnień organu upoważnionego do kontroli, który zyskuje możliwość wezwania przedsiębiorcy do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w wyznaczonym terminie i złożenia wyjaśnień lub przekazania dokumentów oraz możliwość uzyskiwania informacji od innych organów, Prokuratury i sądów. Zmiany te usprawnią i zwiększą skuteczność kontroli oraz pozwolą na uzyskanie informacji mających moc dowodu w postępowaniu kontrolnym lub informacji mających decydujące znaczenie dla ewentualnego wszczęcia postępowania kontrolnego. Jest to również swoiste ułatwienie dla przedsiębiorcy, który uzyska możliwość wyjaśnienia spornych kwestii w postępowaniu wyjaśniającym, unikając wszczęcia postępowania o cofnięcie koncesji.

6. Wyłączenie z zakresu stosowania ustawy broni palnej rozdzielnego ładowania przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzonej przed rokiem 1885 (zgodnie z dyrektywą), oraz replik i przekrojów broni. Powyższe rozwiązanie wyłącza broń historyczną rozdzielnego ładowania m. in. z obowiązku jej oznakowywania

co przyczyniłoby się do umniejszenia jej wartości historycznej. Ilość takiej broni na rynku jest ograniczona, jest ona traktowana jako zabytek. Ponadto ustawa wyłącza z zakresu jej stosowania repliki i przekroje broni, nie będące bronią.

7. Wprowadzenie obowiązku weryfikowania przez przedsiębiorców faktu spełniania przez zatrudnionych pracowników wymogów ustawowych takich jak niekaralność, brak zaburzeń psychicznych i istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego, posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych i pozytywnej opinii komendanta powiatowego Policji. Regulacja konkretyzuje dotychczasowe obowiązki przedsiębiorcy związane z zatrudnieniem i dopuszczeniem do pracy przy wytwarzaniu i obrocie wyłącznie pracowników spełniających wymagania ustawowe - pozostające na dotychczasowym poziomie. Przewiduje się, że taka regulacja istotnie przyczyni się do podniesienia bezpieczeństwa przy wykonywaniu działalności koncesjonowanej.

8. Likwidacja obowiązku przedsiębiorcy zawiadamiania o dokonanej sprzedaży amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Zmiana wprowadza likwidację niepotrzebnych i generujących koszty obciążeń przedsiębiorców. W przypadku wyrobów i technologii zawiadomienie było wymagane na wniosek organu, który wydał dokument uprawniający do ich zakupu, finalnym ich odbiorcą mogły być zaś wyłącznie państwowe formacje uzbrojone. W praktyce takie zawiadomienia były wymagane w marginalnych przypadkach (podmiot zamawiający ma wiedzę o tym co zamówił, co było ostatecznie przedmiotem obrotu) i wynikały z błędnej interpretacji przepisów. W przypadku amunicji zawiadomienia były sporządzane kwartalnie, bez powiązania z nabywcą. Sama zaś sprzedaż amunicji nie podlega ograniczeniom ilościowym. Transakcje sprzedaży nadal podlegają ewidencjonowaniu, tak więc pozostają pod kontrolą organu koncesyjnego.

9. Likwidacja sankcji karnej za brak zawiadomienia w terminie o zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji i dokumentach załączonych do wniosku oraz o podjęciu koncesjonowanej działalności gospodarczej z jednoczesnym wprowadzeniem w to miejsce możliwości cofnięcia koncesji. Regulacja spowoduje odciążenie sądów, prokuratur i Policji. Praktyka organu koncesyjnego związana ze stosowaniem art. 15 (obowiązek zawiadomienia) i 38 (sankcja karna) ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej (...) dowiodła, że wprowadzenie sankcji karnej za brak realizacji obowiązków informacyjnych jest instrumentem nieskutecznym, a przy tym generującym istotne obciążenie po stronie organów ścigania i w marginalnym stopniu organów wymiaru sprawiedliwości. Konstrukcja przepisu art. 38 – brak klauzuli nieumyślności powoduje, iż większość postępowań w sprawie naruszenia art. 15 była umarzana lub odmawiano w ogóle wszczęcia postępowania, z uwagi na brak stwierdzenia umyślności popełnienia czynu lub z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynu. W tej sytuacji wielu przedsiębiorców notorycznie dopuszczało się naruszeń art. 15 bez ponoszenia konsekwencji. Przewiduje się, że przeniesienie na organ koncesyjny instrumentu kontroli realizacji ww. obowiązków informacyjnych, w postaci możliwości cofnięcia koncesji, przyczyni się do skutecznego ich egzekwowania oraz pozwoli wyeliminować z rynku tych przedsiębiorców, którzy tych obowiązków notorycznie nie dopełniają.

10. Wprowadzenie przepisu umożliwiającego zawieszenie wykonywania działalności koncesjonowanej na okres nie dłuższy niż 3 lata, a w przypadku gdy nie doszło do zbycia lub oddania w komis wszystkich towarów koncesjonowanych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Zmiana ta jest podyktowana względami bezpieczeństwa i jest konsekwencją zmian wprowadzonych w projektowanym Prawie przedsiębiorców, które dopuszcza zawieszenie wykonywania działalności koncesjonowanej na czas nieokreślony.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

1. Aktualnie, państwa członkowskie UE stosują już przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012. Świadczy o tym „Lista krajowych organów właściwych do wykonania art. 7, 9 11 i 17 rozporządzenia przesłana przez DG HOME European Commission.
2. Wdrożenie krajowych systemów skomputeryzowanej rejestracji broni palnej i jej istotnych komponentów od ich wytworzenia albo nabycia poprzez kolejnych nabywców, zgodnie z przepisami dyrektywy 477/91, powinno zakończyć się w krajach UE z dniem 31 grudnia 2014 r. Większość z tych krajów (w tym: Belgia, Francja, Czechy), posiada już ww. skomputeryzowane systemy w różnym stadium zaawansowania. Niemcy kończą ostatni etap prac - rejestracja danych o wytworzonej lub nabytej broni palnej przez przedsiębiorców w National Firearms Register.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i	1208	Dane własne MSWiA o ilości udzielonych i aktualnie ważnych koncesji.	Nieziemiennie w stosunku do aktualnego stanu prawnym wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub

technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.			policyjnym wymaga uzyskania koncesji ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Koncesje wydane pod rządami aktualnie obowiązującej ustawy zachowają ważność.
Przedsiębiorcy koncesjonowani wytwarzający lub obracający bronią palną, w tym rusznikarze.	ok. 715	Dane własne MSWiA o ilości udzielonych i aktualnie ważnych koncesji. Rocznie udzielanych jest ok. 70 koncesji w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią palną oraz na prowadzenie działalności rusznikarskiej.	Dostęp do SRB wymaga wydzielenia osobnej minikomputerowej biurowej stacji roboczej z dostępem do Internetu, poczty elektronicznej i drukarki. E-usługi dostępne w SRB spowodują powstanie oszczędności: czasu, środków biurowych, czynności pracowniczych, kosztów związanych z przesyłaniem informacji, możliwością zdalnej kontroli w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią palną. Przedsiębiorcy są objęci wymogiem odstrzeliwania 3 naboju z każdej lufy egzemplarza strzeleckiej broni palnej wprowadzonej po raz pierwszy do obrotu i przeznaczonej do sprzedaży na terytorium RP, albo naprawianej, przerabianej lub remontowanej z ingerencją w lufę albo zamek broni. Obowiązek ten w stosunku do broni wprowadzanej do obrotu funkcjonował dotychczas na gruncie przepisów wykonawczych.
Przedsiębiorcy wykonujący działalność rusznikarską nie objętą wymogiem uzyskania koncesji na gruncie obowiązującej ustawy, którzy zostaną objęci wymogiem jej uzyskania po wejściu w życie ustawy nowej.	Brak danych statystycznych, rusznikarze niekoncesjonowani znajdują się aktualnie poza kontrolą jakiegokolwiek organu (brak klasyfikacji PKD dla tej działalności). Szacuje się, że jest to działalność niszowa, a z uwagi na niską potencjalną dochodowość, jej wykonywanie może być połączone z wykonywaniem innej działalności gospodarczej, w tym koncesjonowanej, np. z obrotem bronią.	Brak danych	W przeciągu roku od dnia wejścia w życie ustawy rusznikarze wykonujący działalność bez koncesji będą musieli złożyć wnioski o jej udzielenie aby móc kontynuować wykonywanie tej działalności.
Mikroprzedsiębiorcy wytwarzający i obracający reprodukcjami broni czarnoprochowej.	Brak danych statystycznych, działalność niszowa, szacuje się, że zainteresowanych podmiotów może być od kilku do kilkunastu.	Brak danych	Jest to grupa przedsiębiorców koncesjonowanych, w stosunku do której obniża się wymogi przy ubieganiu się o udzielenie koncesji a następnie wykonywaniu działalności koncesjonowanej. Oprócz obniżenia granicy wieku do 21 lat przy ubieganiu się o udzielenie koncesji, znosi się wymóg uzyskania opinii potwierdzającej spełnienie wymagań techniczno – organizacyjnych dla obiektu produkcyjno – magazynowego oraz zaświadczeń inspektoratu sanitarnego i ochrony środowiska dla tego obiektu dot. spełnienia przez obiekt wymagań określonych w przepisach sanitarnych i z zakresu ochrony środowiska. Przedsiębiorcy ci nie muszą wdrażać systemu oceny

			jakości produkcji oraz planu postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska naturalnego.
Mikroprzedsiębiorcy wytwarzający materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.	Brak danych statystycznych, przedsiębiorcy nie są zobowiązani do przedstawiania organowi koncesyjnemu danych dot. obrotów czy ilości zatrudnianych pracowników, ponadto dane te są zmienne.	Brak danych	Jest to grupa przedsiębiorców koncesjonowanych, w stosunku do której obniża się wymogi związane z wykonywaniem działalności koncesjonowanej, tj. zwalnia się z tą grupę z obowiązku wdrożenia i stosowania systemu oceny jakości produkcji. W przypadku działalności jednoosobowej czy mikroprzedsiębiorców proces produkcyjny nie jest tak rozbudowany i złożony jak w przypadku przedsiębiorców małych, średnich i dużych, nie jest zatem konieczne w przypadku tej grupy opracowanie procedur dot. procesu produkcji, czy systemu kontroli wewnętrznej produkcji.
Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu amunicją.	588	Dane własne MSWiA o ilości udzielonych i aktualnie ważnych koncesji.	Przedsiębiorcy dokonujący obrotu amunicją nie będą objęci obowiązkiem przesyłania do organu koncesyjnego za pośrednictwem komend wojewódzkich Policji kwartalnych zestawień dotyczących sprzedanej amunicji.
Lekarze posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie psychiatrii.	3696	Dane statystyczne z Centralnego Rejestru Lekarzy, www.nil.org.pl .	Specjaliści psychiatry tak jak w aktualnie obowiązującym stanie prawnym nadal będą uprawnieni do badań lekarskich osób uprawnionych do wykonywania lub kierowania działalnością koncesjonowaną oraz osób zatrudnionych bezpośrednio przy wytwarzaniu i obrocie towarami koncesjonowanymi.
Psychologowie uprawnieni do badań osób występujących o wydanie pozwolenia na broń lub zgłaszających do rejestru broń pneumatyczną oraz posiadających pozwolenie na broń lub zarejestrowaną broń pneumatyczną.	938	Dane z rejestrów Komend Wojewódzkich Policji.	Ta grupa psychologów, tak jak w aktualnie obowiązującym stanie prawnym nadal będzie uprawniona do badań psychologicznych osób uprawnionych do wykonywania lub kierowania działalnością koncesjonowaną oraz osób zatrudnionych bezpośrednio przy wytwarzaniu i obrocie towarami koncesjonowanymi.
Minister właściwy do spraw gospodarki.	1	Akt normatywny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw gospodarki nie będzie przejmować od przedsiębiorców, którzy zakończyli koncesjonowaną działalność gospodarczą ewidencji, o której mowa w art. 23 i 29 oraz wykonywać ustawowego obowiązku przechowywania tej dokumentacji. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie krajowym organem właściwym do wykonania art. 4 ust. 3, art. 7, art. 11 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1 i 3 oraz art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012.

			3. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie miał dostęp do SRB w związku z prowadzeniem działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie oraz do danych zbiorczych generowanych przez system SRB.
Minister właściwy do spraw wewnętrznych.	1	Akt normatywny	Minister właściwy do spraw wewnętrznych jest organem koncesyjnym, który w drodze decyzji udziela przedsiębiorcom koncesje, odmawia ich udzielenia, zmienia, cofa lub ogranicza ich zakres, prowadzi czynności kontrolne w zakresie prawidłowego prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przejmie od ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek gromadzenia ewidencji przekazywanej przez przedsiębiorców, którzy zaprzestali wykonywania działalności koncesjonowanej. Minister będzie odpowiadał za sprawdzenie kompletności złożonej ewidencji, będzie mógł wezwać przedsiębiorcę do jej uzupełnienia, a przyjętą ewidencję będzie przechowywał przez okres 10 lat.
Minister właściwy do spraw finansów publicznych.	1	Akt normatywny	Organ właściwy do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 258/2012 w odniesieniu do wywozu czasowego broni palnej, istotnych komponentów broni palnej lub amunicji;
Minister właściwy do spraw informatyzacji.	1	Akt normatywny	Administrator danych zgromadzonych w SRB
Komendant Główny Policji.	1	Akt normatywny	1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może upoważnić Komendanta Głównego Policji do kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. 2. Komendant Główny Policji będzie miał stały dostęp do SRB oraz będzie prowadził nadzór nad prawidłowym wykonywaniem w SRB zadań wyznaczonych Policji.
Komendanci Wojewódzcy Policji i Stołeczny Komendant Policji.	17	Akt normatywny	1. Komendant Główny Policji może powierzać przeprowadzenie kontroli komendantom wojewódzkim Policji. 2. Komendanci Wojewódzcy Policji będą użytkownikami SRB (weryfikacja i wprowadzanie danych o rejestrowanej broni) , uzyskają stały dostęp do SRB – co usprawni funkcje kontrolne w odniesieniu do broni objętej SRB i jej posiadaczy. 3. Komendanci Wojewódzcy Policji będą mieć dostęp do SRB w związku

			z prowadzeniem działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie oraz do danych zbiorczych i generowanych przez system. 4. Komendanci Wojewódzcy Policji nadal będą poświadczać zgody przewozowe i uprzednie zgody przewozowe na przemieszczanie strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji do tej broni.
1) Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji, 2) Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, 3) Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce.	3	Akt normatywny	Podmioty te będą uprawnione do pozbawiania strzeleckiej broni palnej cech użytkowych oraz weryfikowania, oznakowania i poświadczania zgodność pozbawienia cech użytkowych broni z wymogami rozporządzenia 2015/2403. Ww. czynności wykonywane będą odpłatnie.
Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej.	1	Akt normatywny	Komendant Główny ŻW będzie miał stały dostęp do SRB oraz będzie prowadził nadzór nad prawidłowym wykonywaniem w SRB zadań wyznaczonych ŻW.
Oddziały Żandarmerii Wojskowej: 1) Mazowiecki Oddział Żandarmerii Wojskowej, 2) Oddział Żandarmerii Wojskowej w Bydgoszczy, 3) Oddział Żandarmerii Wojskowej w Elblągu, 4) Oddział Żandarmerii Wojskowej w Krakowie, 5) Oddział Żandarmerii Wojskowej w Szczecinie, 6) Lubuski Oddział Żandarmerii Wojskowej w Żaganiu	6	Akt normatywny	1. Szefowie Oddziałów ŻW będą użytkownikami SRB (weryfikacja i wprowadzenie danych o rejestrowanej broni), uzyskają stały dostęp do SRB – co usprawni funkcje kontrolne w odniesieniu do broni objętej dyrektywą 91/477/EWG i jej posiadaczy. 2. Szefowie Oddziałów ŻW będą mieć dostęp do danych zbiorczych generowanych przez system SRB.
Organy uprawnione do dostępu do SRB: 1) Agencja Wywiadu, 2) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 3) Centralne Biuro Antykorupcyjne, 4) Służba Kontrwywiadu Wojskowego, 5) Służba Wywiadu Wojskowego, 6) Straż Graniczna, 7) Służba Celno-Skarbowa, 8) Służba Ochrony Państwa.	8	Akt normatywny	Posiadanie dostępu do danych w SRB, w związku z prowadzeniem spraw mających związek z posiadaniem lub użyciem broni palnej, zgodnie z przepisami ustaw określających zakres działania tych organów.
1) Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie, 2) Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, 3) Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce, 4) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych w Warszawie,	10	Akt normatywny	Instytuty oraz ABW i SKW będą uprawnione do wydawania opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych zapewniających prawidłowe wykonywanie koncesjonowanej działalności gospodarczej w miejscu jej wykonywania, tj. – w obiekcie produkcyjnym i magazynie towarów koncesjonowanych. Tak jak dotychczas

<p>5) Wojskowy Instytut Techniki Pancernej i Samochodowej w Sulejówku, 6) Wojskowy Instytut Łączności w Zegrzu, 7) Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii w Warszawie, 8) Wojskowy Instytut Techniki Inżynierskiej we Wrocławiu, 9) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 10) Służba Kontrwywiadu Wojskowego.</p>			<p>wydanie opinii będzie odpłatne, jej wysokość będzie zależała od skali i zakresu wykonywanej działalności i będzie ustalana indywidualnie dla każdego przypadku w drodze umowy zawartej pomiędzy instytutem a przedsiębiorcą. Organ koncesyjny przeprowadzał badania dot. wysokości opłat pobieranych przez Instytuty. Okazało się, że są one zróżnicowane w zależności od zakresu, złożoności, wielkości przedsiębiorcy i innych czynników różnicujących i niemożliwe jest określenie ich stawek w przepisach. Na tych samych zasadach jak w przypadku opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych, te same Instytuty oraz ABW i SKW będą opiniować system oceny jakości produkcji wdrożony przez przedsiębiorcę wykonującego działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania, co jest rozwiązaniem nowym, nieobecnym w aktualnie obowiązującej ustawie. Opiniowanie obiektów magazynowo – produkcyjnych oraz opiniowanie systemu oceny jakości produkcji są jednakże powiązane ze sobą, bo dotyczą działalności w tym samym obiekcie produkcyjnym. Opiniowanie systemu będzie niejako kontynuacją i rozwinięciem wcześniej wydanej opinii dot. spełnienia przez obiekt warunków technicznych i organizacyjnych, która obejmuje m. in. ocenę możliwości produkcyjnych przedsiębiorcy.</p>
<p>1) Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie, 2) Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, 3) Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce, 4) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych w Warszawie, 5) Wojskowy Instytut Techniki Pancernej i Samochodowej w Sulejówku, 6) Wojskowy Instytut Łączności w Zegrzu, 7) Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii w Warszawie, 8) Wojskowy Instytut Techniki Inżynierskiej we Wrocławiu, 9) Centralne Laboratorium Kryminalistyczne, 10) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 11) Służba Kontrwywiadu Wojskowego.</p>	<p>12</p>	<p>Akt normatywny</p>	<p>Instytuty oraz ABW, SKW i CLKP będą uprawnione do zatwierdzania specyfikacji technicznych i potwierdzania pozbawienia broni palnej innej niż strzelecka broń palna oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym cech użytkowych. Wykonywanie ww. czynności będzie odpłatne. Stawki odpłatności zostaną określone w przepisach wykonawczych do ustawy. Przepisy projektu nie wprowadzają istotnych zmian w stosunku do aktualnie obowiązującej ustawy w tym zakresie.</p>

12) Instytut Technologii Bezpieczeństwa "MORATEX"			
1) Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie, 2) Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, 3) Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce, 4) Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii w Warszawie, 5) Wojskowy Instytut Techniki Inżynierskiej we Wrocławiu, 6) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych w Warszawie, 7) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.	7	Akt normatywny	Instytuty i ABW, tak jak w aktualnie obowiązującej ustawie będą prowadzić szkolenia dla osób uprawnionych do wykonywania lub kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą. Szkolenie będzie odpłatne, wysokość opłaty określi rozporządzenie wykonawcze do ustawy.
organy ścigania i organy wymiaru sprawiedliwości	Potencjalnie wszystkie w skali kraju. MSWiA kieruje średniorocznie ok. 60 zawiadomień o podejrzeniu możliwości popełnienia przestępstwa przez przedsiębiorców naruszających obowiązki informacyjne określone w art. 15 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej (...). W zdecydowanej większości przypadków organy ścigania odmawiają wszczęcia postępowania lub postępowania wszczęte umarzają.	Dane MSWiA	Likwidacja sankcji karnej określonej w art. 38 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej (...) odciaży organy ścigania i w mniejszym stopniu organy wymiaru sprawiedliwości. Obowiązki informacyjne przedsiębiorców wynikające z art. 15 ustawy pozostają na dotychczasowym poziomie, aczkolwiek ulegają konkretyzacji. Kontrola wywiązywania się z tych obowiązków przez przedsiębiorców spoczywa na organie koncesyjnym, który będzie miał możliwość cofnięcia koncesji w przypadku ich naruszeń.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W celu wykonania, wynikającego z przepisów obowiązującego prawa, obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Generalnemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2016 r., poz. 177);
- 2) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych - art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego - art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1254);
- 5) Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych – art. 12 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 922).

Ponadto projekt został przekazany do zaopiniowania instytutom wydającym opinie o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych w miejscu wykonywania działalności koncesjonowanej oraz opiniującym system oceny jakości produkcji, a także instytutom prowadzącym szkolenie dla osób uprawnionych do wykonywania lub kierowania działalnością koncesjonowaną, wymienionym w pkt 4 oraz Wojskowej Akademii Technicznej. W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dodatkowo projekt został opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie będzie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, ponieważ wejście w życie przepisów projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki z budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz na ich zakres działania.

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w czasie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu ustawy z następującymi podmiotami:

1. Fabryka Broni „ŁUCZNIK” – Radom Sp. z o.o., 26-600 Radom, ul. Przemysłowa 9;
2. POLSKI HOLDING OBRONNY Sp. z o.o., 00-828 Warszawa, ul. Jana Pawła II Nr 11;
3. POLSKA GRUPA ZBROJENIOWA S.A., 26-609 Radom, ul. J. Malczewskiego 24;
4. PHZ „CENZIN” Sp. z o.o., 00-975 Warszawa, ul. Czerniakowska 81/83;
5. Towarzystwo Handlu Zagranicznego „INCORSA” Sp. z o.o., 02-954 Warszawa, ul. Marconich 3;
6. BUOS Sp. z o.o. 04-549 Warszawa, ul. Korkowa 167;
7. Jacek Szymkowiak „J. SZYMKOWIAK – POZNAŃ” 61-806 Poznań, ul. Św. Marcin 49;
8. Juliusz Krzysztof Szuster „M.K. SZUSTER”, 03-910 Warszawa, Al. Waszyngtona 38/40;
9. Jerzy Józef Bogumił Przedsiębiorstwo Techniczno – Handlowe „KALIBER” 02-781 Warszawa, ul. M. Kolbego 16;
10. Piotr Karol Skawiński Zakład Rusznikarski Obrót Bronią i Amunicją, 83-425 Dziemiany, ul. Partyzantów 5
11. Anna Wanda GORYCA TOP GUN, 04-549 Warszawa, ul. Korkowa 167;
12. Krzysztof Majewski „KAPISZON”, 01-840 Warszawa, ul. Rejmonta 23;
13. Przedsiębiorstwo Konsultingowo – Usługowe „PARABELLUM” Sp. z o.o. 05-071 Sulejówek, ul. Armii Krajowej 77;
14. Polska Izba Producentów Na Rzecz Obronności Kraju – Izba Gospodarcza, 00-961 Warszawa, ul. Fort Wola 22;
15. ALFA Sp. z o.o., 0-828 Warszawa, Al. Jana Pawła II nr 15;
16. Polska Izba Ochrony, 00-001 Warszawa, ul. Świętojerska 5/7;
17. Polskie Stowarzyszenie Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni, 60-850 Poznań, ul. Poznańska 37 lok. 6;
18. Stowarzyszenie Ruch Obywatelski Miłośników Broni „ROMB”, 00-891 Warszawa, ul. Chłodna 20/109;
19. Agencja Mienia Wojskowego, 00-911 Warszawa, ul. Nowowiejska 26A.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	1 2018 r.	2 2019 r.	3 2020 r.	4 2021 r.	5 2022 r.	6 2023 r.	7 2024 r.	8 2025 r.	9 2026 r.	10 2027 r.	łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,03	0,27	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	2,62
budżet państwa	0,0	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,18
JST	0,0	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,27
NFZ	0,01	0,04	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,45
FUS	0,02	0,17	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	1,63
FP	0,00	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,09
Wydatki ogółem	6,01	2,35	1,81	1,47	1,51	4,15	1,59	1,63	1,67	4,58	26,77
budżet państwa	6,01	2,35	1,81	1,47	1,51	4,15	1,59	1,63	1,67	4,58	26,77
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	-5,98	-2,08	-1,52	-1,18	-1,22	-3,86	-1,30	- 1,34	-1,38	-4,29	-24,15
budżet państwa	-6,01	-2,33	-1,79	-1,45	-1,49	-4,13	-1,57	- 1,61	-1,65	-4,56	-26,59
JST	0,0	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,27
NFZ	0,01	0,04	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,45
FUS	0,02	0,17	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	1,63
FP	0,00	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,09

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na wydatki z budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Do jednostek samorządu terytorialnego rocznie będzie wpływać 0.03 mln. zł, z tytułu podatku dochodowego należnego od 5 pracowników zatrudnionych w Wydziale obsługującym System Rejestracji Broni oraz jednego pracownika zatrudnionego w Ministerstwie Rozwoju na stanowisku związanym z obsługą wywozu i przywozu broni palnej i amunicji oraz części i istotnych komponentów tej broni, do krajów trzecich i z krajów trzecich.

Określone zostały skutki finansowe dla budżetu państwa.

W odniesieniu do regulacji przejmowanych z dotychczas obowiązującej ustawy, dotyczących w szczególności zadań organu koncesyjnego - realizowanych przez Departament Zezwoleń i Koncesji MSWiA - związanych z udzielaniem, zmianami i cofaniem koncesji, a także zadań komendantów wojewódzkich Policji w zakresie poświadczania zgód przewozowych i uprzednich zgód przewozowych - będą one wykonywane w ramach dotychczasowych środków i etatów i nie będą wymagały pozyskania nowych środków budżetowych. Również przejęcie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych od ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązku gromadzenia ewidencji przekazywanej przez przedsiębiorców, którzy zaprzestali wykonywania działalności koncesjonowanej, nie wymaga pozyskania dodatkowych środków z budżetu państwa. Zadania z tym związane zostaną zapewnione w ramach posiadanych przez Departament Zezwoleń i Koncesji etatów, a przechowywanie ewidencji w ramach zasobów własnych - posiadanych pomieszczeń archiwalnych. Statystyka pokazuje, że w przeciągu ubiegłych 5 lat, rocznie od 18 do 36 przedsiębiorców z różnych przyczyn zaprzestało wykonywania działalności koncesjonowanej. Nie są to zatem znaczące ilości.

Dodatkowych kosztów dla budżetu nie generuje również implementacja do prawodawstwa krajowego przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403. Aktualnie zasady pozbawiania cech użytkowych broni palnej oraz koszty z tym związane wynikają z ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.) - zadania te wykonuje Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji. Po wejściu w życie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej (...), podmiotami uprawnionymi do pozbawiania strzeleckiej broni palnej cech użytkowych oraz weryfikowania, oznakowania i poświadczania zgodności pozbawienia cech użytkowych danej broni z wymogami rozporządzenia 2015/2403, będą oprócz CLKP, Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia i Instytut Mechaniki Precyzyjnej, a czynności te będą wykonywały odpłatnie.

Również częściowa implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014) – w odniesieniu do przemieszczania amunicji nie generuje nowych, dodatkowych kosztów dla budżetu państwa. Przemieszczanie amunicji odbywa się i będzie nadal odbywało się na zasadach przewidzianych dla przemieszczania strzeleckiej broni palnej i zostanie zapewnione w ramach środków na realizację tych zadań przyznanym komendantom wojewódzkim Policji.

Wymagane jest przyznanie dodatkowych środków z budżetu państwa:

1) na utworzenie Systemu Rejestracji Broni (SRB) - wydatki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (dysponent III stopnia), realizowane z części 42 – sprawy wewnętrzne, w tym:

- **budowa SRB** stanowi wydatek ok. 7,5 mln PLN /brutto/: w roku 2018, tj. w roku rozpoczęcia budowy - 5,8 mln PLN i w roku następnym - 1,7 mln PLN;
- **koszty utrzymania SRB** - obsługa powdrożeniowa i wsparcie techniczne w zakresie IT (w ramach umowy serwisowej): bieżąca pomoc w zakresie rozwiązywania problemów użytkowników oraz monitorowanie i utrzymanie systemu, narzędzia serwisowe, dalszy rozwój i aktualizacje oprogramowania, helpdesk dla pracowników i administratorów rozwiązujący problemy związane zarówno z zaawansowanymi rozwiązaniami sieciowo-serwerowymi, jak i dotyczące stacji roboczych oraz urządzeń peryferyjnych, doradztwo i nadzór nad poprawnością funkcjonowania infrastruktury IT, itp. - w 2 roku wdrożenia ok. 1,10 mln PLN (brutto), w latach następnych 0,75 mln (brutto), po ok. 4 latach i 8 latach od wdrożenia SRB przewiduje się wydatki na modernizację SRB związane z postępem technologicznym w IT, zmianami przepisów ustawy, itd., które łącznie z wydatkami na utrzymanie systemu wyniosą po ok. 3 mln PLN (brutto),
- **utworzenie w strukturze MSWiA zespołu wspomagającego realizację zadań związanych z SRB.** Przewidziano utworzenie z początkiem 2019 r. 5 osobowego Wydziału.

Zaplanowano szczegółowo skutki finansowe na sfinansowanie ww. dodatkowego zatrudnienia przez okres 9 lat, w którym uwzględnione zostały: stanowiska i ich liczba, założony mnożnik wynagrodzenia zasadniczego, dodatek za wieloletnią pracę, nagrody uznaniowe, nagrody

jubileuszowe i odprawy emerytalno – rentowe, składki emerytalne pracodawcy, składki wypadkowe, składki na Fundusz Pracy, odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Przykład wykonanej kalkulacji kosztów w okresie 1 roku funkcjonowania zespołu został ujęty w Tabeli 1 poniżej - Kalkulacja kosztów działania Wydziału obsługującego System Rejestracji Broni w pierwszym roku działalności. Opis kosztów za kolejne lata, które będą się powiększały o dodatkowe wynagrodzenie roczne, tzw. trzynastą pensję, zostały wyliczone i opisane pod tabelą.

2) na utworzenie stanowiska w Ministerstwie Rozwoju dla realizacji zadań wynikających z implementacji do prawodawstwa krajowego przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 - wydatki Ministerstwa Rozwoju realizowane z części 20 – gospodarka.

Minister właściwy do spraw gospodarki realizuje zadania właściwego organu krajowego wykonującego wobec przedsiębiorców i państw członkowskich UE obowiązki określone w art. 7, 9, i 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012. Dla realizacji tych zadań przewidziano utworzenie jednego stanowiska i zaplanowano szczegółowo skutki finansowe na sfinansowanie tego zatrudnienia przez okres 10 lat, w którym uwzględnione zostało: stanowisko, założony mnożnik wynagrodzenia zasadniczego, dodatek za wieloletnią pracę, nagrody uznaniowe, nagrody jubileuszowe i odprawa emerytalno – rentowa, składki emerytalne pracodawcy, składki rentowe pracodawcy, składki wypadkowe, składki na Fundusz Pracy, odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Przykład wykonanej kalkulacji kosztów w okresie 1 roku funkcjonowania stanowiska został ujęty w Tabeli 1 poniżej - Kalkulacja kosztów stanowiska przewidzianego w Ministerstwie Rozwoju w pierwszym roku funkcjonowania. Opis kosztów za kolejne lata, które będą się powiększały o dodatkowe wynagrodzenie roczne, tzw. trzynastą pensję, zostały wyliczone i opisane pod tabelą. W ramach wyżej opisanego stanowiska zapewnione zostanie ponadto dodatkowe zadanie ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie zatwierdzania poświadczenia odbiorcy broni palnej, części i istotnych komponentów i amunicji do broni palnej sprowadzanych spoza obszaru celnego Unii Europejskiej.

Wyliczono przy uwzględnieniu Wytycznych Ministra Rozwoju i Finansów dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja maj 2017 r.), koszty dla budżetu państwa związane z projektowaną ustawą, które wyniosą:

nr	rok	kwota (mln.)
1.	2018	6,01
2.	2019	2,35
3.	2020	1,81
4.	2021	1,47
5.	2022	1,51
6.	2023	4,15
7.	2024	1,59
8.	2025	1,63
9.	2026	1,67
10.	2027	4,58
		razem 26,77 mln

Nie przewiduje się wpływow do budżetu państwa z tytułu objęcia rusznikarzy obecnie niekoncesjonowanych wymogiem uzyskania koncesji. Koszt udzielenia koncesji w zakresie usług rusznikarskich wynosi 616 zł. Rusznikarze będą objęci wymogiem posiadania obiektu produkcyjnego – warsztatu, który musi być zaopiniowany przez właściwy instytut – koszt takiej opinii to ok. 1500 zł (wysokość jest ustalana indywidualnie z instytutem opiniującym i może być różna w zależności od instytutu). Ponadto do kosztów uzyskania koncesji spośród tych dolegliwych należy doliczyć: koszty orzeczeń lekarskich i psychologicznych (koszt jednego badania to maksymalnie 15% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym badanie, ogłaszanego przez Prezesa GUS), oraz koszty szkolenia osoby uprawnionej do wykonywania lub kierowania działalnością koncesjonowaną ok. 1200 – 1500 zł od osoby (w zależności od instytutu prowadzącego szkolenie). Rusznikarz będzie objęty obowiązkiem ewidencjonowania broni w Systemie Rejestracji Broni, będzie musiał posiadać mini stację komputerową z dostępem do internetu i drukarką. Z uwagi na dość wysokie koszty uzyskania koncesji i wykonywania działalności koncesjonowanej, niską dochodowość niekoncesjonowanej działalności rusznikarskiej oraz szacunkowo niewielką liczbę

rusznikarzy niekoncesjonowanych szacuje się, że zainteresowanie uzyskaniem koncesji będzie nikłe albo żadne i nie wpłynie na dochody budżetu państwa.

Dochody budżetu państwa powiększą wpływy z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, wpływy do Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz wpływy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, wynikające z zatrudnienia 6 osób, tj. pięciu w Wydziale obsługującym SRB, jednej w Ministerstwie Rozwoju na stanowisku dot. wydawania zezwoleń na wywóz i przywóz broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni oraz amunicji do niej do krajów trzecich i z krajów trzecich.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł przyjętych do obliczeń założeń

Kalkulacja kosztów działania Wydziału obsługującego System Rejestracji Broni w pierwszym roku działalności.

Tabela 1

Wydział		Kalkulacja na 1 etat					Kalkulacja na Wydział				Obciążenia pracodawcy		Łączny koszt Wydziału w 1 roku
FUNKCJA	ILICZBA	MNOŻNIK	Wynagr. za 1 mies. mnożnikowe	WYSŁUGA	Dodat. za wieloletnią pracę	Wynagr. miesięcz. brutto x liczba osób	Wynagr. za rok	Nagrody uznaniowe	Nagrody jubileuszowe i odprawy emeryta. – rentowe	Razem wynagr.	ZUS i FP	ZFŚS	
Zatrudnieni w MSWiA - kwota bazowa:			1873,84		5 osób								
naczelnik	1	3,3	6 183,67	20%	1236,73	7420,4	89044,8						459200,59
gł. spec.	2	2,6	4 871,98	20%	974,39	11692,74	140313,12	10766,33	10766,33	380410,42	72861,87	5928,3	
st. Spec.	2	2,4	4 497,22	20%	899,44	10793,32	129519,84						
łącznie	5		15 552,87			29906,48	358877,76	10766,33	10766,33	380410,42	72861,87	5928,3	
Do tabeli												0,46 mln	

W kolejnych latach koszt działania Wydziału zwiększy się o dodatkowe wynagrodzenie roczne, tzw. trzynastkę, które należne jest w roku następnym w wysokości 8,5% wynagrodzenia roku poprzedniego, tj. o dodatkowe 36697,87 zł. brutto w skali całego Wydziału.

Kalkulacja kosztów stanowiska przewidzianego w Ministerstwie Rozwoju w pierwszym roku funkcjonowania.

Tabela 2

Wydział		Kalkulacja na 1 etat					Kalkulacja na Wydział				Obciążenia pracodawcy		Łączny koszt stanowiska w 1 roku
FUNKCJA	ILICZBA	MNOŻNIK	Wynagr. za 1 mies. mnożnikowe	WYSŁUGA	Dodat. za wieloletnią pracę	Wynagr. miesięcz. brutto	Wynagr. za rok	Nagrody uznaniowe	Nagrody jubileuszowe i odprawy emeryta. – rentowe	Razem wynagr.	ZUS i FP	ZFŚS	
Zatrudnieni w MR - kwota bazowa:			1873,84		1 osoba								
spec.	1	2,4	4497,22	20%	899,44	5396,66	64759,92	1942,80	1942,80	68645,52	13148,01	1185,66	82979,19
Do tabeli												0,08 mln	

W kolejnych latach koszt funkcjonowania stanowiska zwiększy się o dodatkowe wynagrodzenie roczne, tzw. trzynastkę, które należne jest w roku następnym w wysokości 8,5% wynagrodzenia roku poprzedniego, tj. o dodatkowe 6622,17 zł. brutto.

Wydatki na budowę SRB oraz na utrzymanie i ewentualne modernizacje systemu w latach następnych oszacowano na podstawie kalkulacji, uwzględniającej realizację poszczególnych faz projektu i po konsultacjach z Centralnym Ośrodkiem Informatyki. Wydatki zostały określone w cenach stałych z 2017 r. Szczegółowy harmonogram ww. wydatków związanych z implementacją ww. przepisów UE zamieszczono w poniższej tabeli.

(ceny stałe z 2017 r.)											
	1 (2018 r.)	2	3	4	5	6	7	8	9	10	łącznie (0-10)
Budowa i utrzymanie SRB - koszt MSWiA	5,80	1,70	1,10	0,75	0,75	3,00	0,75	0,75	0,75	3,00	18,35
Zatrudnienie 5 osób w MSWiA	0	0,46	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	4,46
Wydatki MSWiA ogółem	5,80	2,16	1,60	1,25	1,25	3,5	1,25	1,25	1,25	3,5	22,81
Zatrudnienie 1 osoby w MR	0,08	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,89
Wydatki MR ogółem	0,08	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,89
Saldo ogółem	-5,88	-2,25	-1,69	-1,34	-1,34	-3,59	-1,34	-1,34	-1,34	-3,59	-23,70

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki				
Czas w latach od wejścia w życie zmian		1 (2018 r.)	2	3	4 - 10	łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	-1,3	-0,1	1,8 rocznie	11,2
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe					
	(dodaj/usuń)					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedsiębiorcy koncesjonowani w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią, przeznaczoną na rynek cywilny są, oprócz kilku, np.: Fabryka Broni „Łucznik”, mikroprzedsiębiorcami, małymi i średnimi przedsiębiorcami.				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przepisy wprowadzane niniejszą ustawą nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, ponieważ regulują prowadzenie działalności jednej, koncesjonowanej branży, tj. przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. W grupie przedsiębiorców wytwarzających strzelecką broń palną i obracających tą bronią przepisy ustawy mogą wpłynąć korzystnie na zwiększenie aktywności przedsiębiorców lub zatrudnienia, o ile przedsiębiorcy wykorzystają oszczędności i możliwe zmiany w organizacji pracy powstałe w związku z dostępem do SRB.				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy				
	(dodaj/usuń)					
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	e-usługi świadczone automatycznie poprzez przetwarzanie danych o broni palnej w SRB przyniosą istotne i długofalowe korzyści przedsiębiorcom, polegające na redukcji kosztów ponoszonych w związku z wypełnianiem obowiązków administracyjnych. Powstaną wymierne, choć trudne do oszacowania korzyści w trakcie wieloletniego, minimum 20 letniego działania SRB w przedsiębiorstwach i w administracji państwowej w zakresie:				

- oszczędności czasu na wprowadzanie danych do dokumentacji ewidencyjnej przedsiębiorców ;
- możliwości skierowania osób zajmujących się: wykonywaniem, przechowywaniem, administrowaniem tworzonych ewidencji i przesyłaniem zawiadomień o przeprowadzonych transakcjach, a następnie ich analizą i przechowywaniem, do zadań produkcyjnych lub handlowych;
- zwolnienia powierzchni, na której wykonywane są ww. czynności;
- oszczędności materiałów biurowych, w tym papieru, tonerów i drukarek do zapisu i przechowywania ewidencji broni wytworzonej lub zakupionej, lub sprzedanej;
- kosztów korespondencji w związku z wysyłaniem zawiadomień o dokonanych transakcjach, itp.;
- kosztów ponoszonych w związku z prowadzonymi kontrolami i czasu przeznaczonego na te kontrole, które powinny ulec skróceniu oraz ograniczeniu, itp.

Nie przeprowadzono badań w celu określenia korzyści, jakie mogą odnieść przedsiębiorcy w związku z przewidzianymi dla nich w przepisach e-usługami, przede wszystkim z powodu, że byłyby to zbyt kosztowne, oparte na szacunkach i niewymierne wobec zróżnicowanej działalności przedsiębiorców i ich organizacji.

Podjęto próbę ich oszacowania na podstawie dokumentu Ministerstwa Gospodarki wykonanego w 2010 r.: „Pomiar obciążeń administracyjnych w przepisach prawa gospodarczego”. Na podstawie danych zawartych w tym dokumencie oszacowano, że prowadzenie w SRB ewidencji transakcji dotyczących broni palnej oraz obowiązków informacyjnych, przyniesie redukcję o 1/3 kosztów administracyjnych przypadających na przedsiębiorcę, tj. redukcję o ok. 2750 PLN - średnio w skali roku.

W odniesieniu do populacji: ok 715 przedsiębiorców w roku wdrożenia SRB, kwota oszczędności kosztów administracyjnych może więc wynieść min. 1,9 mln zł / rok w skali całej branży. Przyjęto, że oszczędności w takiej wysokości będą widoczne po całkowitym wdrożeniu SRB, na co wskazano w powyższej tabeli, pomijając trudny do oszacowania rozwój branży uzależniony od popytu na broń oraz trudną i obarczoną błędem prognozę wzrostu liczby koncesjonowanych przedsiębiorców w okresie 9 lat. Ilość udzielonych i czynnych koncesji w danym roku zależy od ilości koncesji wycofanych i wygasłych, może więc ich ogólna liczba wzrastać, maleć lub ulegać stagnacji, pomimo że działalność koncesjonowaną będą rozpoczynać nowi przedsiębiorcy.

Przedsiębiorcy koncesjonowani w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią, przeznaczoną na rynek cywilny są, oprócz kilku, np.: Fabryka Broni „Łucznik”, mikroprzedsiębiorcami, małymi i średnimi przedsiębiorstwami.

W związku z tym określony w ustawie o wykonywaniu (...) obowiązek wydzielenia do połączeń i dostępu do SRB minikomputerowej biurowej stacji roboczej może stanowić obciążenie przede wszystkim dla mikro i małych przedsiębiorców.

Przyjęto, że ewentualny zakup na potrzeby dostępu do SRB minikomputerowej biurowej stacji roboczej nie powinien stanowić jednorazowego obciążenia w kwocie wyższej niż 1,8 tys. zł. brutto.

Szacując, że użytkownikami SRB będzie ok. 715 koncesjonowanych przedsiębiorców i w związku z tym zakupią oni lub wydział w ramach zasobów własnych po jednej biurowej stacji komputerowej – przyjęto, że w pierwszym roku działania SRB przedsiębiorcy wydadzą na ich zakup łącznie: $1800 \text{ zł} * 715 = 1,29 \text{ mln zł}$, tj. **ok 1,3 mln**;

W kolejnych latach liczba przedsiębiorców koncesjonowanych będzie powiększać się o ok. 50 nowych przedsiębiorców w ujęciu rocznym (liczbę określono na podstawie dotychczasowego trendu). Wówczas ogólna kwota oszczędności oszacowanych powyżej, będzie pomniejszana o kwotę: ok. 0,09 mln zł rocznie - przyjęto 0,1 mln zł.

		<p>Na podstawie sposobu komunikowania się przedsiębiorców z organem koncesyjnym, powyższe szacunki można uznać za znacząco zawyżone, ponieważ nie uwzględniają faktu, że dostęp do internetu w branży wytwarzania i obrotu bronią jest powszechny i wykorzystywany przez wszystkich przedsiębiorców.</p> <p>Grupa 588 przedsiębiorców wykonujących koncesjonowaną działalność gospodarczą w zakresie obrotu amunicją, zwolnionych z obowiązku przesyłania kwartalnych zawiadomień o dokonanej sprzedaży amunicji odczuje niewielkie korzyści z tym związane, przede wszystkim polegające na oszczędności czasu oraz wymiernych oszczędnościach finansowych związanych ze zmniejszeniem kosztów obsługi korespondencji sporządzonych zawiadomień o sprzedaży, co w skali grupy, przy założeniu, że koszt listu poleconego to 5,20 zł, przyniesie tej grupie łącznie oszczędność rzędu 12230 zł.</p> <p>Na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość nie wpłynie zmniejszenie wymogów dla mikroprzedsiębiorców wytwarzających i obracających reprodukcjami broni czarnoprochowej zarówno przy udzieleniu koncesji jak i wykonywaniu działalności koncesjonowanej, z uwagi na szacowaną niewielką liczebność tej grupy.</p>
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Dane o ilości udzielonych i czynnych koncesji poszczególnych grup przedsiębiorców zostały przyjęte na podstawie zbioru danych dotyczących podmiotów koncesjonowanych, prowadzonego przez Departament Zezwoleń i Koncesji w MSWiA.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: e-usługi realizujące ustawowe obowiązki przedsiębiorcy: ewidencjonowanie działalności, archiwizowanie dokumentów, brak potrzeby przesyłania informacji o transakcjach, itp.	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

e-usługi realizowane przez SRB wygenerują korzyści w postaci oszczędności w przedsiębiorstwach oraz w administracji państwowej w zakresie:

- przedsiębiorstwa: dotychczasowe koszty prowadzenia ewidencji, gromadzenia, przechowywania i archiwizowania danych, przesyłania informacji o przeprowadzonych transakcjach zostaną sprowadzone do kosztu obsługi SRB,
- aktualnie ww. ewidencje prowadzone są ręcznie przez: przedsiębiorców, Policję i Żandarmerię Wojskową, w osobnych, określonych przepisami dokumentach, a następnie są archiwizowane na ich terenie i przekazywane odpowiednim organom po zakończeniu prowadzonej działalności, a zawiadomienia o każdorazowej transakcji są przesyłane pocztą,
- administracja państwowa: natychmiastowa możliwość uzyskania informacji o danej jednostce broni palnej (jakie jest jej pochodzenie, czyją jest własnością, kto ją poprzednio posiadał, gdzie jest przechowywana) - aktualnie proces uzyskania i weryfikacji informacji o danej broni wynosi od jednego do kilku dni, odbywa się drogą korespondencyjną i na podstawie otrzymywanej korespondencji informacje od przedsiębiorców, Komend Wojewódzkich Policji, Żandarmerii Wojskowej, podlegają analizie, archiwizacji, wymagają czasu, pomieszczeń, generują koszty.

9. Wpływ na rynek pracy

Zmiana ustawy nie będzie miała znaczącego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

SRB służy poprawie jakości danych, zmianie sposobu zarządzania i wzrostowi sprawności zarządzania państwem w **formie e-usług** w celu zwiększenia bezpieczeństwa obywateli, publicznego oraz państwa.

Nastąpi:

- zwiększenie przejrzystości i efektywności funkcjonowania administracji państwowej;
- podwyższenie umiejętności i kwalifikacji pracowników przedsiębiorstw oraz kadry urzędniczej w związku ze zmianą charakteru wykonywanych prac z manualnych na z informatyzowane **e-usługi** dla obywateli, przedsiębiorców i administracji państwowej;
- wymuszenie jednorodnych działań i ich dokumentowania;
- wprowadzenie sprawnie funkcjonującego informatycznego systemu monitoringu i kontroli „śledzenia historii” każdej jednostki broni palnej, którego uczestnikami będą osoby fizyczne, przedsiębiorcy i administracja państwowa;
- wzrost wykrywalności w zakresie z nielegalnego wytwarzania, obrotu i posiadania broni, dzięki usprawnieniu działań i dostępu on-line do informacji o każdej jednostce broni posiadanej na obszarze RP w sprawach należących do zakresu działań Policji, Żandarmerii Wojskowej oraz organów prowadzących sprawy związane z nielegalnym wytwarzaniem, obrotem i posiadaniem

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie przepisów ustawy o wykonywaniu (...) w zakresie zmian i dostosowania warunków wykonywania działalności gospodarczej koncesjonowanych przedsiębiorców do zgodności z przepisami UE powinno nastąpić na początku 2018 r. Przepisy opisujące zasady i warunki na jakich zostanie wdrożony SRB stanowią niezbędną bazę do opracowania przedmiotu zamówienia i udzielenia zamówienia na realizację SRB. Ostateczne korzyści wynikające z dostępu przedsiębiorców do e-usług realizowanych w SRB będą odczuwalne po wdrożeniu SRB. Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących zasad funkcjonowania i dostępu do SRB, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 powinny być stosowane bezpośrednio, Implementacja tych przepisów w sposób umożliwiający ich wykonanie poprzez prawo krajowe powinno mieć skutek natychmiastowy od dnia wejścia w życie ustawy o wykonywaniu (...).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania wynikają z konieczności realizacji przepisów rozporządzenia PE i Rady 258/2012 oraz przepisów dyrektywy Rady 91/477/EWG. Oba te akty UE są ze sobą powiązane i mają na celu zagwarantowanie spójności przepisów w krajach członkowskich UE. Ocena efektów wynikających z zastosowania proponowanych przepisów nastąpi na podstawie kryteriów i badań Komisji Europejskiej w zakresie: osiągnięcia spójności w wykonywaniu przepisów UE przez kraje członkowskie oraz stopnia w jakim zostanie nawiązana przez nie wzajemna współpraca, adekwatnie do celu jakim jest kontrola nabywania i posiadania broni. Dyrektywa 477/91 zakłada ewaluację w cyklu 5-letnim.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

